

PODZIM NA NOVĚ 2026

nova

nova
CINEMA

nova
FUN

nova
LADY

nova
ACTION

nova
KRIMI

nova
SPORT

TN

nova
INTERNATIONAL

oneplay

nova.cz

NÁVRAT SUPERSTAR. MORAVEC ZA KATREM. LAMBORA PO ROZVODU. DONUTIL V OBLACÍCH. GENIÁLNÍ DYKOVÁ. SRDÍČKA PLUJÍ NA OSTROV. KAŽDÝ DEN PREMIÉRA. PODZIM NA NOVĚ A ONEPLAY.

Legendární SuperStar se vrací s All Star porotou a Leošem Marešem. Lambora, Matějovský a Březina mají Boží plán na úterky a čtvrtky. Donutil, Polívka a Zedníček jsou Muži v letu. Tatiana Dyková je opět mimořádnou Martou. Parta andělů ze Smíchova se vrací s novými případy. Jiná, ne vždy andělská, parta ukáže, že Možné je všechno! Investoři zvou do Jámy Ilové. Ondřej Sokol bude Na lovu i s hvězdnými speciály. V televizní premiéře se diváci dočkají třemi Českými lvy oceněné Studny a dokusérií Kauza Kramný, Případ Stodolovi a Případ Janákovi. Dárkem pro diváky pak budou epizody Ordinace v růžové zahradě 2, které byly zatím k vidění pouze na Oneplay. Po špiónážních Extraktorech nabídne Oneplay desetidílnou vězeňskou komedii Oddíl B, kde se, po kultovním seriálu Most!, opět sešlo tvůrčí duo Prušinovský – Kolečko. Další porci romantiky nabídne nová série nejoblíbenější seznamovací reality show Love Island Česko a Slovensko.

„Skupina Nova je jednoznačným lídrem českého televizního trhu. A to nejen z pohledu čísel, která to dlouhodobě potvrzují. Jsme respektovaným a důvěryhodným hráčem na audiovizuálním poli, nebojíme se zkoušet nové přístupy, jít s odvahou do drze ambiciózních projektů a zároveň být bezpečným místem pro naše diváky,” říká gene-

rální ředitel Skupiny Nova **Daniel Grunt** a dodává: „Ve výsledku je to právě důvěra, kterou do nás vkládají naši diváci, co nám umožňuje dále růst. Sebevědomě tak vstupujeme do sezony, která je jednou z nejpestřejších za poslední roky a z hlediska zastoupení premiérové vlastní tvorby na českém trhu zcela výjimečná.”

„Podzimní nabídku jsme sestavovali s ambicí přinést divákům další silné důvody, proč trávit čas s Novou a Oneplay. Důležitá je pro nás kombinace jistoty a překvapení – vracíme se ke značkám a formátům, které mají u diváků své pevné místo, zároveň ale přinášíme nové příběhy, nové tváře a projekty, které je mohou pozitivně překvapit. Chceme, aby naše nabídka byla pestrá, ale zároveň měla jasný charakter a dokázala oslovit různé generace i divácké skupiny. A věřím, že právě v tom je její největší síla,” komentuje ředitelka programu TV Nova a Oneplay **Silvia Majeská**.

SuperStar – oblíbená pěvecká show, která vychovala řadu hvězd, se po letech vrací na obrazovky televizí Nova a Markíza v moderní a dynamické podobě. Diváci se mohou těšit na silná jména v porotě, zkušeného moderátora a především na nezapomenutelné pěvecké výkony. Televizní soutěž, která již více než dvacet let objevuje nové talenty a formuje hudební scénu, vstupuje do další kapitoly s ambicí oslovit novou generaci diváků a zároveň navázat na silnou tradici formátu. Diváci se na SuperStar mohou těšit vždy ve středu večer.

Úterní a čtvrteční večery budou patřit **Božímu plánu**. Čtyřladvacetidílný komediální seriál od tvůrců úspěšné Jedné rodiny svede dohromady Marka Lamboru, Vaška Matějovského a Filipa Březinu v rolích kámošů, kterým se život převrátil vzhůru nohama. Společně s Tomášem Jeřábkem a Michaelou Petřekovou vytvoří ve sdíleném bytě nečekanou partu, která má odvahu začít žít život podle vlastních pravidel.

Pavel Zedníček, Miroslav Donutil a Bolek Polívka se poprvé společně před kamerou představí jako **Muži v letu** v malebné krajině Karlštejska. Komediální seriál o tom, jak někdy může být těžké udržet si nad věcmi nadhled a nenechat se pohltit malichernými spory z minulosti, vystřídá na obrazovkách Boží plán v úterním a čtvrtečním programu.

Internetové podvody, zneužívání sociální péče, sázkařská mafie, organizovaný zločin, vražda elitního policisty i dětská kriminalita – takovým případům se bude věnovat premiérová řada **Kriminálky Anděl**.

Po osudovém polibku by se mohlo zdát, že našla pevnou půdu pod nohama, opak je ale pravdou. Marta od policie odešla, ale nebyla by to Marta, aby se triumfálně nevrátila. **Případy mimořádné Marty** nabídnou zcela čerstvou dávku humoru, napětí i geniality.

TV Nova uvede v televizní premiéře Oneplay Originály **Studna, Kauza Kramný, Případ Stodolovi a Případ Janákovi**. Jako speciální dárek divákům, nabídne TV Nova také uvedení epizod **Ordinace v růžové zahradě 2**, které byly dosud dostupné pouze na Oneplay. Ordinace nicméně pokračuje premiérovými díly na Oneplay v režimu, na nějž jsou diváci zvyklí.

Dvacetiletý David Broulík (Tadeáš Moravec) musí po nezvládnuté kritické situaci vstoupit do cizinecké legie. Alespoň tak to vysvětluje své přítelkyni Darje. Ve skutečnosti však nastupuje trest odnětí svobody v nápravném zařízení, kde si pobude několik let za mřížemi. Desetidílný komediální seriál **Oddíl B** od tvůrců legendárního Mostu Jana Prušinovského a Petra Kolečka je příběhem o tom, že vězení není prdel.

„Mám velkou radost z toho, kam se původní tvorba Novy a Oneplay posouvá. Daří se nám otevírat stále pestřejší škálu témat a žánrů a zároveň hledat nové cesty, jak vyprávět příběhy, které mají ambici diváky nejen bavit, ale také překvapovat,” říká ředitel vývoje TV Nova a Oneplay **Michal Reitler** a doplňuje: „Právě takovým překvapením se jistě stane seriál Oddíl B Petra Kolečka a Honzy Prušinovského. Jejich výjimečnost spočívá v tom, že Petr umí být k postavám krutý a Honza je má rád. Tím vznikají skvělé situace, ve kterých s postavami trpíme.”

Vrací se také **Love Island Česko & Slovensko!** Šestá série přinese více emocí, vztahových nástrah i rozhodnutí, která změní osudy srdíček. Nová sezona nabídne nejen nové tváře a silné příběhy lásky, ale také řadu překvapení, která zamíchají vztahy ve vile jako nikdy předtím.

SuperStar je zpět – a to ve velkém stylu.

Oblíbená pěvecká show, která vychovala řadu hvězd, se po letech vrací na obrazovky televizí Nova a Markíza v moderní a dynamické podobě. Diváci se mohou těšit na silná jména v porotě, zkušeného moderátora a především na nezapomenutelné pěvecké výkony.

Televizní soutěž, která již více než dvacet let objevuje nové talenty a formuje hudební scénu, vstupuje do další kapitoly s ambicí oslovit novou generaci diváků a zároveň navázat na silnou tradici formátu.

Diváci se na SuperStar mohou těšit vždy ve středu večer.

Poprvé na TV Nova 2. září ve 20.20 hod.

Kromě notoricky známých hitů se diváci mohou těšit i na vlastní písničky mnohých soutěžících. SuperStar podporuje mladé talenty a dává jim prostor k prezentaci. Vlastní tvorba se dostane jak do show, tak na sociální sítě pořadu.

Nová série SuperStar přinese nejen silné pěvecké výkony a autentické příběhy soutěžících, ale také výrazné osobnosti v porotě. Porotcovská křesla obsadí zavedená jména hudební i mediální scény – zpěvačka Ewa Farna, legendární hudebník Pavol Habera, herec a moderátor Jakub Prachař a hudebník Calin. Každý z nich přinese do show svůj jedinečný pohled, zkušenosti a energii, které budou formovat cestu soutěžících

za jejich snem. Moderátorský post obsadí Leoš Mareš, který patří mezi nejoblíbenější a nejzkušenější moderátory v České republice a na Slovensku.

SuperStar je pěvecká talentová soutěž určená pro všechny zpěváky a zpěvačky starší 15 let, kteří chtějí ukázat svůj talent a zabojovat o titul nové SuperStar. Soutěžící nejprve absolvují castingová kola před odbornou porotou, která z nich vybere postupující do SuperVýběru Top 50.

Novinka SuperStar: Golden Room

Pokud soutěžící získá od poroty tři nebo čtyři kladné hlasy, postupuje do tzv. Golden Roomu – místnosti, ve které se setkávají všichni úspěšní účastníci daného

castingového dílu. Samotný postup do Golden Roomu však ještě automaticky neznamená postup do další fáze soutěže.

Pokud soutěžící získá ano od všech členů poroty, může mu jeden z porotců udělit golden ticket, který ho automaticky posouvá do další fáze SuperStar. Každý porotce má v rámci jednoho castingového dílu možnost udělit maximálně jeden Golden Ticket.

Na konci každé castingové epizody přichází rozhodnutí poroty. Ta může soutěžícího z Golden Roomu rovnou poslat dál, vyřadit, nebo ho požádat, aby zazpíval ještě jednou, a na základě tohoto výkonu se následně rozhodnout.

HODNOCENÍ ČTYŘČLENNÉ POROTY PŘI HLEDÁNÍ SUPERVÝBĚRU TOP 50

4× NE	0× ANO	soutěžící okamžitě vypadává
3× NE	1× ANO	soutěžící okamžitě vypadává
2× NE	2× ANO	při remíze soutěžící okamžitě vypadává
1× NE	3× ANO	soutěžící postupuje do Golden Roomu
0× NE	4× ANO	soutěžící postupuje do Golden Roomu a nebo může získat Golden Ticket

Po skončení castingů pokračuje soutěž SuperVýběrem Top 50, ve kterém se mezi nejlepšími 50 soutěžícími začne počet talentů postupně zužovat. Následovat bude semifinále a poté živá finálová kola.

V úvodních fázích soutěže rozhoduje o postupu soutěžících výhradně hvězdná porota. Od předem určené části soutěže se do rozhodování zapojí také televizní diváci prostřednictvím hlasování v mobilní aplikaci SuperStar nebo pomocí SMS. O vítězi nebo vítězce SuperStar 2026 rozhodnou výhradně diváci svými hlasy. Nová SuperStar kromě prestižního titulu získá také finanční odměnu ve výši 2 000 000 Kč.

Influenceři na sociálních sítích a v podcastu SuperStar

SuperStar bude letos mít hodně obsahu i na sociálních sítích. Diváky zde děním talentové soutěže provedou mladí zpěváci Barbora Hazuchová a Vojtěch Drahokoupil. Exkluzivně ukáží zákulisí televizního pořadu, vysvětlí mnohá pravidla, přinesou řadu rozhovorů a občas se dostanou přímo i do samotných dílů.

SuperStar letos rozšíří svůj obsah o zcela nový oficiální podcast, který divákům nabídne autentické emoce, bezprostřední reakce a exkluzivní zprávy vyřazených finalistů. Každá epizoda bude věnována jednomu z deseti nejlepších soutěžících a vznikne už druhý den po jeho vyřazení ze soutěže. Díky tomu podcast zachytí čerstvé dojmy, zákulisní příběhy i emoce, které během televizního vysílání nezazněly. Po-

řadem provedou zpěváci Emma Drobná a Vojtěch Drahokoupil. Díky vlastním zkušenostem z hudební branže i pěveckých soutěží povedou otevřené rozhovory, které divákům nabídnou jedinečný pohled na cestu finalistů soutěží i jejich plány po odchodu ze SuperStar.

*„SuperStar je televizní fenomén, který má v našem regionu výjimečné postavení. Každá nová sezona přináší nové příběhy, nové emoce a nové hudební osobnosti. Naší ambicí je připravit moderní, dynamickou a vizuálně atraktivní show, která bude reagovat na současné hudební trendy a zároveň si zachová svou autentičnost,” uvedla **Silvia Majeská**, programová ředitelka skupiny Nova a Markíza.*

Podle ředitele marketingu TV Nova **Jakuba Folaufa** se připravovaný ročník bude výrazně zaměřovat také na digitální prostředí a zapojení mladého publika: *„Chceme být ještě blíže divákům, zejména mladší generaci, která dnes sleduje obsah jiným způsobem. SuperStar však zůstává především soutěží o talentu, emocích a síle hudby – a to je něco, co funguje bez ohledu na platformu.”*

SuperStar se během let vysílání stala odrazovým můstkem pro mnoho úspěšných interpretů a významně ovlivnila hudební scénu v obou zemích. Nová série má ambici navázat na tuto tradici a přivést další silné osobnosti, které uspějí i na profesionální hudební scéně. Diváci se mohou těšit na moderní produkci, silné emoce a nezapomenutelné momenty, které k formátu SuperStar neodmyslitelně patří.

Formát SuperStar vychází z celosvětově úspěšné značky Idols, kterou vytvořil britský producent Simon Fuller a distribuuje ji společnost Fremantle. Od svého vzniku byly adaptace tohoto formátu vysílány ve více než 50 zemích světa, včetně USA (American Idol), Velké Británie (Pop Idol), Německa (Deutschland sucht den SuperStar) nebo Austrálie (Australian Idol). Česko-slovenská verze patří mezi nejúspěšnější regionální adaptace a dlouhodobě se těší vysoké popularitě u diváků.

MOBILNÍ APLIKACE SUPERSTAR

Oficiální aplikace SuperStar je dostupná na Google Play a v Apple Store. Přinese celý svět největší pěvecké soutěže na jednom místě. Fanoušci zde budou sledovat vystoupení soutěžících, hodnocení poroty, zákulisní momenty i cestu talentů od prvních castingů až po velké finále. Podpoří své favority prostřednictvím hlasování, objeví exkluzivní obsah a vrátí se k nejsilnějšímu momentu celé show. Aplikace SuperStar divákům umožní být ještě blíže dění na pódiu i mimo něj.

Hlasujte. Sledujte. Buďte u toho, když vzniká nová SuperStar.

„EMOCE JSOU PRO MĚ VŽDY
NA PRVNÍM MÍSTĚ.“

ROZHOVOR

PEPE MAJESKÝ

Kreativní producent

Letos máme v SuperStar špičkového moderátora a čtyři skvělé porotce. Proč právě takováto sestava?

Byla potřeba změna. Pět let jsme SuperStar nedělali, takže bylo jasné, že musíme přijít s něčím novým. Zároveň jsem chtěl, aby byl návrat větší, velkolepější a aby opravdu stál za to. Připravili jsme si mnoho novinek a jednou z nich je samozřejmě nová porota.

Od začátku jsem však věděl, že si porotu bez Pala nedokážu představit. Proto jsem se rozhodl pro kombinaci dvou známých tváří a dvou nových. Ewa a Calin patří mezi nejhranější české interprety. Calin je pro mladou generaci jedničkou na Spotify, Ewa oslovuje mladší i starší generaci. Palo je legenda. A zároveň jsem chtěl do poroty vnést humor a nadhled. Proto padla volba na Jakuba, kterého znám už dlouhá léta. Je to multiinstrumentalista, hudebník, působil v kapelách Nightwork i Tros Discotequos a nyní vyprodal O2 arénu s Vojtou Dykem a legendární hudbou bratrů

Nedvědových. Má tedy velmi silné hudební zázemí a zároveň dokáže do poroty vnést ten humor, o kterém jsem mluvil. Právě díky této kombinaci jsem nakonec dospěl k finálnímu složení poroty.

Když jsme řešili otázku moderátora, shodli jsme se s Leošem, že se chceme vrátit ke kořenům SuperStar. Vrátit se do dob, kdy ji moderoval už od castingových kol a byl přirozenou součástí celé cesty soutěžících. Leoš to vnímal úplně stejně. I on měl pocit, že právě tohle je jeho přirozená role. Proto bude diváky provázet už od castingových dílů. Je to vlastně návrat k tomu, co v pořadu SuperStar fungovalo od samého začátku.

SuperStar má v obou zemích dlouhou tradici. Říká se o ní, že je matkou talentových soutěží. Jak ji vnímáte vy?

Je to televizní fenomén. Je to nejstarší talentová soutěž, která existuje, a tak ji také vnímám. Mám k ní velkou nostalgiu a velmi blízký vztah. Je to

vlastně moje první velká show, na které jsem pracoval. Stále je to velmi silná značka, která rezonuje v celém Česku i na Slovensku.

Vyrostla za těch pět let nová generace talentů?

Ano, vyrostla a je to skvělé. Soutěžící musí mít minimálně patnáct let. To znamená, že ti, kteří dnes přicházejí na castingy, měli během posledního ročníku SuperStar teprve deset let. Je zcela přirozené, že za tu dobu vyrostla nová talentovaná generace.

Zatím jsem s přihlášenými velmi spokojený. Hudba se za tu dobu posunula, je žánrově pestřejší a mnohem rozmanitější. Mladí lidé jsou seznámeni s širším světem, vyrůstají s TikTokem, YouTube nebo Spotify, skládají vlastní písničky a mají mnohem více možností, jak svou tvorbu prezentovat. I po hudební stránce se tato generace výrazně posunula vpřed, což je pro formát SuperStar velkou výhodou.

Určitý talent soutěžících je samozřejmostí, ale jak moc je pro vás jako tvůrce důležitý jejich osobní příběh?

Určitou dávku talentu samozřejmě mít musí, ale osobní příběh pro mě jako tvůrce není rozhodující. Je to SuperStar. To znamená, že se nezabývám ani tak jejich minulostí, odkud pocházejí nebo čím se živí. Myslím si, že časy, kdy se na to kladl velký důraz, jsou už pryč.

Dnes, v této zkratkovité a uspěchané době, jde mnohem více o zážitek a hvězdnou sílu. SuperStar vždy spočívala v tom, že i lidé, kteří možná nebyli technicky nejlepší zpěváci, na rozdíl od The Voice dokázali vybudovat úspěšnou kariéru, protože měli něco navíc – to, co z člověka dělá skutečnou hvězdu. Dnes si díky domácímu nahrávacímu studiu, umělé inteligenci a dalším technologiím dokážou vytvořit kvalitní píseň. Pokud však nemají „star power“, nic jim to nepomůže. A právě to je úkolem pořadu SuperStar – hledat lidi, kteří mají přirozené charisma, dokážou zaujmout publikum a fungují na pódiu, ať už stojí před porotou, nebo později před diváky během živých vystoupení.

Jak velkou roli dnes v souvislosti se SuperStar hrají sociální sítě?

Obrovskou. Díky sociálním sítím dnes může být kdokoli čímkoli, a to nejen v oblasti zpěvu. Já to však vnímám pozitivně. Jak jsem již řekl, mladí lidé, kteří chtějí zpívat, mohou začít prakticky okamžitě. Stačí jim telefon nebo počítač, doma si

nahrávají vlastní písničky, zveřejní je na sociálních sítích a postupně si budují své publikum. Mnozí z nich pak přijdou i na casting. Už mají za sebou první reakce od lidí, kteří je sledují na sociálních sítích, a teď si chtějí ověřit, jestli mají na to, oslovit mnohem širší publikum. Přesně o tom je SuperStar. V tomto ohledu jsou sociální sítě pro nás tvůrce výhodou, protože hudba je dnes dostupnější a všudypřítomná. Na druhou stranu to však znamená, že to budou mít uchazeči těžší. Konkurence je mnohem větší a tomu budou odpovídat i přísnější kritéria při výběru.

Co je pro vás při přípravě přímých přenosů důležitější – aby byly technicky dokonalé, nebo aby vyvolávaly silné emoce?

Já dávám přednost emocím. Dnešní doba nabízí spoustu možností, ale emoce prostě nenahradíš. Buď tam jsou, nebo nejsou. A klidně mohou být i negativní – i to je emoce. Právě na emocích je tato show postavena. Pokud se podaří přenést emoce ze soutěžícího na diváka, nemusí to být vůbec technicky dokonalý zpěvák. V tu chvíli to funguje. Divák se na něj bude dívat, bude mu fandit a bude mu posílat hlasy. Proto jsou pro mě emoce vždy na prvním místě.

„AUTENTIČNOST VÁS VŽDY POSOUVÁ
DO VYŠŠÍCH PATER.“

ROZHOVOR

LEOŠ MAREŠ

Poprvé jste SuperStar moderoval před dvaceti lety. Jak tuto show vnímáte dnes?

Pro mě je SuperStar alma mater. Je to projekt, se kterým jsem bytostně spjatý. Je to matka všech talentových show a jedna z nejsilnějších značek českého a slovenského showbyznysu.

Lze moderovat SuperStar stejně ve třiceti jako v padesáti?

Na to vám dokážu odpovědět až za půl roku. *(smích)* Tenkrát jsem byl věkově skoro stejně starý jako soutěžící, dnes bych mohl být jejich tátou. To je velký rozdíl. Ale možná právě v tom je výhoda. Jsem zvyklý být obklopený lidmi ve věku svých dětí, takže mi to vlastně přijde přirozené.

Je dnes jednodušší, nebo těžší stát se superstar?

Pokud jde o vítězství v SuperStar, je to pořád stejně těžké. Musíte porazit všechny ostatní soutěžící. Otázkou ale je, jakou pozici bude mít vítěz na dnešním hudebním trhu. Na to jsem sám zvědavý. Zároveň věřím,

že dnešní doba nabízí obrovské možnosti. Videá vystoupení ze soutěže mohou na sociálních sítích zasáhnout miliony lidí a někdy stačí jediný silný moment, který zarezonuje.

Se SuperStar se často pojilo tvrzení, že soutěžící mají během soutěže ideální podmínky, ale po jejím skončení už je vše jen na nich. Jakou radu byste jim dal?

Myslím, že dnes už to úplně neplatí. Každý si může budovat vlastní značku na svých sociálních sítích. Už není doba, kdy člověk zmizel z obrazovky a tím jeho příběh skončil.

Moje rada je jednoduchá – buďte autentičtí. Autentičnost vás vždy posouvá do vyšších pater.

Co říkáte na letošní porotu?

To jsou prostě all stars. Přesně takhle by měla porota SuperStar vypadat. A říkám to při vši účtě k době, kdy jsem v porotě seděl i já. Myslím, že tentokrát se podařilo dát dohromady opravdu výjimečnou sestavu.

Vy jste si vyzkoušel roli moderátora i porotce.

Chybí vám už jen zkušenost soutěžícího. Přihlásil byste se?

Ne. *(smích)* Možná kdyby mi bylo dvacet, tak bych o tom přemýšlel. Já jsem ale absolvoval jiné castingy. Opakovaně jsem se hlásil do hitparády Eso. Poprvé jsem uspěl v roce 1998, dokonce jsem ji jednou moderoval, ale dál už se mnou nepokračovali. Pak jsem to zkusil znovu v letech 2001 a 2002, až jsem si nakonec říkal, že už to snad nechám být. To byly moje castingové zkušenosti. Upřímně ale vůbec nevím, co bych předvedl na pěveckém castingu. *(smích)*

Mnozí vás považují za nejlepšího televizního moderátora u nás. Byl někdy přímý přenos, při kterém jste se opravdu zapotil?

Takových momentů bylo hodně. Vybavuje se mi třeba show Hlas. V SuperStar je jedna skupina, která se postupně zužuje, ale v Hlasu jsme jeden týden točili s jednou skupinou a další týden s úplně jinými lidmi. Jednou jsem si uvědomil, že si nepamatuju jména, a neměl jsem s sebou ani kartičky, kde bych si jejich jména připomněl. Bylo

to hrozně nepříjemné a dostával jsem se z toho větami typu „Je tady další soutěžící“.

SuperStar je v tomhle mnohem víc rodinná. Připomíná mi sportovní tým. Moderátor je takový trenér a soutěžící jsou moje áčko. I proto se na nový ročník tolik těším.

Co by měla mít skutečná superstar kromě skvělého hlasu?

Já si myslím, že to, zda je někdo superstar, lze poznat během několika málo vteřin. Pokud to s vámi něco dělá, tak je to ono.

Kdo je podle vás dnes superstar?

Ewa Farna je superstar v pravém slova smyslu. Stejně tak Calin, i když představuje svět, který už není úplně moje generace. Přiznávám, že mu úplně nerozumím, ale to je přirozené. V mém vesmíru vnímám jako superstar Ewu, v tom paralelním je to Calin. A právě proto jsou oba v porotě. Oba jsou prototypy toho, koho hledáme. Pak v porotě máme špičkového baviče Jakuba Prachaře a legendu legend Pala Haberu. On je samozřejmě také superstar, ale v roli porotce je podle mě doslova „gigastar“.

PŘEHLED VÍTĚZŮ

Česko:

2004: Aneta Langerová
2005: Vlasta Horváth
2006: Zbyněk Drda

Slovensko:

2004: Katarína Koščová
2005: Peter Cmorik
2007: Viera Berkyová

Česko & Slovensko:

2009: Martin Chodúr
2011: Lukáš Adamec
2013: Sabina Křováková
2015: Emma Drobná
2018: Tereza Mašková
2020: Barbora Piešová
2021: Adam Pavlovčín
2026: ?

„DOBA SE VÝRAZNĚ ZMĚNILA
A S NÍ I POHLED NA HUDBU.“

ROZHOVOR

PAVOL HABERA

Poprvé jste byl porotcem v soutěži SuperStar před 22 lety. Jak vnímáte tento formát dnes?

V té době, v roce 2004, si všichni stěžovali, že je tu strašně nudná a stagnující hudební scéna, že se vůbec nic neděje, že ve Slavíkovi pořád vyhrávají ti samí a na koncertní turné jezdí pořád ti samí. Faktem je, že to byl jakýsi pozůstatek starých časů. Mladí lidé neměli moc příležitostí prosadit se vedle starých bardů, kteří tehdy dominovali.

Ta myšlenka SuperStar mě fascinovala. Sám jsem totiž tak nějak začínal, takže vím, jak náročné bylo prosadit se mezi zavedenými lidmi, dostat se na veřejnost, vystrčit hlavu a uspět – obrazně řečeno, „zacinkat klíči“ a zviditelnit se. Proto jsem chtěl pomoci dalším talentovaným lidem. Televizní obrazovka je velmi silné médium a člověku může výrazně pomoci už jen to, že se na ní objeví. Nemusí ani vyhrát – stačí, když zaujme ně-

koho, kdo v něm uvidí potenciál. To může být velmi dobrá výchozí pozice pro jeho další kariéru. Zároveň by to mohlo oživit celý trh. Pro mě je tato myšlenka důležitá dodnes.

Mnozí vás označují za „kata“ poroty. Co vše kromě zpěvu při hodnocení soutěžících zohledňujete?

Pojem „superstar“ je dnes velmi široký a upřímně řečeno, už se dá jen těžko definovat. Doba se výrazně změnila a s ní i pohled na hudbu. To, co platilo ještě před pěti lety, je dnes úplně jinak. Celý hudební svět se v mnoha ohledech obrátil naruby. Někdy si říkám, že v příštím ročníku může přijít někdo, kdo sice bude zpívat falešně, ale bude v sobě mít něco výjimečného, co lidi osloví.

Dnes vidím spoustu mladých interpretů, jejichž nahrávky znějí skvěle – ve studiu se přece dá udělat téměř cokoli. Pak ale vystoupí naživo, otevrou ústa a výsledek je často naprostá

katastrofa. Přesto je publikum miluje. Současná generace posluchačů prostě vnímá své idoly jinak. To, že někdo na pódiu nezpívá dokonale, jim často vůbec nevadí. Znájí ho z jiného kontextu, vytvořili si k němu vztah a živé vystoupení tento obraz zásadně nenaruší. Proto ani já sám nemám jednoznačnou odpověď na to, jak se k tomu postavit. Jako hudebník však nedokážu přehlédnout kvalitu a technické nedostatky. Chci, aby lidé měli rádi osobnost interpreta, ale zároveň bych byl rád, kdyby byl skutečně talentovaný a schopný. Nechci, aby uspěl jen někdo, kdo si dokáže vybudovat popularitu na sociálních sítích a ovlivnit velké množství lidí, aniž by za tím stál skutečný talent. Proto budeme kvalitu pozorně sledovat a já osobně na tom budu trvat.

Jste nejdéle působícím porotcem. Sledujete i mladší generaci hudebníků?

Mladá generace je dnes mimořádně talentovaná. Stačí se

podívat na některé z nejlepších příkladů. Taylor Swift nebo Post Malone. Post Malonea sleduji už delší dobu, mám doma několik jeho alb, poslouchám je při běhání nebo při jízdě na kole. Jeho hudba je skvěle produkována a je to opravdu vynikající zpěvák. Pamatuji si ho ještě z dob, kdy začínal jako mladý kluk s kytarou a hrál spíš rockové věci. Dnes vydal countryové album, na kterém je stejně fantastický. Je to ukázka moderní generace hudebníků, kteří dokážou oslovit nejmladší publikum stylem blízkým hip-hopu, ale zároveň jsou schopni přirozeně přejít do úplně jiného žánru a být v něm stejně skvělí. Jako by pouhým lusknutím prstů změnil styl, začal dělat něco úplně jiného a opět je v tom vynikající. Takové umělce mám rád. A je jich spousta – například Ed Sheeran a další. Jsou to hudebníci, kteří mladým lidem ukazují podstatu hudby. Ukazují, že základem je melodie, skladatelské řemeslo a hudební poctivost.

Dá se talent rozpoznat během několika sekund?

To si nemyslím. Někdy je třeba ty lidi slyšet a vidět i vícekrát, aby si člověk udělal jasnější představu. Je pravda, že když někdo začne zpívat, hned poznám, jestli umí zpívat. Ale jestli z něj může být superstar, to si musím ověřit trochu důkladněji, ne za deset vteřin na základě prvního dojmu. Potřebuji si s ním popovídat, sledovat jeho reakce a zjistit, jak komunikuje a jak umí mluvit s lidmi. To vše pak do sebe zapadne a člověk zjistí, jestli ho ten interpret baví ještě víc, nebo ho přestane

bavit, i když technicky zpívá dokonale.

Vzpomínáte si na někoho, kdo vás během let v SuperStar okamžitě zaujal?

Někteří lidé zazářili už od prvního okamžiku. Vzpomínám si například na první ročník Česko-slovenské SuperStar – Jana Bendiga a Bena Cristovaa. Když přišli na pódium, najednou to bylo něco úplně jiného, než na co jsme byli dosud zvyklí. Jako by se rozsvítilo světlo. Okamžitě bylo cítit, že v sobě mají něco výjimečného. Později jsem s nimi spolupracoval i na společných písničkách a právě tam bylo krásné vidět, jak na mě působily jejich konkrétní fráze, když jsem je slyšel zpívat přímo v češtině nebo slovenštině. Protože když někdo přijde a zazpívá naučenou skladbu, často v angličtině, může to být velmi dobré. To je však jen první krok. Skutečný rozdíl se ukáže ve chvíli, kdy se mají předvést sami – buď tu píseň ještě pozvednou, nebo si řeknete jen „no tak dobře“. U některých soutěžících jsem měl pocit, že sice splnili zadání, ale nepřinesli nic navíc.

Je mezi soutěžícími někdo, na koho jste obzvláště hrdý?

Nemusíme mluvit o těch nejúspěšnějších jménech, jako jsou Aneta Langerová, Ben Cristovao, Peter Cmorik nebo Katka Koščová. Mě často fascinují i příběhy lidí, od kterých bych to na začátku možná nečekal. Příkladem je Miro Jaroš. Když byl v prvním ročníku, nepatřil mezi mé favority. Měl jsem pocit, že je spousta lepších zpěváků. Ale našel si svou vlastní cestu, objevil dětské

publikum a stal se v tom mimořádně úspěšným. A to je třeba respektovat. Jako podnikatel i jako hudebník musím uznat, že svou kariéru zvládl skvěle.

Vaše role „kata“ je známá. Mění se podle vás způsob, jakým je dnes třeba lidem sdělovat kritiku?

Určitě ano. Důležité je vysvětlit proč. Když někomu řeknu, že špatně zpívá a měl by se věnovat něčemu jinému, myslím to opravdu vážně. Nechci, aby zbytečně ztrácel čas něčím, na co prostě nemá předpoklady. Možná má talent na něco jiného – může z něj být vynikající ortoped, inženýr, stavitel nebo cokoli jiného. Ale zpěvák z něj pravděpodobně nebude. Na druhou stranu, když někoho slyším a řeknu si, že to sice zatím není ideální, ale je mladý a má prostor pro růst, tak kdo ví, jestli z něj za pár let nebude opravdu výjimečný interpret. Samozřejmě máme velmi málo času na to, abychom člověka dokonale poznali a odhadli jeho potenciál.

Který moment ve vaší úspěšné kariéře považujete za zlomový?

V tom se možná lišíme od dnešní mladé generace, která je často vržena do velkého světa už v patnácti letech. Když mně bylo patnáct, začal jsem hrát na svatbách u nás v Brezně, v malém městečku na středním Slovensku. A hrát na těch svatbách byla opravdu dřina. Každou sobotu jsme hráli celou noc. Museli jsme se naučit repertoár od Olympicu přes populární hity až po lidové písničky. Byla to poctivá muzikantská dřina. Zároveň

jsem se učil komunikovat s lidmi. Vydat se mezi opilé hosty ve tři ráno a udržet dobrou atmosféru není vždy nejjednodušší úkol. Právě tam se však člověk otestuje a získá zkušenosti, které se ve škole naučit nedají.

Hraní od mládí, neustálé učení se a dobré vzory byly pro mě nesmírně důležité. Později jsem se na vysoké škole věnoval i jazzu. Hrál jsem skladby jako You Are the Sunshine of My Life a spoustu dalších, které jsem se musel naučit do detailu. Poté jsem působil v undergroundové kapele a následně jsem nastoupil na vojenskou službu. Tam jsem zpíval úplně jiný repertoár – s orchestrem jsme interpretovali písně oslavující tehdejší socialistický režim. Byla to ještě jiná doba. Zpíval jsem například skladbu Řekl jsem, přísahám, díky které jsem se naučil správně vyslovovat české „ř“ a spoustu dalších věcí.

Všechny tyto zkušenosti mě formovaly. Když mi bylo dvacet sedm let, měl jsem za sebou vysokou školu, vojenskou službu i řadu let hraní a cítil jsem, že už přesně vím, na co mám a co chci dělat. Zároveň jsem měl štěstí, že mi skupina Team dala šanci. To ale bylo po těch letech učení se.

Takže právě vstup do skupiny Team byl tím rozhodujícím momentem?

Ano. Tam začala moje kariéra profesionálního hudebníka.

Jak se cítíte v nové porotě SuperStar?

Ewu znám velmi dobře, protože jsme spolu v porotě zasedali

už v minulosti. Dokonce když jí bylo asi jedenáct nebo dvánáct let, zpívala s námi na turné „Fontána pre Zuzanu“. Měli jsme spolu duet a zároveň tam zpívala i několik vlastních skladeb. Pamatuji si, že tehdy byla velmi vyděšená. Pořád mi opakovala: „Jen se mě prosím na jevišti na nic neptej.“ Víc nemusela říkat. Takže jsem ji občas trochu trápil a záměrně ji vytahoval z její komfortní zóny. Říkal jsem jí, ať si zvyká, protože právě na pódiu pravděpodobně stráví velkou část svého života. (smích)

S Leošem se známe už dlouhá léta. S Kubou trochu. A Calinem jsem se setkal poprvé až teď. Calina si ještě musím víc poslechnout, ale slyšel jsem, že je to vynikající muzikant. Spolu s Kubou jsou to velmi fajn kluci, takže se na spolupráci těším.

Jako porotce dáváte soutěžícím rady. Dostal jste vy někdy radu, na kterou si dodnes vzpomínáte?

To asi není úplně vhodné zveřejnit a ani to nebyla rada

v pravém slova smyslu. (smích) Spíš to bylo stručné zhodnocení situace, jak to ten člověk v danou chvíli vnímal. Vzpomínám si, že když jsem začínal, zpíval jsem na jednom festivalu s orchestrem. Nebyla to moje vlastní skladba, ale něco převzatého. Když jsem scházel z pódia, zastavil mě tehdejší šéf Slovkoncertu, který si mě už tehdy všiml, a řekl mi: „Habero, vy jste dobrý...“ To si pamatuji dodnes. (smích)

O pár let později mě ten samý člověk pozval, abych zpíval v jeho kapele Burčiak, ve kterém svého času působil i Dežo Ursíny. Nahrál jsem s nimi několik skladeb na album a tehdy mi to všechno do sebe zapadlo. Řekl jsem si, že možná měl v tu chvíli svým způsobem pravdu. V každém případě mě to nikdy neodradilo. Jsem totiž Beran, a když mi někdo něco zakazuje nebo tvrdí, že na něco nemám, vyvolá to ve mně přesně opačnou reakci. Když mi někdo řekne, že v něčem nejsem dobrý, okamžitě se do toho zakousnu a udělám všechno pro to, abych v tom dobrý byl.

„ODMÍTNUTÍ JE SOUČÁSTÍ HRY “

ROZHOVOR

EWA FARNA

Čím je pro vás SuperStar?

Samozřejmě jsem sledovala první sérii. Hrozně jsem ji prožívala. Dodnes si úplně živě pamatuju, jak jsem ve školní šatně brečela den poté, co vypadla Martina Balogová, která podle mě zpívala úplně nejlíp. To období se navíc hodně překrývalo s mými vlastními začátky. Nad pracovním stolem mi ještě visel plakát Anety Langerové a krátce nato jsem se sama stala součástí českého showbyznysu.

Pak si vybavuju, že jsem dostala nabídku stát se porotkyní SuperStar, ale ještě mi nebylo osmnáct, takže jsem ji odmítla. Přišlo mi to tehdy příliš brzy. Poprvé jsem se porotkyní stala až o několik let později a znamenalo to pro mě mnohem víc, než jsem tehdy dávala najevo. SuperStar byla důležitým bodem mé kariéry. Mám pocit, že mě od té chvíle lidé začali vnímat jako dospělou ženu. Zpětně to беру jako jeden z momentů, který pomohl mému přerodu z holky v ženu.

Jak hodnotíte letošní porotcovskou sestavu?

Mám z ní opravdu radost. S Calinem jsme se o nabídce bavili společně, takže jsem ráda, že nakonec budeme v porotě oba. Pala samozřejmě znám už dlouho. Přiznám se, že jsem si nejdřív myslela, že budeme jen tři. Když jsem se dozvěděla, že přibude ještě čtvrtý porotce, říkala jsem si, že to bude nějaká Slovenka. A nakonec přišel Kuba. *(smích)*

Cítím se v téhle sestavě naprosto komfortně. V mužském prostředí jsem vlastně vyrostla. Takové bylo moje dětství – dodávka, kapela a cesty na koncerty.

Jak vnímáte to, že jste jediná žena mezi porotci a moderátorem?

Já jsem spíš takový „týpek“. Klučičí holka, kámoška kluků. Mezi nimi se cítím opravdu dobře. Zároveň ale vím, že na mě bude trochu větší tlak prezentovat ženskost. Ne že by mi to vadilo, ale budu se

asi muset občas krotit, abych nebyla úplně „felák“. K tomu mi ale pomohou hadříky, make-up a všechny tyhle věci. *(smích)*

Bude při hodnocení hrát roli, jestli před vás přijde kluk, nebo holka?

Nemyslím si. Obecně se snažím hodně podporovat ženy. Mám spolupráce třeba s Annet X nebo Pam Rabbit, a když vidím mladou talentovanou holku, strašně jí fandím. Klidně bych ji ráda provedla tím naším světem. Stejně tak ale budu fandit i klukům. Ve výsledku je úplně jedno, kdo před nás přijde. Rozhodovat bude talent, osobnost a to, co z člověka vyzařuje.

Když vám bylo dvanáct let, jela jste s Palem Haberou jako host na turné Fontána pre Zuzanu...

To si samozřejmě pamatuju. Náš vztah byl ale mnohem intenzivnější až o několik let později, když mi bylo devatenáct a poprvé jsme spolu zasedli v porotě SuperStar.

S dalším kolegou z poroty Calinem jste nedávno vydali duet Ať je klid. Jak tato spolupráce vznikla?

Calin ví, že mám jeho hudbu ráda. Dokonce na ni cvičím. Poznali jsme se osobně na Majálesu, kde jsem se byla podívat na jeho vystoupení na rapové stagi. Pak přišla nabídka na SuperStar a začali jsme se o ní spolu bavit. Ptal se mě na názor, protože už jsem tu zkušenost měla. Teprve potom vznikl nápad na společnou písničku. Když vydal své EP, ze srandy jsem mu řekla, že je skvělé... až na tu naši. Zeptal se mě, jakou naši, a já odpověděla: „Tu, která tam není.“ (smích) Zasmáli jsme se tomu a za nějakou dobu přišel s konkrétním nápadem. Měla jsem z toho velkou radost.

Co kromě zpěvu budete u nové SuperStar hledat?

Mnohem víc než jen dobrý hlas. Zpěv je jen jedna položka na dlouhém seznamu. Budu sledovat charisma, vystupování na pódiu, osobnost, image i to, jak člověk působí. Jde hodně o sebevědomí ve smyslu vědomí si sama sebe. Klidně může přijít někdo hodně stydlivý, ale bude mě zajímat jeho vývoj. SuperStar člověka prověří ze všech stran a právě to je na ní krásné.

Jak říkat lidem kritiku a zároveň je nezranit? Jde to?

Určitě. Myslím, že klíčem je empatie. Tím, že jsem máma a že už mám zkušenost z poroty SuperStar, věřím, že to zvládnou. Zároveň ale budu upřímná. Když vedle mě budou přísnější kolegové, možná budu působit

jako ta hodnější. A když naopak budou oni příliš shovívaví, klidně budu za tu přísnější já. Sama jsem zvědavá, jak se naše dynamika vyvine.

Každopádně si soutěžící musí uvědomit, do čeho jdou. Odmítnutí je součástí hry a neměli by si ho brát příliš osobně.

Poslední řadu SuperStar jste moderovala. Je vám bližší role moderátorky, nebo porotkyně?

Rozhodně porotkyně. Je to pro mě přirozenější, protože vyjadřuji svůj vlastní názor a jsem tam sama za sebe. Navíc mám kolem sebe tři kolegy, kteří mě podrží.

Role moderátora je úplně jiná disciplína. Musíte provést diváky celým večerem, propojit jednotlivé části programu, poslouchat pokyny režie do sluchátka a často improvizovat, když se něco protáhne nebo čekáte na výsledky. Navíc jsem moderovala před porotou, kde seděl Leoš Mareš! Moc jsem si to užila, ale pokud jde o komfortní zónu, porota je mi přece jen bližší.

Máte za sebou tři koncerty v pražském Edenu, předskakovala jste Edu Sheeranovi a zazpívala si duet s Dua Lipou. Máte se od těchto světových hvězd stále co učit?

Rozhodně. Mě vždycky strašně zajímá, jak funguje všechno kolem koncertů, hlavně backstage. Letos jsem byla i na Brit Awards, a čím víc vidím, jak funguje zahraničí, tím víc si uvědomuju, že princip je vlastně stejný jako u nás. Jen mají nesrovnatelně větší rozpočty.

Na české scéně se opravdu nemáme za co stydět. Když vidím naše velké koncerty nebo předávání hudebních cen, mám z toho dobrý pocit. Jediný rozdíl je možná v tom, že jsme pořád trochu větší pankáči. (smích) Když jsme měli zkoušku s Dua Lipou, přišla jsem v teplácích a bez make-upu, zatímco ona vypadala, jako by šla rovnou na Fashion Week. Jsou neustále připravení na to, že je může kdokoliv vyfotit. Je to prostě větší svět.

V Polsku se říká, že když chcete vyvolat spor mezi Čechy a Poláky, stačí se zeptat, či je Ewa Farna.

Moje mateřština je polština, ale zpívám v obou jazycích. Mám radost, že jak v Polsku, tak v Česku jsou moje alba zařazována mezi domácí tvorbu.

Letos jsem koncertovala hlavně v Polsku, zatímco v Česku byly vrcholem tři koncerty v Edenu a nové album, kterými jsem oslavila dvacet let na scéně. Příští rok mě stejné výročí čeká i v Polsku.

Kdy jste si poprvé uvědomila, že jdete po správné cestě hudební superstar?

Asi když jsem v osmé třídě přišla do školy s časopisem Bravo, ve kterém jsem byla. To byl tehdy naprostý gamechanger. Bravo bylo obrovskou součástí života celé naší generace. Pamatuju si také, když se písnička Měls mě vůbec rád dostala z pozice novinky rovnou na první místo hitparády. Už jen to, že jsem se do ní dostala, pro mě bylo neuvěřitelné. A první místo? To byl obrovský moment.

Kdybyste dnes šla na casting do SuperStar, kterou písničku byste si vybrala?

To je těžká otázka. Spíš vím, co bych si nevybrala. Určitě bych nesáhla po velkých písních, jako jsou Hello od Beyoncé nebo I Will Always Love You od Whitney Houston.

Hraje výběr písně velkou roli?

Pro soutěžící rozhodně. Mně osobně nevádí slyšet stejnou písničku třeba popadesáté. Od toho tam jsem. I když přiznávám, že Killing Me Softly jsem po čase opravdu nenáviděla. (smích)

Výběr skladby by měl odpovídat typu hlasu i osobnosti interpreta. Já bych si vybrala

něco, co mě co nejlépe reprezentuje. Píseň, u které bych si dokázala představit, že bych ji sama napsala nebo ji chtěla zpívat na svých koncertech.

Dostal vám někdo na začátku kariéry radu, kterou se řídíte dodnes?

Rad jsem dostala spoustu. Jedna z nich byla, že bych se měla naučit dívat sama na sebe. Trávila jsem hodně času před zrcadlem a učila se vnímat sama sebe objektivně. Díky tomu dnes poznám, co mi sluší, co funguje a jaký je můj potenciál. Člověk se pak dokáže dívat s větším odstupem i na svoje klipy nebo vystoupení a neprožívá všechno tak intenzivně. Nevím, jestli to dnešní mladí ještě potřebují. Vyrůstají s tele-

fonem v ruce, neustále se fotí a natáčejí, takže možná mají tenhle proces za sebou mnohem dřív. Také si vzpomínám i na úplně praktickou radu – lehnout si na záda, položit si na bránci knihu a postupně přidávat další. Tak jsem se učila správně dýchat.

Kdybych ale měla dát jednu radu soutěžícím, byla by jiná: Musíte vědět, co chcete svou hudbou říct. Sama to dnes řeším i při výběru oblečení. Krásných věcí je spousta, ale vždycky se sama sebe ptám: Jsem to opravdu já? Patří to ke mně? Cítím se v tom autenticky? Úplně stejně to platí i pro hudbu. Je spousta písniček, které si ráda poslechnu, ale to ještě neznamená, že bych je chtěla zpívat.

„O POROTCOVÁNÍ V SUPERSTAR CHCI JEDNOU
VYPRÁVĚT VNOUČATŮM“

ROZHOVOR

CALIN

Máte za sebou už velkou kariéru, ale dosud jste nebyl spojován s televizní produkcí. Co vás nakonec přesvědčilo, abyste přijal nabídku do SuperStar?

Mám takovou představu, že až jednou budu starý, chci si sepsat seznam věcí, které jsem v životě zažil. A myslím si, že být porotcem v pořadu SuperStar je jedna z věcí, o které jednou rád budu vyprávět svým vnoučatům. Velkou roli v tom sehrála i zvědavost. Přesně jak říkáte, dosud jsem nebyl součástí žádného televizního projektu. Chtěl jsem získat nové zkušenosti, nové vzpomínky a prostě vidět, jak to celé funguje. Je to pro mě zajímavé.

Jak vnímáte show SuperStar? Sledoval jste ji jako dítě?

Jasně. Jsem ročník 1997, takže když se konala první česká SuperStar, bylo mi sedm let. Ta show mě dost ovlivnila a pamatuju si ji úplně jasně. Mám ji silně spojenou s dětstvím. Mnoho hvězd, které jsme v dospívání poslouchali, vzešlo právě ze SuperStar. Třeba Ben Cristovao.

Ať už to člověk přizná, nebo ne, SuperStar tvoří významnou část české popkultury.

V rozhovorech jste říkal, že když jste začínal s hudbou, obdivoval jste Eda Sheerana, později The Weeknda. Kdo je vaší celoživotní superstar?

Mou celoživotní je rozhodně The Weeknd. Fascinuje mě jeho cesta. Nechci se s ním srovnávat, ale jeho přechod z naprostého undergroundu s temnými tématy až do absolutního mainstreamu byl neuvěřitelný. Byl to jeho plán a je fascinující sledovat, jak se mu ho podařilo naplnit. I když mě jeho současná tvorba už neoslovuje tak jako kdysi, stále velmi rád sleduji jeho příběh. Z člověka, který byl téměř bezdomovec a zpíval na ulici, se stal interpret s největším počtem posluchačů na světě. To je pro mě obrovská inspirace.

Kdo nový vás v dnešní době opravdu zaujal?

V poslední době jsem určitě objevil několik hudebníků, z nichž jsem nadšený. Jen mám pocit,

že dnes už je potřeba mnohem víc, aby mě něco opravdu překvapilo. Člověk má pocit, že už všechno viděl. V současnosti asi neexistuje nikdo, u koho bych si řekl: „Tohle mění pravidla hry.“ Je ale vidět, že se rodí silná základna nové generace interpretů. Myslím si, že se brzy objeví někdo, z koho budu opravdu nadšený.

Hudbě se věnujete už poměrně dlouho a teď se začínáte prosazovat i jako herec. Natáčel jste česko-španělský projekt s hercem Piperem. Bavili jste se spolu i o hudbě?

O hudbě jsme moc nemluvili. Neměli jsme moc společných scén a já jsem v té době měl mnoho jiných pracovních aktivit a nemohl jsem na plac chodit v době, kdy natáčel on. Byli jsme spolu ale na obědě. Víím, že v Praze hodně chodil na kulturní akce a večírky. Bohužel jsem se ale kvůli práci nemohl přidat. Myslím, že bychom si měli o čem povídat, jen na to nebyl prostor.

Zaujalo vás herectví? Chtěl byste se mu věnovat víc?

Když jsem mluvil o seznamu věcí, o kterých bych jednou chtěl vyprávět svým vnoučatům, herectví je rozhodně jednou z nich. Dlouhá léta jsme si sami natáčeli videoklipy, vymýšleli jsme je a já v nich hrál různé postavy. Postupně jsem si zvykl na kameru a chtěl jsem zjistit, jestli bych zvládl i herectví.

Musím se přiznat, že když jsem seděl u stolu s Pavlem Křížem a najednou jsem měl začít hrát, řekl jsem si: „OK, to je docela hardcore.“ (smích) Ale pak jsem řekl, všechno to přispěje ke vzpomínkám, o kterých budu v budoucnu rád vyprávět.

Co dalšího máte na svém seznamu?

To si ještě musím promyslet. Až splním ty základní věci, možná začnu uvažovat o extrémních zážitcích. Například seskok s padákem by byl super. Toho se bojím k smrti, takže si to nechám až po herectví. Ale dokud mám možnost, chci vyzkoušet co nejvíc věcí.

SuperStar je pěvecká soutěž. Co budete u soutěžících hodnotit?

Samozřejmě je hudba základ. Ale dnes už umí zpívat prakticky každý a každý se může prezentovat. Proto je podle mě rozhodující celkový dojem. Důležité je, jak člověk uvažuje, jaké

má charisma, jak se obléká, jak se prezentuje. Najít takovou ucelenou osobnost není vůbec jednoduché. A protože český a slovenský trh je malý, nedá se tu vytvořit hvězda jen tím, že jí někdo vytvoří image. Nebo dá, ale nebude to fungovat tak jako v Americe. Proto musí mít ten člověk základy ve všem. Možná se tam najde někdo, kdo nebude technicky nejlepší zpěvák, ale jeho charisma, způsob vyjadřování, pohled na svět nebo to, odkud čerpá inspiraci, mu podle mě velmi pomohou.

Jakou jednu radu byste dal mladému člověku, který chce uspět v hudbě?

Musí to milovat. Musí tím být až nezdravě posedlý. Musí na

to myslet ráno, když vstane, i večer, když jde spát. Podle mě to platí pro všechno. Pokud člověk teprve hledá, zda je to opravdu jeho vášeň, dlouho mu to nevydrží.

Spolupracujete s velkým sportovním oděvním brandem. Jaké to pro tebe jako umělce je spolupracovat s velkou značkou?

Je to skvělé. Mám pocit, že korporátní spolupráce se v posledních letech hodně změnila. Kdysi jsme si říkali, že si spolupráci s velkou značkou nedokážeme představit, protože korporace chtěly určovat, co má umělec dělat. Dnes už to podle mě tak nefunguje. Právě Adidas mě velmi příjemně překvapil. Je to moje oblíbená značka. Mají skvělý přístup, o všem se dá mluvit a celé to je velmi lidské. O to víc mě pak baví pro ně něco vytvářet, spolupracovat a vymýšlet nové věci. Upřímně mě překvapuje, jak dobře může taková spolupráce fungovat. A vypadá to, že ji prodloužíme i na příští rok.

Kdy jste si uvědomil, že se vaše kariéra rozjela na plné obrátky?

Bylo to u singlu Praha/Vídeň. Tehdy jsem našel směr, za který jsem velmi vděčný. Vzpomínám si na rozhovor s Pauliem Garandem na Majálesu, když mi řekl: „Kamaráde, užij si to, protože to nebude trvat věčně.“ Samozřejmě vím, že nic netrvá věčně. Ale musím říct, že od té chvíle

se ten směr stále vyvíjí. I mě samotného překvapuje, kam se to všechno ještě posouvá. Proto si užívám každou minutu a snažím se svou současnou pozici využít naplno. Ať už jde o filmy, spolupráce, nebo teď v SuperStar.

Co vás dnes motivuje a inspiruje?

Nevím, jestli je to úplně zdravé, ale v hlavě mám v sobě jakoby malou postavičku, kterou nedokážu vypnout. Ani to nedokážu pořádně popsat. Neustále mi do hlavy přicházejí nové nápady a cítím potřebu je dostat ven. Zpočátku mi to připadalo zvláštní, ale dnes si říkám, že pokud mám schopnost něco tvořit a předávat to ostatním, je mou povinností to dělat. Dokud to jde, musím tvořit.

Myslíte si, že jsou dnešní hudebníci pod větším tlakem než kdysi?

Nechci generalizovat ani znevažovat předchozí generace. I tehdy vznikaly legendy a řešily úplně jiné problémy. Dnes je ale konkurence mnohem větší. Hudebníkem se může stát prakticky kdokoli, protože každý má přístup k technologiím. V minulosti bylo mnoho talentovaných lidí, kteří prostě neměli příležitost. Dnes tu příležitost dostane každý. O to víc je však třeba pracovat. Být viditelný, aktivní, starat se o sociální sítě, obsah, komunikaci. Před dvaceti lety by si asi málokdo dokázal představit, že hudebník bude muset každý den vytvářet obsah na internet. Dnes je to realita. Je to náročnější, ale zároveň má šanci na úspěch mnohem více lidí.

S Ewou Farnou máte duet. Znáte se s ostatními porotci?

S Jakubem Prachařem jsme se seznámili až při natáčení promokampaně k Superstar. S Palo Haberou jsem se předtím osobně také neznal. Ani nevím, jestli mě a mou tvorbu vůbec zná.

A vy jste pana Habera znal?

Samozřejmě a musím říct, že je mnohem hodnější, než jsem čekal. Měl jsem z něj respekt a je to fakt sympáťák. (směje se)

Palo má pověst kata. Jaký porotce budete vy?

Těžko říct. Člověk si může představovat různé věci, ale realita je vždy jiná. Chtěl bych být spravedlivý. Nikdy jsem však v porotě před televizními kamerami nesesedl. Možná se ukáže, že budu velký introvert a skoro nic neřeknu. Nebo se ve mně probudí něco, o čem jsem dosud ani nevěděl. To ukáže až samotné natáčení.

Přemýšlel jste nad tím, jak budete lidem sdělovat kritiku?

Myslím, že umím s lidmi komunikovat, a doufám, že dokážu i nepříjemné věci sdělit slušně. Aspoň si to o sobě myslím. Jak to bude vypadat v praxi po několika hodinách castingu, to se ještě uvidí. (smích)

Je něco, co vás na castingu dokáže opravdu rozčítit?

Jsem velmi citlivý na nespravedlnost. Když mám pocit, že se někomu děje křivda, dokážu reagovat mnohem emotivněji.

Pokud se nic takového nestane, myslím, že budu v klidu.

Jste připravený na to, že během jednoho dne uslyšíte svou skladbu Pistácie dvacetkrát?

Na to připravený nejsem. Uvěřím tomu, až to zažiju. Ale určitě mě to potěší. Kdyby mi někdo v šestnácti řekl, že jednou napíšu písničku, kterou budou lidé zpívat na castingu do SuperStar, nevěřil bych mu. Takže za to budu jen vděčný.

Co byste coby šestnáctiletý kluk zazpíval na castingu vy?

To vůbec nevím. Musel bych o tom dlouho přemýšlet. Myslím si totiž, že výběr písně je mnohem důležitější, než si většina lidí uvědomuje.

Zpočátku jste byl vnímán hlavně jako rapper, dnes ale čím dál víc zpíváte. Je to záměr?

Ani si netroufám říct, že jsem někdy byl jen rapper. Stejně tak si netroufám říct, že jsem jen zpěvák. Nechci se nijak škatulkovat. Prostě dělám hudbu. A jestli v další skladbě budu rapovat, zpívat nebo hrát na harmoniku, to dnes nevím. Chci dělat to, co mě bude bavit. Pokud mě někdo jednoduše označí za hudebníka, budu velmi rád.

Co vaše alter ego Skippy McDippy? Jak se liší od Calina?

Vůbec nevím, o kom mluvíte. Neznám nikoho takového. (směje se)

„NAPROSTÁ DOKONALOST JEŠTĚ NEZNAMENÁ,
ŽE JE NĚCO NEJLEPŠÍ“

ROZHOVOR

JAKUB PRACHAŘ

Kdo je vaší aktuální superstar?

To je pro mě vždycky někdo, kdo něco opravdu umí. Takových lidí je spousta. Kdybych je měl všechny vyjmenovat, trvalo by to hodně dlouho.

A kdo je vaší celoživotní superstar?

Já jsem v tomhle asi trochu zvláštní. Nikdy jsem k nikomu úplně nevzhlížel ani netoužil po konkrétních rolích nebo kariéře. Ale jsou lidé, kteří mě fascinují tím, co dokážou.

Co budete jako porotce posuzovat?

Mám zkušenost, že naprostá dokonalost ještě neznamená, že je něco nejlepší. Naopak. Někdy je mnohem zajímavější osobitost nebo něco, co se těžko popisuje. Klidně i člověk, který nezpívá úplně dokonale, ale má v sobě něco navíc. Když si vezmu svou oblíbenou kapelu Radiohead, Thom Yorke celoživotně neintonuje úplně učebnicově, a přesto je to geniální. Respektive intonuje, ale občas jako by se tomu schválně vyhýbal.

Po letech znovu vystupujete s Vojtou Dykem. Je pro vás on tou pravou superstar?

Rozhodně ano. Známe se spoustu let, a když jste u někoho od samého začátku, vnímáte jeho cestu trochu jinak. Teď spolu zase poměrně často vystupujeme a pokaždé si uvědomím, jak skvěle zpívá, jak komunikuje s publikem, jak dokáže improvizovat a jak přirozeně působí na pódiu. To jsou přesně vlastnosti, které dělají skutečnou superstar.

Jak říct kritiku, a přitom neublížit?

To je hodně individuální. Je to dar, který člověk buď má, nebo nemá. Někoho „setřít“ je strašně jednoduché, ale podle mě to často svědčí spíš o hlouposti než o schopnosti porotce. V SuperStar budu vycházet z konkrétní situace a snažit se odhadnout, co kdo unese. Mladá generace je dnes často citlivější a křehčí a někdy stačí opravdu málo, aby to člověka zbytečně rani- lo. Na to bychom měli myslet.

Který moment své kariéry považujete za zlomový?

Já svou kariéru asi takhle nevnímám. Vždycky jsem se soustředil hlavně na práci samotnou a moc neřešil, jak působí navenek. Možná je to někdy i na škodu.

Studoval jsem loutkářství a považoval jsem se spíš za alternativního herce. Myslím ale, že mi hodně pomohla moderace show Česko Slovensko má talent. Dodnes se divím, že mi tehdy televize tu příležitost dala. Ze začátku to bylo strašné, ale postupně jsem si na televizní zábavu zvykl a začala mě opravdu bavit. Dalším důležitým momentem byl úspěch kapely Nightwork. Najednou jsme si vydělali nějaké peníze, což nám přineslo větší svobodu dělat věci podle sebe.

Máte zkušenost s moderováním talentové show, teď budete porotcem. Co je vám bližší?

Dnes bych si moderování už asi užil mnohem víc. Neměl bych takový stres jako tehdy. Ten

mě doslova paralyzoval. Mám pocit, že mi zkrátil život. (smích) Porotcování mě ale baví také. Nemáte scénář a vlastně sami vytváříte obsah pořadu. Improvizace a ten autorský vklad jsou na tom zajímavé.

SuperStar bude po letech moderovat Leoš Mareš. Jak to vnímáte?

Mám radost, že se vrací. Možná je to naposledy, kdy bude moderovat takhle velký televizní projekt. Licence jsou dnes drahé a je logické, že klasické televizní vysílání už nesleduje tolik lidí jako dřív. Jsem vlastně rád, že můžu být součástí něčeho, co se už možná nikdy nemusí opakovat.

Pamatuju si, že když vznikala úplně první česká SuperStar, byl jsem na konkurzu na moderátora. Ve finále jsme zůstali s Ondřejem Brzobohatým. Tehdy jsem vůbec netušil, jak obrov-

ský fenomén z toho vznikne. První řadu jsem pak sledoval opravdu poctivě a dodnes si pamatuju spoustu soutěžících.

Jak hodnotíte letošní sestavu porotců?

To ukáže až natáčení. Důležité bude, jaká mezi námi vznikne chemie. Hlavně si nesmíme myslet, že ten pořad patří nám. Musíme si vzájemně dávat prostor.

S Ewou se znám dlouho, s Leošem také, Pala znám o něco méně a s Calinem jsme se potkali až teď. Ale myslím, že to bude fungovat.

Dá se podle vás superstar poznat během pár vteřin?

Po všech zkušenostech, které mám, si troufám říct, že někdy ano. Už se mi to několikrát stalo. Hodně rychle také poznáte, jestli mě někdo baví. A to je podle mě ten nejlepší lakmusový papírek.

Máte nějaké guilty pleasure?

To se časem mění. Momentálně rád sleduju videa lidí, kteří svařují nebo pracují se dřevem. (smích) A Instagram mám úplně zaplavený muzikanty, kteří hrají na různé nástroje. Dokážu u těch videí prokrastinovat tak dlouho, že jsem si na nějakou dobu musel zakázat telefon.

Co vás vždycky rozesměje?

Monty Python. I když jejich scénky znám téměř z paměti.

Jak vypadá váš ideální lazy day?

Když nedělám vůbec nic, mám pocit, že je to promarněný čas. Ale když něco dělám, těším se, až budu dělat něco jiného. (smích) Dnes by můj ideální den vypadal tak, že bych si zacvičil na bicí a pak si zahrál PlayStation.

BOŽÍ PLÁN

Jeden sdílený byt.
Tři kluci na životní křižovatce.
Dobrosrdečný tramvaják Mirek.
Jedna nevěsta.
Pět božích plánů, jak vrátit život na správnou kolej.

Boží plán na podzim

TV Nova nabídne na podzim divákům čtyřlístkový komediální seriál Boží plán z pera Lucie Konečné a Martina Šimička pod producerským vedením Simony Brdičkové a Lukáše Borovičky. Tvůrčí tým, který nyní připravuje Boží plán, stojí také za úspěšným seriálem Jedna rodina. Marek Lambora, Vašek Matějovský a Filip Březina se poprvé setkávají před kamerou jako trojice kámošů, kterým se život převrátil vzhůru nohama. Společně s Tomášem Jeřábkem a Michaelou Petřekovou vytvoří ve sdíleném bytě nečekanou partu, která má odvalu začít žít život podle vlastních pravidel.

O čem bude Boží plán

Když život prudce zastaví, je dobré mít se koho chytit. Tramvaják Mirek (Tomáš Jeřábek) to ví moc dobře. Každý den přibližuje stovky cestujících k jejich cíli a zpoza kabiny tiše sleduje lidské příběhy. Někdy stačí jen poslouchat, jindy je potřeba přehodit výhybku a změnit směr.

A Mirek dobře ví, že po každé noční příjde den. Do jeho života přistoupí lehkomyšlný Lukáš (Václav Matějovský), ambiciózní Adam (Marek Lambora), správňák Hynek (Filip Březina) a rebelující princezna Julie (Michaela Petřeková). Ti všichni se postupně sestěhují do Mirkoova sdíleného bytu a prověří jeho neochvějně přesvědčení, že lidé jsou dobří, jen musí dostat příležitost.

Spolubydlení může v určitých životních situacích působit jako boží nápad. Do momentu než se ukáže, že nejen partnerské vztahy jsou křehké, třeskuté, plné očekávání i nedorozumění. Možná nastal čas dozrát a přijít s božím plánem, jak nahodit život zpátky na správnou kolej. A jelikož někdy ani zdánlivě jistá sázka nemusí skončit vítězstvím, tou největší výhodou se ukáže být parta skutečných přátel, se kterou je i cesta plná karambolů zatraceně zábavná.

V HLAVNÍCH ROLÍCH

MIREK – Tomáš Jeřábek
„LIDÉ JSOU DOBŘÍ, JEN MUSÍ DOSTAT PŘÍLEŽITOST.“

Mirek je dobrosrdečný řidič tramvaje. Zkušený životem, přesto v lidech pořád vidí hlavně to dobré. Má pro ně pochopení, věří, že každý si zaslouží druhou šanci, a snaží se jim nenápadně ukázat správný směr. Ne vždycky ho ale poslechnou. I když jsou vztahy kolem něj samá výluka, on zůstává přímoú linkou. Jistotou. Po smrti ženy otevřel svůj byt lidem, kteří potřebují pomoc. Protože když může být někomu oporou, prostě je.

ADAM – Marek Lambora

„KDYŽ SE PTÁŠ NA MŮJ NÁZOR, NEBREČ KVŮLI ODPOVĚDI.“

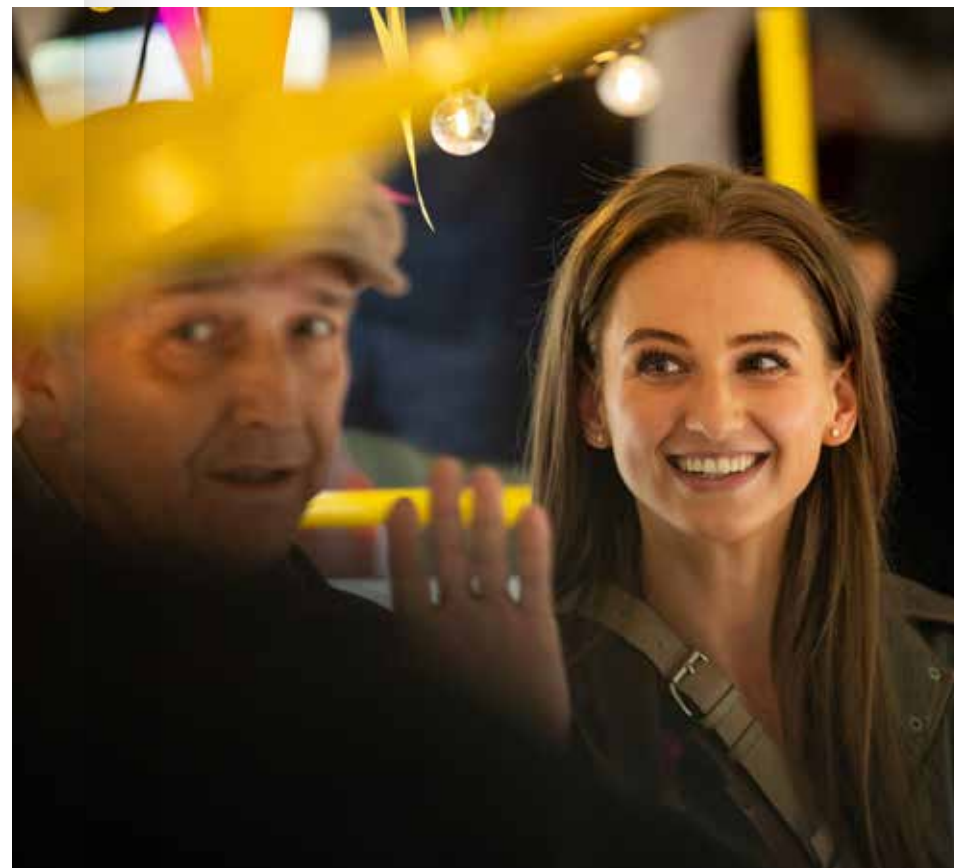
Životní cynik. Kariérista. Řídí se vlastními macho pravidly a jde si nekompromisně za výsledkem. Energii vkládá jen do věcí, které mají smysl. Je přímočarý, až bezohledný, ale sám to tak nevidí. Jen říká věci na rovinu a nechápe, proč s tím mají ostatní problém. Na první pohled to vypadá, že mu záleží jen na sobě. Když jde ale do tuhého, je pro ostatní majákem. Jen zatím ještě nepochopil, že jeho největší životní výzvou není další pracovní úspěch, ale objevit vlastní city. Jedinou výjimkou jsou jeho děti. Kvůli nim je ochotný porušit všechna svá životní pravidla.

LUKÁŠ – Václav Matějovský
„SVOBODA NENÍ
PRO TY, CO MAJÍ
PŘEHNNANÝ AMBICE.“

Charismatický pohodář, kterého zodpovědnost děsí. Věří, že všechno vždycky dobře dopadne. Nemá velké ambice ani potřebu někomu cokoli dokazovat. Nikdo si ho proto nemůže koupit. Umí si vychutnat přítomný okamžik, sledovat mraky na nebi nebo mouchu v půllitru. Jeho život se dělí na vzorný a volný týden. Podle toho, kdy má ve střídavce syna. Jeden týden žije bezstarostně jen sám pro sebe, ten druhý se ze všech sil snaží být tím nejlepším tátou.

JULIE – Michaela Petřeková
„JÁ NEJSEM Z CUKRU.
JÁ JSEM Z BRUNTÁLU.“

Hrdá Bruntalačka. Do Prahy nepřijela hledat prince, ale sama sebe. Doma se mohla dobře vdát, místo toho se rozhodla postavit na vlastní nohy. Má odvalu skočit po hlavě do situací, které většina lidí jen lajkuje z gauče. Všechno si chce vyzkoušet, všechno zvládnout a o následcích přemýšlí až cestou dolů. Je lehce praštěná, nakažlivě energická a tak přátelská, že jí většina lidí její naivní pohled na svět záhy odpustí. Rychle si získá téměř každého. Tedy kromě Adama, který je jejím dokonalým protipólem.

HYNEK – Filip Březina
„KDYŽ BUDU LEPŠÍ,
TŘEBA SE VRÁTÍ.“

Sympaták. Miláček. Neumí říkat ne a často na to doplácí. Chce, aby byli všichni spokojení, a tak raději ustoupí, než aby se pohádal. Je podporující, spolehlivý a vždycky ochotný pomoci. Jenže právě na jeho dokonalosti mu ztroskotalo manželství. Po rozchodu hledá chybu hlavně v sobě a věří, že když bude ještě hodnější, získá ženu zpátky. Kamarádi mu postupně ukážou, že někdy je potřeba přestat se zavděčovat druhým a umět se postavit sám za sebe.

REVIZOR – Jan Vondráček

Pro někoho obyčejná práce. Pro něj poslán. Mirkův kolega žije podle pravidel a totéž očekává od všech kolem sebe. Největší radost mu udělá cestující bez jízdenky nebo kdokoliv, koho přistihne při porušování dopravních předpisů. V takových chvílích ožívá víc než malé dítě pod vánočním stromečkem. Jenže za jeho nekompromisností se skrývá důvod, který zatím zná jen on sám.

JULIINA RODINA

RODIČE JULIE – Martina Preissová a Jan Kolařík

Drží se tradičních hodnot a zasetých stereotypů. Tatínek je navenek hlavou rodiny, skutečný chod domácnosti ale pevně řídí maminka. Především ona má jasnou představu o tom, co je pro její dcery nejlepší: dobře se vdát, založit rodinu a žít spořádaný život. O to méně chápe, proč se Julie rozhodne vydat úplně jiným směrem.

VOJTA (JULIIN SNOUBENEC) – Martin Donutil

Úspěšný podnikatel a velké zvíře v kraji. Sebevědomý, charismatický a zvyklý dostat všechno, co chce. Julii miluje po svém, jenže mezi láskou a potřebou ji vlastnit bývá někdy tenká hranice. Když mu snoubenka uteče těsně před svatbou do Prahy, rozhodně se nehodlá vzdát bez boje.

BLANKA (SESTRA JULIE) – Beáta Kaňoková

Juliina starší sestra je přesně taková dcera, jakou si rodiče přáli. Má rodinu, žije na Moravě a nedělá vlny. Se sestrou mají blízký vztah, ale zatímco Julie touží po samostatnosti, Blanka se drží toho, co zná. Občas ji přepadne chuť utrhout se ze řetězu. Odvaze a ambicím své mladší sestry ale nerozumí.

ADAMOVA RODINA

DARINA (ADAMOVA STÁLE JEŠTĚ MANŽELKA) – Sára Rychlíková

Když jí došla trpělivost s Adamovými průšvihy a zálety, rozhodla se manželství ukončit. Dnes žije s novým partnerem téměř dokonalý rodinný život a vyrábí trička s vtipnými hláškami. Adam její podnikání považuje za směšné, ona si z toho těžkou hlavu nedělá. Je rozumná, praktická a moc dobře ví, že roky strávené péčí o rodinu mají stejnou hodnotu jako ty, které Adam věnoval vydělávání peněz.

DAVID „DADY“ (DARININ NOVÝ PARTNER) – Marek Adamczyk

Správnák od hlavy až k patě. Klidný, spolehlivý a podporující chlap, kterého si děti rychle oblíbily. Dokonce mu začaly říkat Dady. Adam v něm ale vidí hlavně člověka, který mu „ukradl“ dům, ženu i rodinu. A to se kouše jen těžko. Přitom kdyby se ti dva potkali za úplně jiných okolností, dost možná by z nich byli i kamarádi.

GÁBI A TOM (ADAMOVY DĚTI) – Veronika Paterová a Jaroslav Šťastný

Dva teenageři, kteří už mají rodičovských hádek až nad hlavu. Táta je občas vytáčí, občas pobaví a často se hodí hlavně ve chvíli, kdy je potřeba něco zařídit nebo zaplatit. Přesto ho mají rádi. Jen by byli radši, kdyby se dospělí konečně přestali chovat jako děti.

EMA (HYNKOVA MANŽELKA) – Ema Businská

S Hynkem tvořili pár tak dlouho, že už si ani nepamatují, kdy spolu vlastně začali chodit. Tedy, Ema ne. Hynek to ví na dny přesně. Ema učí na základní škole a dlouho se zdálo, že má život nalinkovaný od A do Z. Jenže kolem třicátky dostala chuť vystoupit ze zajetých kolejí, začít objevovat, experimentovat a žít naplno. Jenže manželství s Hynkem se s jejími novými životními plány neslučuje.

IVANA (LUKÁŠOVA EXMANŽELKA) – Aneta Krejčíková

S Lukášem je spojuje syn Samík, silná chemie a také jistota, že jejich manželství byl úplně omyl. Ivana si dlouho přála, aby Lukáš konečně dospěl. A to je zároveň to poslední po čem by Lukáš toužil. Ivana pracuje jako pohřební průvodkyně a pořádá netradiční rozloučení, která mají k ponurým obřadům daleko. Věří, že i poslední sbohem může být oslavou života.

HOLČIČÍ PARTA

Darina, Ema a Ivana jsou nejlepší kamarádky, které spojuje víc než jen to, že jejich expartneri jsou nerozlučná trojka. Když se sejdou, probírají vztahy, děti, život i chlapy. A hlavně ty bývalé. Rozebírá se, kdo co provedl, kdo s kým spí a proč jsou vztahy někdy složitější než návod na sestavení skříně. Stejně zábavné je sledovat, jak odlišně se na stejné situace dívají ženy a muži.

SAM (LUKÁŠŮV SYN) – Dominik Pecina

Lukyho největší fanoušek, parták a občas i hlas rozumu. Nadšeně se pouští do každého tátova nápadu, i když ne všechny jsou úplně geniální. Nejvíc ze všeho by si ale přál, aby byli máma s tátou zase spolu. A když to nejde, alespoň si užívá to nejlepší z obou světů a hlavně spoustu času s rodiči, kteří ho nadevše milují.

ROZHOVOR

TOMÁŠ JEŘÁBEK

alias Mirek Sotona

Koho v seriálu Boží plán hrajete?

V Božím plánu hraju Mirka Sotonu řidiče tramvaje a zároveň majitele velkého pražského bytu, kde pronajímá pokoje různým lidem. Ti jsou shodou okolností často na nějaké životní křižovatce – rozvádějí se, hledají práci nebo řeší nešťastnou lásku. Charakterově bych ho popsal jako člověka, který je velmi vstřícný, až pohádkově hodný. Má moc rád lidi a rád jim pomáhá.

Myslíte, že je dnes dostatek lidí, kteří rádi nezištně pomáhají ostatním?

Já myslím, že dostatek jich není, ale nějakí jsou. A to je dobrá zpráva!

Jak moc se od vás Mirek liší?

Řekl bych, že diametrálně. Já jsem dost divoký a nemám rád přílišný řád. Mirek je naopak velmi klidný, rozvázný a má ve věcech jasno. Právě proto mě bavilo ho hrát. Je to typ člověka, kterým sám nejsem.

Jedním z hlavních témat seriálu je hledání nových přátel v dospělosti. Kdybyste**se zkusil zamyslet, co by o sobě Mirek napsal na seznamku, ať už partnerskou nebo přátelskou?**

Já myslím, že by Mirek napsal něco v tomhle smyslu: Jsem Mirek, řidič tramvaje. Moc rád poznávám zajímavé lidi. A myslím si, že lidé se nejlépe poznají naživo!

Které vlastnosti u Mirka nejvíc obdivujete? A co vás na něm naopak štve?

Klid. Rozvahu. A moudrost. To je odpověď na obě otázky. Někdy je to dvousečné, protože když se tak člověk chová pořádkem, jsou lidé, kterým to může začít lézt na nervy.

Kdybyste si s Mirkem zašel na pivo, o čem byste si povídali?

Já bych hlavně poslouchal. Myslím, že Mirek má spoustu životních zkušeností a uměl by dobře poradit. Moc bych mu do toho nemluvil.

Jakému divákovi je určený seriál Boží plán?

Ted' to bude znít trochu nabuře, ale myslím si, že je to

seriál opravdu pro každého. Téma je univerzální a každý si v něm může najít něco svého bez ohledu na věk. Sledujeme sice hlavně životní karamboly lidí kolem třicátky, ale myslím, že se v tom najdou i starší diváci. Často mají děti nebo vnoučata ve stejném věku jako naši hlavní hrdinové, takže jim to možná pomůže líp pochopit, co zrovna řeší. A pak je tam Mirek, kterého si oblíbí snad každý. Aspoň to o něm nedávno říkala jedna kolegyně z Božího plánu. Tak jsem na to sám zvědavý.

Velká část děje seriálu se odehrává ve sdíleném bytě. Máte se spolubydlením vlastní zkušenost? Dovedete si představit, že byste takhle žil i dnes?

Mám tu zkušenost ze studentských let a bylo to skvělé. Dnes už bych to ale nezvládl. Partu cizích lidí bych si domů asi dobrovolně nenastěhoval. A i v tom je Mirek úplně jiný než já.

Co jste si během natáčení užil nejvíc?

Jednoznačně řízení tramvaje. To byl zážitek, který člověk jen tak nezažije.

Měl jste jako kluk nějakou vysněnou profesi?

Pamatuju si, že jsem vždycky říkal, že chci být fotbalista nebo řidič kamionu. Později jsem se životem spíš nechával unášet a žádný velký plán jsem neměl. Až později jsem si řekl, že bych mohl přestat být úplný jeliman a začít se pořádně věnovat nějaké profesi. Nakonec vyhrálo herectví.

Zažil jste během natáčení Božího plánu scénu, u které bylo těžké udržet vážnou tvář?

Samozřejmě, na natáčení se takové situace stávají relativně často. Ve spojitosti s Božím plánem vám k tomu můžu říct, že mám moc rád herectví Filipa Březiny. Je to neuvěřitelně vtipný člověk. Takže zrovna on často něco vymyslí a pro

nás ostatní je těžké nezačít se smát.

Filip se nám v rozhovoru přiznal, že má takovou svou tajnou misi a snaží se do co nejvíce záběrů nenápadně dostat jednu z rekvizit, gumovou kobru. Tak mě napadá zeptat se, jestli o tom víte nebo jestli jste si toho všiml?

(směje se) To je právě Filip. Dělá spoustu takových věcí. Je příjemné, když se člověk u práce, která je často náročná, umí občas uvolnit a udělat si nějakou srandu.

Ve vašem seriálovém bytě je spousta zajímavých rekvizit, kterou byste si rád odnesl k sobě domů?

V tom mém filmovém pokoji mi stavba a rekvizitáři vytvořili

krásný strom života, kolem kterého jezdí vláček... tedy pardon, tramvaj. To je strašně krásné. Moc bych ho chtěl, ale asi bych to doma neměl kam dát.

Každá z postav má svůj boží plán. Když se ohlédnete za svým životem, které vaše životní rozhodnutí považujete za nejvíce boží?

Když jsem se v docela pozdním věku rozhodl, že budeme mít s manželkou dítě. Vždycky jsem si o sobě myslel, že nejsem ten typ, který by měl mít dítě a založit rodinu. Pak jsme si ale s ženou řekli, že to ještě na poslední chvíli zkusíme. A bylo to rozhodně nejlepší rozhodnutí mého života.

ROZHOVOR

MAREK LAMBORA

alias Adam Lebeda

Koho v seriálu Boží plán hrajete?

Moje postava se jmenuje Adam Lebeda a myslím, že je to největší egocentrik, jakého jsem zatím měl možnost hrát. Ze začátku pro mě bylo docela těžké obhájit si v některých situacích jeho chování. Manželka se s ním rozvedla a on se s tím vůbec nedokáže vyrovnat. Rozvodové řízení stále probíhá a Adam do něj jde velmi tvrdě. Za každou cenu chce vyhrát, hlavně kvůli svému egu. A právě to je důvod, proč nakonec dost tvrdě narazí.

Máte pověst pokorného a empatického člověka. Byl pro vás Adam velký herecký protiúkol?

Rozhodně ano. Snažil jsem se do něj dostat i trochu lidskosti, aby nebyl jen černobílou postavou. Myslím si, že když se člověk chová jako Adam, většinou za tím něco je. Něco mu chybí nebo ho v životě něco zásadně poznamenalo. Nechce se mi věřit, že se někdo prostě narodí zlý. O to zajímavější je takovou postavu hledat a postupně stavět. Adamovi až do rozvodu všechno vycházelo, jenže pak dostal od života pořádnou lekci. A platí u něj, že si za spoustu

věcí může sám. Navíc je to moje první role táty, takže i to pro mě byla nová zkušenost.

Kdyby měl Adam profil na seznamce, co by o sobě napsal?

Určitě by se hodně vychloubal. Napsal by, že všude byl, všechno zná a partnerku dokáže bez problémů zabezpečit. A určitě by tvrdil, že hledá vážný vztah. To by ale byla naprostá lež, protože ve skutečnosti by partnerky střídal jako Baťa cvíčky.

Co je podle vás Adamova největší slabost?

Je neuvěřitelně sobecký a nedokáže přiznat chybu. Myslím, že právě neschopnost omluvit se je jeho největší problém. Každý dělá chyby, ale měl by za ně umět převzít odpovědnost a říct promiň. Adam místo toho pořád hledá viníka někde jinde.

Adam se po rozvodu stěhuje do sdíleného bydlení. Máte vlastní zkušenost se spolubydlením? Dovedete si představit, že byste takhle žil i dnes?

Zkušenost se spolubydlením mám. Když jsem studoval, bydlel jsem ve sdílených bytech.

Dnes už si to ale vůbec nedovedu představit. Mám rád svoje soukromí a věci na svém místě. Raději bych bydlel sám, nebo ještě lépe ve dvou.

A nemělo to spolubydlení třeba i nějaké pozitivní stránky?

Určitě mělo. Máte každý večer o zábavu postaráno a někdy přijdete domů a je navařeno. (směje se)

Kdybyste přece jen musel bydlet se svými seriálovými spolubydlicemi, jaké domácí práce byste si vzal na starost?

Vaření pro ostatní mě opravdu baví, takže toho bych se klidně ujal. Naopak úklid bych přenechal komukoli jinému. Ten mě opravdu neláká. Tedy kromě žehlení. To mě překvapivě baví a moje hlava si u něj skvěle odpočine.

Vzpomenete si na scénu, u které bylo těžké udržet vážnou tvář?

Takových bylo spoustu. Jedna mi ale utkvěla v paměti. Na začátku natáčení jsem měl období, kdy jsem po klucích pořád něco házel. Když někdo řekl něco, co se Adamovi nelíbilo,

prostě jsem po něm mrsknul tím, co jsem měl zrovna v ruce. Začalo to Hynkovým nákrčníkem, který jsem mu ve správný okamžik hodil do obličeje. Byla to improvizace a strašně jsme se u toho nasmáli. Podobných momentů ale během natáčení vzniklo mnohem víc, hlavně po obědě, kdy jsme byli všichni unavení a potřebovali jsme se trochu roztleskat.

Je nějaká hláška, kterou jste si z natáčení odnesl i do běžného života?

„Jste dementní?“ (smích)

Proč zrovna tahle hláška?

Protože se naše postavy občas chovají v určitých situacích nedospěle, což si myslím, že skvěle funguje, máme občas každý z nás potřebu okomentovat to touhle otázkou. Snažíme se do děje tuhle „hlášku“ propašovat už od prvního dílu, ale zatím se nám to nepodařilo a režiséri nám ji vždy vystříhali. Snad se nám to nakonec povede. Je to prkotina, ale nás přesně tyhle blbinky na place baví. (směje se)

Co byste si z natáčení Božího plánu nejraději vzal domů?

Mám vyhlédnutý jeden facepalm z 3D tiskárny, který je součástí dekorace. Doufám, že mi ho na konci natáčení dovolí odnést domů jako vzpomínku.

Která z postav by podle vás přežila zombie apokalypsu a kdo by padl jako první?

Myslím, že by určitě přežil Mirek. A jako první by padl Lukáš, protože než by se zvedl z gauče, zombie by ho stihly sežrat. (smích)

ROZHOVOR

MICHAELA
PETŘEKOVÁ

alias Julie Trnková

Jaká je Julie, kterou v seriálu hrajete?

Julie Trnková je holka z Bruntálu, která přijede do Prahy začít nový život. Je hodně svá, bezprostřední a taková holka do nepohody. Když jí život hází klacky pod nohy, nevzdává se a to je mi velmi sympatické.

Jak moc se od vás Julie liší?

Máme toho společného docela dost a v některých situacích se v ní opravdu poznávám. Na druhou stranu jsem velký introvert, což Julie rozhodně není. Na rozdíl od Julie jsem vůči cizím lidem dost opatrná. Julie se nabíjí energií ve společnosti dalších lidí, já naopak potřebuju být sama, nebo pouze s mými nejbližšími. A nejlépe v přírodě, kde lidí nejsou vůbec.

Julie pochází z Moravy stejně jako vy. Pomohlo vám to při získání role?

Myslím, že ano. Už při kamerových zkouškách jsem sama navrhla, jestli nechtějí slyšet repliku s moravským přízvukem. Moje moravská nátura k Julii

podle mě dobře sedla a mohla být jedním z důvodů, proč si mě tvůrci vybrali. Občas díky tomu upravujeme i dialogy, protože některé věty bych jako Moravačka přirozeně řekla trochu jinak.

Kdybyste se s Julií potkaly, o čem byste si povídaly?

Asi bychom si povídaly o stěhování z Moravy do Prahy. Sama jsem si tím prošla, takže bych jí mohla dát pár rad, jak zvládnout začátky ve velkém městě. Myslím, že zrovna v tom bychom si rozuměly.

Kdyby měla Julie profil na seznamce, co by si podle vás napsala do medailonku?

Myslím, že by nad tím moc nepřemýšlela. Napsala by, že je nová v Praze, občas se ve velkém městě cítí sama a ráda pozná nové kamarády. Určitě by zdůraznila, že nehledá nový vztah, ale spíš dobré lidi, se kterými může trávit čas. A možná by dodala, že ráda jezdí na kole.

Vaše postava si během seriálu vyzkouší spoustu různých pro-**fesí. Co vás při natáčení nejvíc bavilo?**

To byla jedna z věcí, které jsem si užila nejvíc. Díky Julii jsem si vyzkoušela činnosti, ke kterým bych se normálně vůbec nedostala. Myla jsem tramvaje nebo venčila tři chrt, i když nám počasí zrovna nepřálo. Vznikla při tom spousta legračních situací a doufám, že se je podařilo zachytit i na kameře.

Vzpomenete si na scénu, u které bylo těžké udržet vážnou tvář?

Nedávno jsme natáčeli scénu u snídani s mojí seriálovou maminkou Martinou Preissovou a tatínkem Honzou Kolaříkem. Dozvěděli se jednu důležitou informaci a Honzova reakce byla tak vtipná, že jsem se prostě nedokázala přestat smát. Myslím, že můj záběr se nakonec ani nepodařilo natočit, protože to jednoduše nešlo.

Co jste si během natáčení užívala nejvíc?

Především skvělou partu lidí. Ze začátku jsem měla trochu oba-

vy, jaké bude natáčet převážně s klukama, ale byly úplně zbytečné. Byla s nimi velká legrace a nikdy nenastal okamžik, kdy bych se vedle nich cítila nepříjemně. Na to budu vzpomínat opravdu ráda.

Co byste si z natáčení nejraději odnesla domů?

Určitě kostýmy. Zuzka Straková je navrhla skvěle a Juliin styl je mi hodně blízký. V podstatě se podobně oblékám i v běžném životě. A kdybych měla vybrat rekvizitu, tak lampu v našem

obýváku, která vypadá jako lesní roh. Mára do ní neustále hází nejrůznější předměty a podle mě by si zasloužila vlastní fanklub.

Každá z postav má svůj boží plán, jak naložit se životem. Když se ohlédnete za svým životem, které rozhodnutí pro vás bylo nejdůležitější?

Asi neumím vybrat jedno konkrétní. Mám pocit, že všechna rozhodnutí, která jsem udělala, byla svým způsobem správná. I když se některá mohla zdát

jako přešlap, vždycky mě někam posunula. Beru to tak, že se život děje přesně tak, jak má.

Pro jaké diváky je podle vás Boží plán určený?

Myslím, že si v něm každý najde něco svého. Je skvěle napsaný, je vtipný, má tempo i spád. Zároveň řeší situace, které jsou lidem blízké, takže si u něj člověk nejen odpočine, ale možná se v některých postavách i pozná. A hlavně nás natáčení opravdu bavilo, což je podle mě ze seriálu cítit.

ROZHOVOR

FILIP BŘEZINA

alias Hynek Havran

Můžete nám představit vaši postavu v Božím plánu?

Moje postava se jmenuje Hynek Havran. Ač to vypadá, že má dokonalý vztah, brzy se bohužel ukáže, že až tak dokonalý nebyl. Je to dobrák a trošku na to dojíždí.

Jak moc se od vás Hynek liší?

Řekl bych, že výrazně. A právě to byl jeden z důvodů, proč jsem tu roli chtěl. Takovou postavu jsem ještě nikdy nehrál a zajímalo mě, co se mnou udělá, když se do ní naplno ponořím.

Kdybyste s Hynkem zašel na pivo, co byste mu poradil?

Asi bychom se po třetím pivu začali objímat. *(smích)* A já bych mu říkal, že všechno dobře dopadne a nic není tak hrozné, aby se z toho musel hroutit.

Co je podle vás Hynkova největší slabost?

Určitě to, že nedokáže říct ne a všem chce za každých okolností pomáhat a vyjít vstříc. Moc neumí myslet sám na sebe.

A co je na něm naopak obdivuhodné?

No právě to, co je zároveň jeho slabost. *(směje se)* A pak asi i to, že se dokáže poměrně rychle oklepat, i když mu životní plány nevycházejí, a začít zase normálně fungovat.

Velká část děje seriálu se odehrává ve sdíleném bytě. Máte se spolubydlením vlastní zkušenost?

V podstatě víc než polovinu života, co žiju v Praze, jsem bydlel ve spolubydlení. Je mi to prostředí hodně blízké.

Co vás na spolubydlení bavilo nejvíc?

No bavilo... *(směje se)* Když člověk bydlí s kamarády, dokáže se to v některých chvílích dost zvrtnout, co se týká oslav a párty. A to byl taky důvod, proč jsem z toho nakonec utekl.

Vy máte prý i jednu velmi zajímavou zkušenost ze spolubydlení. Prozradíte jakou?

Já jsem to myslím ještě veřejně nikde neřekl. Je to z mého úplně prvního bytu v Korunní na Vinohradech, kde jsme bydleli

ve čtyřech. Jedna spolubydlící měla moc ráda zvířata. Jednou našla na ulici vypadlé holoubě. A jelikož měla velké srdce, vzala si ho domů s tím, že ho odchová a pak vypustí. Jenže ten holub tam s námi nakonec zůstal asi rok. Normálně mu i ušila plínky. Takže jsem rok bydlel s holubem.

A jaké bylo to spolubydlení s holubem?

Holub je teritoriální zvíře, takže pokaždé, když uslyšel, že někdo odemyká a chce se dostat do bytu, přiletěl ke dveřím a začal se tak prapodivně pýřit. Všude bylo peří, pořád po bytě létal, no bylo to příšerné. Řekl bych, že je to poměrně zábavná a raritní zkušenost.

Dovedete si představit, že byste bydlel s vašimi spolubydlícími z Božího plánu?

Takové spolubydlení by trvalo tak měsíc. Byla by to šílená párty a pak bychom se zřejmě už asi nikdy nechtěli vidět. *(směje se)*

Co jste si během natáčení užil nejvíc?

Asi natáčení svatby. Bylo tam hodně lidí, hodně herců a celá

atmosféra měla skvělou energii. Když jsem pak viděl výsledek, říkal jsem si, že to opravdu stálo za to. A to i přesto, že některé věci během natáčení nebyly zrovna příjemné. Když ale vidíte, jak to dopadlo, všechna ta námaha se smaže.

Máte tam i poměrně náročnou scénu, kdy skáčete přes auto. Kolikrát jste ten skok musel opakovat?

Asi desetkrát. Ale já si podobné věci vlastně užívám. Čím větší výzva, tím víc mě natáčení baví. Klidně bych to skočil ještě desetkrát.

Zažil jste během natáčení scénu, u které jste se neudržel smíchy?

Takových máme opravdu hodně, ale spousta z nich je podle mě nepřenositelná. Často jde o nějaké přeřeky, ale většinou se smějí jen herci. Ostatní ze štábu na nás v tu chvíli spíš hází vražedné pohledy, ať už zmlkne, aby se to dalo natočit. *(směje se)*

Co byste si z natáčení Božího plánu nejraději odnesl domů?

Potuluje se tam taková gumová kobra. A já se ji občas, když mám dlouhou chvíli, snažím procpat do záběru tak, aby si toho nikdo nevšiml. *(směje se)*

Co říkáte na Hynkovu seriálovou image?

Mně se líbí, myslím, že k té postavě skvěle sedí. Samozřejmě to nemá nic společného se mnou, ale já jsem rád, když

můžu být v něčem jiný. Myslím si, že je správné, abychom nesplyvali dohromady. Každý by měl mít nějaké své charakteristické atributy, kterými je výrazný. V mém případě jsou to dioptrické brýle a účes z padesátých let. K Hynkovi to výborně sedí.

V Božím plánu jsou zajímavá i povolání, která hlavní postavy mají. Čím jste chtěl být vy jako malý?

Úplně původně jsem chtěl být doktor. Pak jsem ale zjistil, že se lékaři musí celý život učit nové věci, a to mě trochu odradilo. *(smích)* Navíc jsem se dozvěděl, že na konzervatoři není

matematika, fyzika ani chemie, takže bylo rozhodnuto.

Chcete říct, že jako herec se nemusíte pořád učit něco nového? Třeba texty?

(směje se) To sice ano, ale to je přece něco úplně jiného.

Každá z postav má svůj boží plán. Co zásadního ve vašem životě považujete za svůj „boží plán“?

To, že dělám Boží plán. *(smích)* Ale vážně, že můžu dělat práci, která mě baví. Samozřejmě je v tom kus štěstí, ale bez prvotního rozhodnutí a pílě by to nešlo.

ROZHOVOR

VÁCLAV
MATĚJOVSKÝ

alias Lukáš Grygar

Představte nám svou postavu v seriálu Boží plán.

Moje postava se jmenuje Lukáš. Je to hodně pohodový týpek, a to v dobrém i špatném slova smyslu. Často nechce řešit věci, které by řešit měl. To je sice občas příjemné pro něj, ale už méně pro jeho okolí.

Jak moc se od Lukáše lišíte?

Kromě toho, že si nepřivydělávám jako taxikář a nebojuju s bývalou ženou o syna, jsme si v leccm podobní. Největší rozdíl je asi v tom, že Lukáš je velký flákač a spoustu věcí má tak trochu na háku. Já jsem naopak někdy až zbytečně zodpovědný. Často řeším i věci, které vlastně vůbec důležité nejsou, takže to taky není úplně výhra.

Kdyby měl Lukáš profil na seznamce, co by o sobě napsal? A co by byla jeho největší lež?

Pokusil by se zapůsobit tím, jak se stará o syna. Je to otec samoživitel, je na všechno

sám, ale veškerou energii věnuje jen a jen synovi, takže na sebe skoro nemá čas. A to by byla ta lež.

Co máte na Lukášovi nejraději a co vás na něm naopak štve?

Je to dobrý kamarád. Ostatní kámoše by nikdy nenechal ve štychu. Teda jen pokud by to neznamenal, že se musí zvednout z gauče. A štve mě asi ta jeho laxnost.

Velká část děje seriálu se odehrává ve sdíleném bytě. Máte se spolubydlením vlastní zkušenost? Dovedete si představit, že byste takhle žil i dnes?

Bydlel jsem ve sdíleném bytě s kamarádem. Do určité míry to člověka omezuje. Pořád je doma někdo další, věci nejsou tam, kde jste je nechali, a druhý si občas přivede návštěvu zrovna ve chvíli, kdy máte chuť být sami. Na druhou stranu to mělo svoje kouzlo. Když kamarád někoho pozval, často z toho vznikl spontánní mejdan. Když hrál PlayStation, přidal jsem

se. Tehdy to byly samé výhody. Dneska už jsem asi takový starý mladý mrzout a svůj klid bych si hlídal mnohem víc.

Jak byste jednou větou nalákal diváky na Boží plán?

Kluci v šéru. A holka. Pak ještě jedna. Vlastně dvě. Děti. Majitel šéru. Jídlo. Kulečník. V tom šéru se děje tolik věcí, že se rozhodně nudit nebudete.

Pro koho je podle vás Boží plán?

Pro maminky s dětmi. Pro tatínky bez dětí. A naopak. Ti, kdo už jsou dospělí, budou na svoje sdílené byty vzpomínat. Ti, kdo v nich ještě nebydlí, budou doufat, že v jednom takovém jednou bydlet budou.

Co jste si během natáčení užíval nejvíce?

Nejvíce asi to, že jsme si jako parta opravdu sedli. S Márou, Fílou a Míšou jsme se před kamerou potkali poprvé, ale velmi rychle jsme zjistili, že nám to spolu funguje. Trávíme čas i mimo natáčení, chodíme na

pivo, bavíme se o práci i o životě. Myslím, že právě tohle bude na výsledku vidět.

Vyzkoušel jste si během natáčení něco, co jste nikdy předtím nezažil?

Napadá mě řízení tramvaje. Vlastně mě až teď mrzí, že jsem si to nezkusil. (směje se) Mám řízení rád, ale asi bych nakonec stejně skončil spíš u autobusu. Ideálně dálkového. Třeba Praha–Peking. Nebo Praha–Bratislava. To je taky pěkná štreka.

Zažil jste během natáčení scénu, u které jste se neudržel smíchy?

Asi když Filip Březina poprvé přišel na plac se svým účesem. S Markem mu říkáme půlprdeláč. Uvidíte proč...

Co byste si z natáčení Božího plánu nejraději odnesl domů?

Jako z každého projektu i tady už mám vyhlídnutou jednu rekvizitu. Je ze samotného sdíleného bytu, ale kdybych vám řekl kterou, produkce by

ji schovala a já bych přišel o svůj lup.

Každá z postav má svůj boží plán. Když se ohlédnete za svým životem, které rozhodnutí považujete za nejdůležitější?

Jedním z největších rozhodnutí pro mě bylo odejít z DAMU. Právě to nastartovalo spoustu dalších věcí a ve výsledku mě přivedlo k životu, který dnes žiju.

KOMENTÁŘE TVŮRČÍHO TÝMU

„Jednou z největších radostí při natáčení Božího plánu pro mě bylo výjimečné herecké obsazení. Jsou to výrazné osobnosti i charakterově velmi rozdílní herci, ale právě tahle kombinace vytvořila na place skvělou atmosféru. Všichni hlavní představitelé mají za sebou velké a úspěšné projekty, většina z nich se ale v našem seriálu potkala poprvé. O to větší radost mám z toho, že z některých pracovních setkání vznikla i opravdová přátelství.“

Stejně tak mě těší, že se Praha stala jednou z výrazných kulis celého seriálu. Diváci se mohou těšit na její krásu zachycenou v působivých záběrech i na místa, kam se běžně nepodívají. Vedle známých pražských zákoutí jsme totiž natáčeli také v neokoukaných lokacích, například v tramvajovém depu. Věřím, že právě i to dodává seriálu další rozměr a jedinečnou atmosféru.“

— **Simona Brdičková**, producentka

„Chtěli jsme vytvořit seriál, u kterého diváci na chvíli zpomalí, zapomenou na svoje starosti a stanou se součástí naší party. Najednou budou mít minimálně o pět přátel navíc. Postavy, které sdílejí společný byt, jsou natolik rozdílné, že věřím, že si mezi nimi každý může najít svého nejlepšího kamaráda. A pokud budou mít diváci po skončení epizody pocit, že by s touhle partičkou sami chtěli bydlet, pak jsme splnili to, co jsme si při tvorbě seriálu přáli.“

— **Lukáš Borovička**, kreativní producent

„Boží plán je o kamarádství a o tom, že nikdo nechce být sám. A částečně taky o tom, jak se z kluků stávají skuteční muži. Každý z našich tří hlavních hrdinů má svůj výrazný charakter. A těmi charaktery sami do sebe, ale i v životě neustále narážejí. Často selhávají. A my v Božím plánu hrajeme o to, co všechno se musí stát, než si člověk uvědomí, že je na čase přestat opakovat stále stejné chyby a konečně dospět.“

— **Martin Šimiček**, spoluautor

„Nejradši píšu o přátelství. Řekla bych, že dnes je v mnoha ohledech možná ještě důležitější než láska. Partnerské vztahy už často nemají takovou trvanlivost jako dřív, ale když najdete opravdového přítele, může to být vztah na celý život. Jenže ani takové přátelství nevzniká samo a není vůbec jednoduché ho najít. Právě proto mě bavilo psát příběh party lidí, do které postupně přicházejí další členové a mění její dynamiku. Když do zaběhnutého mužského kolektivu vstoupí Julie, začne jim nastavovat zrcadlo. Ve chvíli, kdy si myslí, že jsou největší borci, ona je vidí úplně jinak. A samozřejmě to funguje i opačně. I oni nastavují zrcadlo jí. Díky tomu jejich vztahy získávají úplně nový rozměr.“

— **Lucie Konečná**, spoluautorka

Boží plán // **producent:** Simona Brdičková // **kreativní producent:** Lukáš Borovička // **výkonný producent za TV Nova:** Vladana Horná // **námět:** Lucie Konečná, Martin Šimiček // **scénář:** Lucie Konečná, Martin Šimiček, Magdaléna Turnovská, Tereza Nováková, Marta Fenclová // **dramaturg:** Martin Šimiček // **režie:** Martin Kopp, Petr Nikolaev, Lukáš Borovička a další // **kamera:** Václav Tlapák, Jan J. Filip a Zdeněk Šedivý // **střih:** Marek Opatrný, Filip Issa a další // **hudba:** Jan P. Muchow // **zvuk:** Jiří Klenka // **hraji:** Tomáš Jeřábek, Filip Březina, Marek Lambora, Václav Matějovský, Michaela Petřeková, Jan Vondráček, Robert Nebřenský, Aneta Krejčíková, Ema Businská, Sára Rychlíková, Marek Adamczyk, Martina Preissova, Jan Kolařík, Martin Donutil, Štěpánka Ligas, Beáta Kaňoková a další

Muži v letu

HVĚZDNĚ OBSAZENÝ OSMIDÍLNÝ SERIÁL PLNÝ LÉTÁNÍ
A MALEBNÉ KARLŠTEJNSKÉ KRAJINY.

Béda (**Pavel Zedníček**), Sláva (**Miroslav Donutil**) a Josef (**Bolek Polívka**) jsou kamarádi a piloti, pro které je ale někdy těžké udržet si nad věcmi nadhled a nenechat se pohltnout malichernými spory z minulosti.

Zvlášť Béda, na kterého se v poslední době valí jedna rána za druhou, nemůže přijít na jméno Slávovi, svému věčnému rivalovi a sokovi v lásce, který dlouhodobě pokukuje po Bedřichově manželce Lidce (**Milena Steinmasslová**). Všechny tři ale zasáhne nečekaná a tragická událost,

která jim dá nejspíš poslední možnost urovnat své spory. Pro Bedřichovy děti Dášu (**Petra Bučková**) a Pavla (**Jan Révai**) bude navíc tato chvíle katalyzátorem jejich kupících se životních problémů.

Stejně tak pro jejich dceru (**Ema Businská**), která si není jistá vztahem se svým přítelem (**Prokop Zach**).

„UŽ OD PRVNÍHO ČTENÍ MI UČAROVALY SCÉNÁŘE TVŮRČÍHO DUA LUCIE KONEČNÉ A MARTINA ŠIMIČKA. TY V SOBĚ KOMBINUJÍ TO NEJLEPŠÍ Z TUZEMSKÉ TRADICE DOJEMNÝCH PŘÍBĚHŮ SE SILNOU KOMEDIÁLNÍ NADSÁZKOU, SKVĚLE ODKOUKANÝMI A ŽIVÝMI CHARAKTERY, HLÁŠKAMI, KTERÉ MAJÍ POTENCIÁL ZLIDOVĚT, A KONCEM, KTERÝ SE ZARYJE POD KŮŽI A DOJME VÁS.“

LUKÁŠ BOROVÍČKA

Kreativní producent TV Nova

Příležitost natočit seriál s hereckými bary a – troufnu si říct – legendami české a československé kinematografie, jako jsou Miroslav Donutil, Bolek Polívka a Pavel Zedníček, se nenaskytne každý den. A za mě je to příležitost, která se rozhodně neodmítá. Pro většinu z nás na

place to mělo i osobní rozměr, zvláště pak, pokud člověk na jejich filmech, televizních inscenacích a večerníčcích vyrostl. Do Mužů v letu jsme se tak pustili, spolu s producentkou Simonou Brdičkovou, ne jako do dalšího televizního projektu, ale s vizí seriálu, který s námi, respektive s diváky a na

obrazovkách, může zůstat po mnoho dalších let...

Už od prvního čtení mi učarovaly scénáře tvůrčího duu Lucie Konečné a Martina Šimička. Ty v sobě kombinují to nejlepší z tuzemské tradice dojemných příběhů se silnou komediální nadsázkou, skvěle odkoukaný-

mi a živými charaktery, hláškami, které mají potenciál zlidovět, a koncem, který se zaryje pod kůži a dojde vám. Oba scenáristé měli navíc také obrovskou výhodu: ústřední trojici psali role doslova na tělo.

Asi není tajemstvím, že Pavel Zedníček letouny sám pilotuje a seriál se točil v místě, které je mu domovem. Troufnu si tvrdit, že malebné Karlštejsko, u kterého skoro nemůžete uvěřit, že se nachází jen pár kilometrů od naší metropole, a měli bychom si ho zatraceně vážit, si zamilujete, stejně jako místní letiště Buranos Aires a jeho osobité charaktery. Mimochodem s námětem k celému seriálu přišla jeho dlouholetá partnerka Hanka Kousalová a doslova ze země ho vydupala producentka Simona Brdičková. Mimochodem, kdo ji zná nebo o ní alespoň někdy slyšel, tak ví, že to je ten typ tvůrce, kterému nechybí obrovská vnitřní síla a odhodlání a zároveň je pro ni štáb jako rodina. Takže s trochou nadsázky: před čtyřmi lety a po domluvě těchto tří už bylo vlastně skoro hotovo...

Hlavním tématem, kromě náročných mezilidských vztahů, je tu létání. A právě záběry letadel patřily k těm částem natáčení, které – ač technicky velmi náročné jak na přípravu, tak samotné filmování – dávají seriálu punc mimořádného a – nebojím se říct – filmového zážitku.

Citlivá a nápaditá režie Petra Nikolaeva dává vyniknout jak velkým emocionálním zvrátům, tak drobným momentům, které

zahřejí u srdce a člověk si u nich řekne: to znám.

Ženskou stranu hereckého obsazení tu zastupují extrémně talentované dámy v čele s Petrou Bučkovou a Emou Busínskou. Ta druhá, spolu s Václavem Matějovským a Prokopem Zachem, představuje to nejlepší z mladé herecké generace. Je neuvěřitelné sledovat, jak to funguje, když se tyto generace protnou s výše zmíněnými legendami. Ať už je to v případě Bědy (Pavel Zedníček) a jeho vnučky Terezy, nebo třeba pánů Donutilů, kdy ten starší peskuje toho mladšího (ztvárněného Martinem Donutílem), přičemž ten mu jen odsekne, ať si děda hledí svého.

Mám za to, že pod rukama štábu, který fungoval jako hodinky, a pod vedením producentky Simony Brdičkové spolu s režisérem Petrem Nikolaevem vznikl chytrý, dobrosrdečný a upřímný mezigenerační příběh, který přinese uklidnění do světa plného rozbouraných vod, se kterým jsme, chtě nechtě, každý den konfrontováni. Jsem rád, že jsem k tomu mohl přispět a všem přeju šťastný let.

— kreativní producent **Mužů v letu Lukáš Borovička**

„MUŽI V LETU JSOU MOJE SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST.“

SIMONA BRDIČKOVÁ

Producentka

S námětem na Muže v letu za mnou přišel Pavel Zedníček s Hankou Kousalovou. Pavel si chtěl zahrát se svými kamarády z JAMU Mirkem Donutilem a Bolkem Polívkou. Už od dob studií si to slibovali, ale nikdo jim takový scénář nenapsal. „Čmaňův“ plán byl velmi ambiciózní a skoro neuskutečnitelný. Já jsem mu ho chtěla splnit a vzala to jako velkou výzvu. Takové hvězdy, takové lokace, letadla, to je krásná a velmi náročná výzva.

Hledala jsem scenáristu, který doplní původní námět Hanky Kousalové o třech kamarádech a napíše pro ty tři herecké bardy parádní biják. Nakonec se mi povedlo nadchnout Lucii Konečnou a Martina Šimička. Lucie přišla s nápadem posadit trojici kamarádů do ultralightových letadel. Pak už jen nadchnout režiséra Petra Nikolaeva a pak především Michala Reitlera a v tu chvíli už začal náš společný let...

Scénáře, obhlídky a sen točit přímo na Karlštejně, poblíž kterého je legendární letiště Buranos Aires. Všechno nám vyšlo! Natáčení jsem se hodně bála, mít na place takovou přehlídku hvězd je obrovský závazek. Nakonec to bylo jedno z nejkrásnějších natáčení nejen pro mě, ale pro všechny, kteří se na projektu podíleli.

Přeju divákům, aby si Muže v letu parádně užili.

— **Simona Brdičková,**
producentka MEGG FILM

POSTAVY

BÉDA (Pavel Zedníček) – letecký instruktor, srdcař, který má v životě dvě lásky: svoji ženu a létání. Kvůli oběma se dokáže pohádat do krve i poprat jako puberták.

SLÁVA (Miroslav Donutil) – bývalý profesionální pilot, který se nikdy neoženil. Celý život tajně miluje Bédovu ženu Lidku. Jejich přátelství je kvůli tomu plné roztržek. I v sedmdesáti letech pořád žije se svojí matkou Jiřinkou.

JOSEF (Bolek Polívka) – statkář, restituent, milovník žen, velkorysý muž. Nemá rád hádky, často smíruje Bědu a Slávu. Největší pohodář ze všech.

LIDKA (Milena Steinmasslová) – manželka Bědy, je s ním jedno tělo, jedno srdce, bylinkářka, kamarádka pro všechny. Má tajemství, které se odhalí až po její smrti.

JIŘINKA (Libuše Švormová) – matka Slávy. Energická žena, která se se svým synem pořád špičkuje. Má ráda život a přeje si, aby se dočkala vnuků a jejich rod nevyhynul.

OLGA (Veronika Freimannová) – manželka Josefa. Chlapi ji vnímají jako stíhačku, ale ona chce hlavně udržet rodinu. Proto musí nevěrného Josefa hlídat a trochu pouštět hrůzu. Žena se svatozáří.

PAVEL SÝKORA (Jan Révai) – Bédův syn. Úspěšný podnikatel ve stavebnictví, který je se vším rychle hotový a nemá ve zvyku projevovat příliš city, ale jinak chce totéž jako Dáša – aby bylo o tátě postaráno. Je ochoten to zařídít – s ohledem na svou pracovní vytíženost se ale sám starat nemůže.

POSTAVY

KATEŘINA SÝKOROVÁ (Marika Šoposká) – manželka Pavla, co do práce a vytíženosti jeho věrná kopie. Pavlova věrná opora. Pracuje jako producentka reklam.

DÁŠA KLAJNOVÁ (Petra Bučková) – Bédova milující dcera, která má o tátu strach. Na jeho netradiční kousky se snaží dívat s nadhledem terapeutky – což se jí ale ne vždy daří.

VLADIMÍR KLAJN (Martin Trnavský) – manžel Dáši, básník povahou i povoláním, navzdory tomu nejpragmatičtější člen rodiny Klajnů. Kromě starosti o Bědu má totiž starost i to, co bude s Bédovým domem.

TEREZA KLAJNOVÁ (Ema Businská) – dcera Dáši a Vladimíra, tápající v tom, co by chtěla od vztahu i od života. I to je důvod, proč nakonec udělá impulzivní rozhodnutí a odjíždí se starat o Bědu na Karlštejn – což jí obrátí život naruby.

KRYŠTOF HÁLEK (Václav Matějovský) – tajemný kluk z karavanu u letiště. Volnomyšlenkář žijící tady a teď. Má jediný cíl – udělat si pilotní průkaz. A to navzdory tomu, že mu létání dělá špatně.

FELIX (Prokop Zach) – přítel Terezy. Trochu frajírek, hodně floutek. Setrvačný vztah s Terezou by chtěl posunout do další fáze společným bydlením – není si ale jistý, jestli to tak cítí i Tereza.

ANOTACE PRVNÍCH ČTYŘ DÍLŮ MUŽŮ V LETU

POKLAD

Béda se vyrovnává s životní ztrátou. Nepomáhá mu, že souběžně s ním truchlí i jeho věčný kamarád a rival zároveň – Sláva. Rodinu zase zajímá, jak to bude s dědictvím. Podaří se všem udržet dekorum až do konce pohřbu? A jak se vzájemnými vztahy zamává tajemná krabice, kterou najde Béda ve skříni?

HAZARD

Béda řeší, jak naložit s nečekaným dárkem, který mu zanechala Lidka. Josef nabízí řešení, které ale není úplně legální. Bude Béda riskovat, že ho chytí při činu? A svěří se konečně rodině, která díky Bédovým kouskům pochybuje, jestli je ještě při smyslech?

SVATBA

Béda se tajně snaží dostat nové letadlo do hangáru. Pomáhá mu Josef, který ale potřebuje stihnout svatbu dcery. To ale ještě neví, že by byl nakonec radši, kdyby to nestihl... Vztah Terezy s Felixem se otřepe v základech, čehož využívá Kryštof, kterému se Tereza líbí. Jak se Tereza nakonec rozhodne?

VRTULÁK

Josefa doženou jeho milostné avantýry. Zachránit manželství mu pomáhají Béda se Slávou, kteří na chvíli odloží vzájemné spory. Matěj utíká z domova k Bédovi. Ten jeho přítomnost cíleně zatají – aby vytrestal syna Pavla za to, jak málo se Matějovi věnuje. Což se daří – než Pavel zavolá policii.

Muži v letu // režie: Petr Nikolaev // producent MEGG Film: Simona Brdičková // kreativní producent TV Nova: Lukáš Borovička // výkonný producent TV Nova: Vladana Horná // námět: Hanka Kousalová // scénář: Lucie Konečná, Martin Šimiček // dramaturgie: Martin Šimiček // kamera: Václav Tlapák // zvuk: Jiří Klenka // hrají: Bolek Polívka, Pavel Zedníček, Miroslav Donutil, Milena Steimasslová, Libuše Švormová, Veronika Freimanová, Jan Révai, Marika Šoposká, Petra Bučková, Martin Trnavský, Ema Businská, Václav Matějovský, Prokop Zach, Martin Donutil, Miroslav Vladyka, Martin Zounar, Roman Štabrňák a další

RODINA

PROSTŘEDÍ

GENY

STUDNA

PŘÍBĚH KLUKA, KTERÝ PŘEŽIL

Šestidílné rodinné drama v režii Terezy Kopáčové přináší nový pohled na nejznámější tragédii socialistického Československa. Příběh podle skutečných událostí získal tři České lvy a Cenu české filmové kritiky. Oceňovaná série bude uvedena v televizní premiéře.

Tragická událost z jedné mrazivé noci roku 1968 ve Vonoklasech vzbuzuje zvědavost do dnešních dní. Znájí ji celé generace Čechoslováků, ale málokdo ví, co tragédii předcházelo, co po ní následovalo a především – co ji způsobilo.

Série získala mimořádný ohlas odborné veřejnosti i diváků. Na udílení Českých lvů proměnila tři nominace:

- **Nejlepší seriál**
- **Nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli:** David Švehlík
- **Nejlepší ženský herecký výkon v hlavní roli:** Johana Matoušková

Studna získala i Cenu české filmové kritiky v kategorii Mimo kino.

Příběh Studny sleduje manželství Marie a Standy Jelínkových na ploše téměř padesáti let – od prvního zamilování na vesnické tancovačce v roce 1932 až po události následující po osudné noci.

„Studna je noční můra mé generace, dětské trauma. Bylo zajímavé podívat se na ni s odstupem a zkoumat, proč se nám ten příběh vryl do kolektivní paměti,” popisuje režisérka **Tereza Kopáčová**. *„Našli jsme v něm velmi aktuální témata: toxické vztahy, duševní zdraví a otázky kolem toho, co se ve vztahu dá zachránit a kdy je jediným řešením odchod.”*

Scénář podle Mira Šifry a Kristiny Májové vznikl na základě dlouholetých rešerší dobových spisů, obecních kronik i konzultací s psychology. Výsledkem je komplexní pohled na jednu zdánlivě obyčejnou rodinu, která velkou část života prožila v izolaci.

Ústřední dvojici ztvárňují **David Švehlík** a **Johana Matoušková**, kteří své postavy provázejí od mladého věku až po pokročilý střední věk.

Počet epizod: 6 dílů

JELÍNKOVI

STANDA JELÍNEK

(David Švehlík):

Zpočátku okouzující, charismatický mladík a vtipálek, jehož snaha chránit rodinu se postupně mění v majetnickou izolaci a psychickou poruchu.

MARIE JELÍNKOVÁ

(Johana Matoušková):

Energická dívka plná nadějí, která pro záchranu rodiny a vymodleného syna obětuje vše, zatímco chřadne pod tlakem toxického vztahu.

SLÁVEK JELÍNEK

(Filip Červenka / Jakub Jenčík / Jáchym Brabec):

Syn, který jako jediný osudnou noc přežil. Postava Slávka je zachycena ve třech věkových etapách a ztvárňuje zápas o vlastní osamostatnění i vyrovnání se s rodinnou zátěží a fyzickým handicapem po dětské obrně.

V dalších rolích se představí **Kristýna Ryška** jako Mánina sestra Lidka, **Jana Nagyová** a **Svatopluk Skopal** v rolích Mániných rodičů, nebo **Jakub Prachař**, **Alena Doláková**, **Marján Mitaš** a **Hana Vagnerová** jako sousedé z Vonoklas.

Studna // **režie:** Tereza Kopáčková // **scénář:** Miro Šifra, Kristina Májová
 // **kamera:** Tomáš Juríček // **kreativní producenti:** Michal Reitler, Michal Prokeš // **producenti Lumivod:** Martin Růžička, Jindřich Motýl

KAUZA

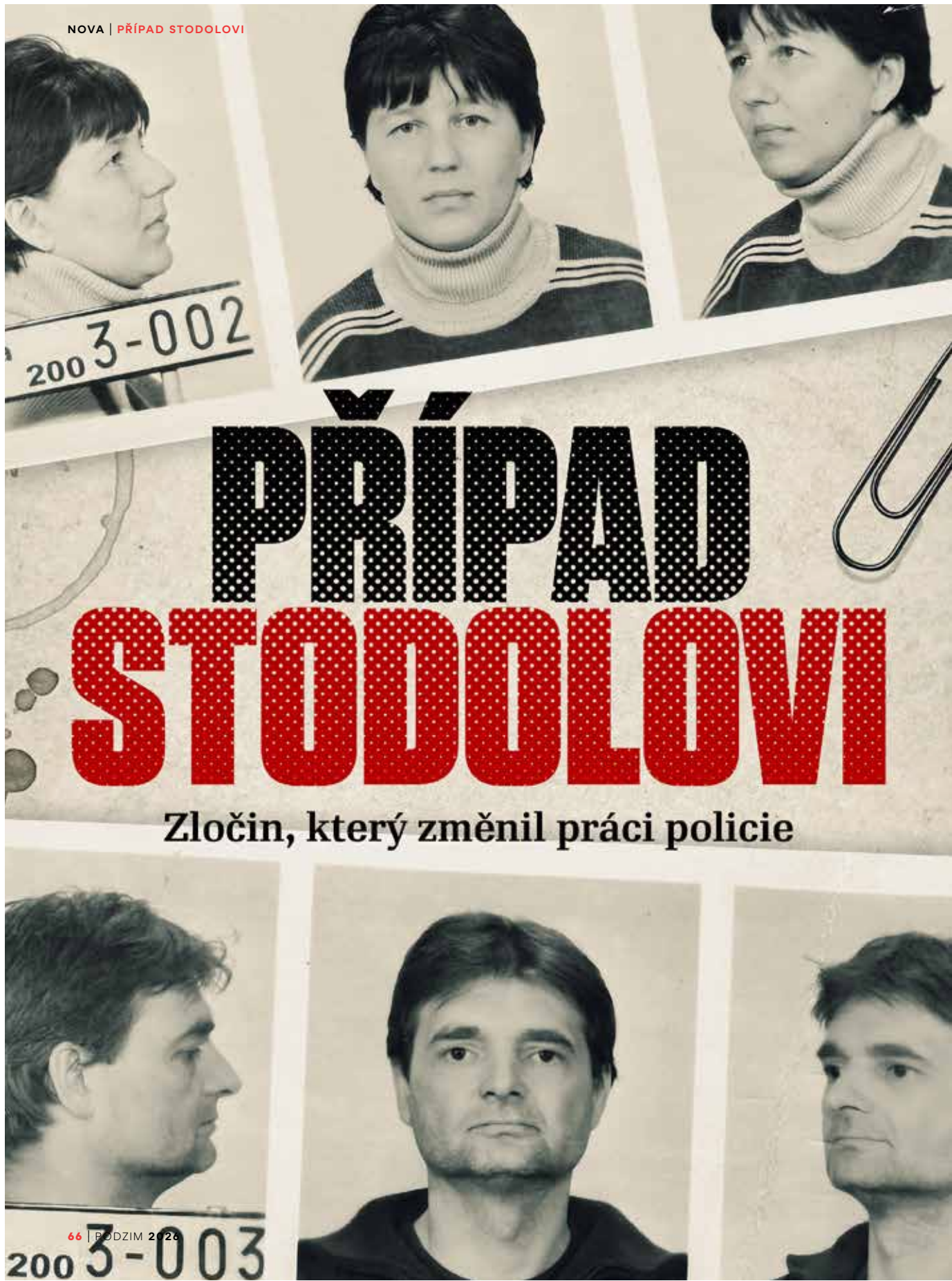
KRAMNÝ

Pětidílná dokumentární série se věnuje případu Petra Kramného, odsouzeného za vraždu manželky a dcery během rodinné dovolené v Egyptě v roce 2013. Nebývalý zájem médií a veřejnosti spolu s ochotou Petra Kramného s novináři hovořit vedl k bezprecedentnímu počtu vydaných článků. Pod nánosem senzacechtivých zpráv se ale ztrácela fakta, co se v egyptském hotelu stalo i co tragédii předcházelo. Ve vyprávění příbuzných, blízkých přátel, právníků, znalců, odborníků i samotného Petra Kramného se po více než deseti letech série vrací k případu, který rozdělil laickou i odbornou veřejnost, a nebulvárním způsobem ukazuje osudy lidí, kterým tato kauza změnila život.

„PŘÍBĚH RODINY JE VYPRÁVĚN NEBULVÁRNĚ, PŘESTO ZAJÍMAVĚ. NEZPOCHYBŇUJEME KRAMNÉHO VINU, PETR KRAMNÝ JE ODSOUZENÝ VRAH, ALE V SÉRII POUKAZUJEME NA ‚BÍLÁ‘ MÍSTA VE VYŠETŘOVÁNÍ A DÁVÁME PROSTOR I STRANĚ, KTERÁ TVRDÍ, ŽE PETR KRAMNÝ NIKOHO NEZABIL. NA PRVNÍM MÍSTĚ JSOU LIDÉ, KTERÝM KAUZA ZMĚNILA ŽIVOT NA OBOU STRANÁCH KONFLIKTU,”

— kreativní producentka **Erika Hníková**

Kauza Kramný // režie: Petr Hátle // scénář: Kristina Májová // kreativní producentka Oneplay: Erika Hníková // producentka MasterFilm: Dagmar Sedláčková // dramaturgie: Ivo Trajkov // střih: Mariana Kozáková

PŘÍPAD STODOLOVI

Zločin, který změnil práci policie

Nejpodrobnější rekonstrukce policejní práce a pětidílný dokumentární seriál Mirka Vaňury. Detailní pohled na případ, který změnil českou kriminalistiku. Mirek Vaňura se s detektivy po dvaceti letech vrací na místa, kde policie vyšetřovala osm vražd spáchaných manželi Stodolovými. Odhalují, jak se pátrání po nebezpečných sériových vrazích skutečně odehrálo a proč si Stodolovi své oběti vybírali mezi starými a bezbrannými sousedy.

V pěti epizodách dokumentu se objeví nikdy nezveřejněné policejní záběry, fotografie ze zákulisí vyšetřování i úplně nová svědectví. Zazní, jak se s tragickou ztrátou smířovaly rodiny obětí i co prožívali příbuzní obou vrahů. A konečně mohou být položeny i otázky, které dosud nesměly zaznít. Chybovala policie, když některé vraždy uzavírala jako sebevraždy? A skutečně se podařilo odhalit všechny zločiny doživotně odsouzených vrahů Stodolových? Případ, který změnil práci policie.

„Bezesporu se jedná o jeden z největších případů naší novodobé kriminalistiky. A to hned z několika pohledů. Česká policie do té doby neřeši-

la nic složitějšího. Kriminalisté se museli vracet k již uzavřeným případům. A postupně zjišťovali, že obětí je víc, než si na začátku dokázali představit. Od roku 1989 se u nás nic hroznějšího nestalo. Když si člověk uvědomí, kolik lidí a rodin to zasáhlo. A nejhorší na tom všem bylo, že vrazi si vybírali oběti ze sousedství. Bezbranné seniory, o kterých navíc věděli, že budou mít doma peníze,“ říká **Mirek Vaňura** a jeho žena **Dana Vaňurová** jej doplňuje: „Bylo samozřejmě hodně velkých případů – orlické vraždy, Roubal, heparinový vrah, ale Stodolovi byli děsiví právě v tom, že zlo skrývali za tvář milého páru ze sousedství. Tím, že si vybírali staré lidi a vraždy se snažili kamuflovat jako sebevraždy, se jim dlouho dařilo uniknout spravedlnosti.“

Případ Stodolovi // scénář a režie: Mirek a Dana Vaňurovi // dramaturg: Dana Vaňurová // průvodce: Mirek Vaňura // kamera: Kamil Meluzín // střih: Viktor Malina // produkce: Kateřina Myslíková

PŘÍPAD JANÁKOVI

Zločin, který změnil zákon

Čtyřdílná true crime série přinese nový pohled na brutální vraždu z roku 2017, jejíž rozkrývání odhalilo neuvěřitelně zvrácené zločiny a plány manželů Jaroslava a Petry Janákových z Novopacka. Postupné odkrývání tohoto případu budou diváci sledovat krok po kroku spolu s královéhradeckou kriminálkou a dokumentaristou Mirkem Vaňurou.

Po nálezu zastřeleného neznámého muže v kukuřičném poli v létě 2017 se policie k vrahům přibližovala díky propojení tradiční operativy, nových technologií a detailní analýzy internetové komunikace. Kriminalistům se tak postupně začala odkrývat síť jejich dalších zločinů a pokusů o vraždy cílených na ty nejslabší a nejohroženější.

Dopadením Janákových a vynesením rozsudků v roce 2019 ale případ neskončil. Janáková ve vězení zakrátko otěhotněla, obvinila dozorce ze znásilnění a kvůli mezeře v zákoně musela být propuštěna. Ačkoliv plánovala útěk do zahraničí, policie ji usvědčila z křivého obvinění a byla znovu odsouzena. Propuštění pobouřilo veřejnost a debata o špatném zákonu skončila v březnu 2020 úpravou trestního řádu.

„Další true crime z dílny Dany a Mirka Vaňurových přináší z mého pohledu ve svém zpracování několik unikátů. Jedním z nich je pohled na práci policie, kdy v rámci policejního procedurálu uvidíme skvělou součinnost kriminálky při dopadení vrahů Jaroslava

a Petry Janákových. Nikdy neodvysílané záznamy z vyšetřování pak nabídnou divákovi možnost podívat se pod ruku skvělému týmu vyšetřovatelů. Dále budeme sledovat zločin, který změnil zákon v České republice. Odsouzené vražedkyni Janákové se povedlo ve vězení otěhotnět a musela být propuštěna,” říká kreativní producentka **Šárka Volemanová** a pokračuje: *„Co ale vnímám jako dominantní apel v rámci celospolečenského přesahu celé true crime série, je fakt, že manželé Janákové své oběti ohrožovali na životě kvůli částkám v řádech tisíců korun a neváhali přitom vraždit. Svě oběti lákali prostřednictvím inzerátů v běžných inzertních rubrikách na falešné sbírky. Až budeme dokumentární sérii sledovat, přemýšlejme prosím nad tím, komu důvěřujeme a jestli bychom v mnoha případech neměli být ve svých životech, a nejen sběratelských touhách, obezřetnější.”*

Dana Vaňurová ji doplňuje: *„Bojím se, že si stále neuvědomují, co vlastně způsobili. A pokud něčeho litují, je to hlavně to, že nemohou být na svobodě.”*

Případ Janákoví // kreativní producent: Šárka Volemanová //
scénář a režie: Mírek a Dana Vaňurovi // výkonný producent TV NOVA: Tomáš Luňáček //
střih: Viktor Malina

MOŽNÉ JE VŠECHNO!

Ondřej Sokol, Eva Burešová, Jakub Štáfek,
Simona Lewandovska, Jiří Mádl, Hana Vagnerová,
Max Kocek, Petra Nesvačilová, Filip Březina,
Pavla Gajdošíková, Oskar Hes a mnoho dalších
v zábavných scénkách.

Na obrazovky se na podzim vrací oblíbená improvizální show Možné je všechno!, ve které známí herci, komici i další osobnosti z českého showbyznysu dokazují, že si poradí i v těch nejnečekanějších situacích. Každý díl přináší porci zábavných improvizálních her, bláznivých výzev i okamžiků, kdy hosté musí pohotově reagovat, vystoupit ze své komfortní zóny a často překonat sami sebe. Diváci je tak uvidí v rolích a situacích, ve kterých je běžně nepotkávají.

Pořadem provází moderátor Aleš Háma, který hosty i diváky provede sérií originálních úkolů, napínavých her a nečekaných výzev. Chybět nebude ani oblíbená Šikmá plocha, na níž hvězdní hosté odehrávají humorné scénky v místnosti nakloněné pod úhlem 22,5 stupně.

Producent a režisér Pepe Majeský i letos pozval do pořadu výrazné osobnosti českého showbyznysu, které se s chutí pustí do improvizálních výzev a zábavných soubojů.

„MÁM RÁD HRY ZALOŽENÉ NA HERECKÉ IMPROVIZACI A SLOVNÍM HUMORU.“

ROZHOVOR

ALEŠ HÁMA

Máte za sebou moderaci jedné řady Možné je všechno! Jak jste si to užil a jak se těšíte na další sérii?

Přiznám se, že jsem si loni natáčení Možné je všechno! užil hodně. Bylo to setkání s mými milými kolegy a celkově ten kolektiv byl báječný. O to víc se těším na natáčení letošní řady. Jsem zvědavý na nové kolegy, které prověříme v improvizaci a jak na tom budou. Celý ten projekt mi dělá opravdu velkou radost.

Když si vybavíte loňské natáčení, na co si okamžitě vzpomenete?

Samozřejmě jsou to přesně ty momenty, které vycházejí z „ponížení“ z některých her. Přiznám se, že některých lidí mi bývá i líto. Nejsem vůbec škodolibý a vžívám se do toho utrpení. Vybaví se mi také brilance některých lidí v improvizaci, jako je třeba můj milovaný kolega Ondra Sokol. Vždycky jsem u vytržení z toho, jak si to už předem dokáže promy-

slet a ty ostatní do toho nutí a tlačí.

Kdo z kolegů pro vás osobně představoval největší překvapení v tom, jak geniálně dokázal reagovat na daný improvizací úkol?

Jednoznačně Péťa Nesvačilová, která nevdá žádné praktické dovednosti, která by ji předurčovala k úspěchu v tomto pořadu a přesto je neocenitelná v tom, jak to všechno zvládá. Bez ní by ten pořad byl poloviční. Každý díl, ve kterém je ona, stojí rozhodně za to.

Improvizace se ne vždy povede. Vybaví se s vámi nějaký moment z vaší dlouhé úspěšné kariéry, kdy improvizace úplně nedopadla podle vašich představ?

Ano. Jednou jsem se v televizním přenosu pána, který měl evidentně pokleslý koutek a v předtáči jsem ho viděl bez něj, zeptal, copak se mu přihodilo, zda má nějaký zdra-

votní problém. On odpověděl: „Ubna“. Já se doptal: „U Brna se vám to stalo?“ A on reagoval: „Ne, obrna lícního nervu.“ Režisér mi pak řval do ucha smíchy, ale já přísahám, že v tom vůbec nebyl úmysl toho pána zesměšnit.

Máte někdy sny, které se váží k vaší moderátorské práci? Jaké třeba jsou?

Mé sny se plní všemi projekty, na které kývnu. Vnímám jako obrovskou poctu, že si mohu vybírat. A ty projekty, které mi v současnosti nabízí televize Nova jsou velmi příjemné, ať už je to Možné je všechno!, nebo jakákoliv spolupráce s Ondrou Sokolem a samozřejmě Slavíci jsou každoroční radost, která vyžaduje obrovské úsilí. Mimochodem právě teď je ta doba, kdy začínáme přípravu na letošní přímý přenos.

S Ondřejem Sokolem tvoříte sehranou dvojici, nicméně například při moderování Českých slaviců má Ondra občas tendenci vás v rámci

humoru nekompromisně stírat. Nevnímate tuto show jako ideální příležitost mu všechny ty moderátorské rány z pozice šéfa placu vrátit i s úroky tím, že ho například pošlete do těch nejšílenějších výzev?

Ne. Jsme rovnocenní partneři. Aby humor fungoval, vždy musí jeden couvnout stranou a nechat si ze sebe tu legraci udělat. Jednou je to Ondra, jednou

jsem to já. Tak to v této práci chodí. A protože vím, že mě má Ondra opravdu rád, což je fajn pocit, tak vím, že všechny ty zlé humory jsou vedeny jen kvůli tomu, aby se nezkazil vtip. Nemám s tím problém a netoužím mu to vrátet.

Hry jako „Šikmá plocha“ jsou divácky nejděčnější. Když tam vidíte své kolegy a kamarády, jak bezmocně

padají a kloužou, převládá ve vás čistá škodolibost, nebo spíš soucit? A která z her je vaše nejoblíbenější?

Spíše než hry založené na dehonestaci a házení šlehačkových dortů mám raději hry, které jsou založeny spíše na herecké improvizaci, slovním humoru a na veršování. Na ty se těším nejvíc.

„ALEŠ HÁMA MÁ SMŮLU, ŽE JE TAK ŠÍLENĚ DOBREJ MODERÁTOR.“

ROZHOVOR

ONDŘEJ SOKOL

Jak se Aleš Háma osvědčil jako moderátor Možné je všechno!?

Aleš se osvědčil mimořádně dobře. Opravdu mu musím vyseknout velkou poklonu. Dělat něco po Pavlu Zedníčkovi, legendě českého moderování, na to musí být silná nátura a šikovnej moderátor. Aleš se toho zhostil neuvěřitelně. Mně přijde, jako by si ten pořad ukradl pro sebe. Je to něco, jako kdyby Pavlu Zedníčkovi ukradl kufr. Jestli mi rozumíte. Aleš mi říkal, že jednou Pavlu Zedníčkovi ukradl peněženku, ale ukrást mu celej kufr, to už žádá opravdový mistrovství.

Znáte Aleše velmi dobře. Jak by mu šla improvizace? Není někdy škoda, že není součástí těch her?

My už jsme Aleše myslím jednou zapojili, protože je fakt velmi šikovnej. Mnohokrát spo-

lu improvizujeme a mnohokrát jsme improvizovali i na jevišti. Myslím, že má akorát smůlu, že je šíleně dobrej moderátor. Bohužel musí zůstat v týhle poloze, ale myslím, že ho v týhle řadě do některých her zase spojíme.

Jak moc jsou herci, zpěváci nebo moderátoři, kteří přijdou do Možné je všechno!, hraví? Užívají si výzvy a jdou do toho po hlavě, nebo se bojí, že se ztrapní?

Tam je taková nálada, že to strhne úplně každého. Ze začátku se bojí skoro všichni a ta první návštěva je opravdu dost napjatá do doby, než se to rozjede. Pak tam ale zavládne takový nevázaný až punkový nadšení, že to každého strhne. A potvrdilo se nám to. Lidi se chtějí vracet, což je pro nás ta nejlepší zpráva. Víme, že je to baví a že se tam cítí dobře.

**PETRA
NESVAČILOVÁ**

„Nejvíc mě baví různé slovní a hádací hry. Naopak nemám ráda cokoli ve výšce nebo ve tmě, protože se strašně bojím. Hrozně se těším na natáčení s Markem Tačlíkem. Známe se hodně dlouho. Už když ho vidím, dostanu záchvat smíchu. On mě rozesmívá už svou samotnou existencí.“

**MAXMILIÁN
KOCEK**

„Možné je všechno! jsem jako divák znal. A já věřím na manifestaci a já si vymanifestoval, že mi přišla nabídka na účinkování v této skvělé show. Těším se na kolegy, protože s nikým jsem nikdy v životě nehrál, a navíc miluji improvizaci. Díky ní jsem vlastně dostal roli v seriálu Sex O'Clock. V prvéku na konzervatoři jsme se spolužákem udělali improvizací show a z ničeho nic přišel Miro Mráz a řekl mi o tom castingu. A teď na Kladně mám v jednom představení založeném na improvizaci hlavní roli a hraji zkrocené nůžky.“

**JAKUB
ŠTÁFEK**

„Mám rád hodně her v Možné je všechno!, ale ‚Šikmá plocha‘ je určitě základ. Baví mě i ,100× jinak‘ a těším se na ,5, 3, 2, 1‘. Vlastně tam není žádná hra, která by mě nebavila nebo ze které bych byl nešťastný.“

**OSKAR
HES**

„Můj vztah k herecké improvizaci je přerušený. Kromě Možné je všechno! jsme se naposledy potkali ve druhém ročníku na konzervatoři. Ale s životní improvizací mám velmi blízký vztah, protože improvizuji téměř každý den.“

Nejúspěšnější vědomostní show v Česku Na lovu vysílá TV Nova každý všední den po půl šesté večer.

Za pět let vzniklo 834 epizod klasického Na lovu a soutěžící v nich vyhráli celkem 22 385 500 Kč. Nová řada odstartuje symbolicky jen den po pátém výročí odvysílání první epizody Na lovu, tedy v pondělí 17. srpna.

„Přijde mi neuvěřitelné, že Na lovu vysíláme už pět let. Uteklo to doslova jako voda. Největší radost mi samozřejmě dělá, že si Na lovu za tu dobu získalo tak silnou diváckou přízeň. Stejně důležité pro mě ale je, že vidím nadšení i uvnitř našeho

*týmu. Celý štáb si při natáčení stále hraje, baví se Ondrovými vtipky a přichází s novými nápady. Na všech je zkrátka vidět, že jim na Na lovu záleží. Myslím, že právě to je jeden z důvodů, proč náš pořad funguje,“ říká kreativní producentka **Veronika Mikysková** a dodává: „Posledních pět let znamenalo velkou proměnu i pro naše lovce. Staly se z nich doslova celebrity – kamkoliv přijdou, lidé se s nimi chtějí fotit nebo si od nich nechat podepsat autogram. Přesto mám radost, že s popularitou pracují velice šikovně – drží*

si ji od těla. Jsou stále stejně skromní, vtipní a přirození jako ve chvíli, kdy jsme se před pěti lety potkali poprvé.“

Tvůrci Na lovu k pátému výročí připravili pro diváky dárek – mobilní aplikaci Na lovu, hru, která věrně napodobuje soutěž z televizní obrazovky. Obsahuje tisíce otázek, a to jak úplně nových, tak i těch, které už v pořadu zazněly. Diváci si tak mohou poměřit síly s lovci z pohodlí domova a soutěžící si vyzkoušet, jaké to je být pod tlakem, ještě před natáčením.

NA LOVU

LOV PRÁVĚ ZAČÍNÁ!

Postavte se superchytrým lovcům.

MOBILNÍ APLIKACE NA LOVU: ŘÍKÁTE SI U TELEVIZE: „TOHLE BYCH DAL/A.“ TAK POJĎTE. LOVCI UŽ ČEKAJÍ.

Hrou, stejně jako televizním pořadem, provází moderátor Ondřej Sokol a hráče čekají tři kola. V prvním mají jednu minutu na to, aby správně odpověděli na co nejvíce otázek a získali co nejvyšší počet bodů. Ve druhém kole se utkají s jedním z lovců. Ten jim nabídne tři možnosti – bezpečnější cestu s větším náskokem, vyváženou variantu nebo riskantní hru o vyšší bodový zisk. Poté začne napínavý souboj, ve kterém se hráč snaží uniknout lovcům dříve, než ho dostihnou. Pokud uspěje, čeká ho závěrečná finálová štvance.

Hráči mohou odehrát více her denně, zlepšovat své výsledky a stoupat v žebříčku nejlepších. V mobilní aplikaci jsou již registrovaní všichni lovci pod svými přezdívkami, a tak každý může sledovat, jak se jim daří, a pokusit se je překonat.

Kromě samotné hry v mobilní aplikaci nechybí ani bonusový obsah pro fanoušky pořadu – aktuální epizody Na lovu, články, zajímavosti a informace ze zákulisí.

„MÁM HROZNĚ RÁD, KDYŽ JSOU LOVCI SPOLU.“

ROZHOVOR

ONDŘEJ SOKOL

Na lovu se vysílá už pět let. Co vás na soutěžících nejčastěji překvapuje?

Stejně jako jsou soutěžící často překvapení, že z gauče je to jednodušší než ve studiu, tak já jsem překvapený, jak je většina z nich schopná se s tím poprat. Já jsem na kamery zvyklý, a přesto je pro mě představa, že bych měl před kamerama soutěžit v kvízu, strašlivá. Takže mě překvapují svojí statečností a často i svými odpověďmi.

Co je na moderování Na lovu nejtěžší, ale diváci to vůbec nevidí?

Když přijde nějaká odpověď, která překvapí mě i samotného soutěžícího, je špatně, ale zároveň je strašně vtipná. V tu chvíli diváci vůbec netuší, co se děje uvnitř mě. Je strašně těžký se udržet, protože část mojí osobnosti pořád zůstala desetiletým klukem ze základní školy. Uvnitř se válím po zemi smíchy, jedou mi hlavou hrozný asociace a pokračovat dospěle v moderování je fakt těžký.

Jak moc při natáčení improvizujete?

V tomhle pořadu je naopak strašně moc věcí daných. Musím odbavit a splnit spoustu věcí úplně přesně, tam improvizovat nejde. O to větší prostor je pak ve veškeré komunikaci se soutěžícími i s lovci. A právě to mě samozřejmě na tom baví.

Kdo z lovců vás nejčastěji rozesměje mimo kamery?

To se střídá. Nemůžu vybrat jednoho, kdo by byl králem týchle disciplíny. Oni jsou dohromady strašně vtipná parta. Mám hrozně rád, když jsou spolu.

Máte pocit, že jste díky Na lovu chytřejší než před pěti lety?

Tady bych chtěl hrdě prohlásit, že stoprocentně ne. Ale já už byl před pěti lety dost chytřej. Na naše rodinné poměry až mimořádně chytřej. Takže jsem spokojený.

Nedávno jste byl v Londýně a potkal se s tvůrci původní The Chase. Jaký nejsilnější

zážitek jste si z této cesty přivezl?

Celá ta cesta byla mimořádný zážitek. Já už mockrát říkal, že jsem tuhle soutěž miloval dávno předtím, než jsem ji začal dělat. A být najednou v tom skutečném prostředí je něco mimořádného. Potkat Bradleyho Walshe, kterej byl šíleně milej, i lovkyni The Governess, která sice působí strašně přísně, ale na mě byla taky mimořádně milá. Vlastně i všichni ostatní lovci. To přijetí bylo skvělý. Oni věděli, že přijedeme, a bylo vidět, že se na to připravili. Mám dokonce pocit, že i Bradley (moderátor britské verze Na lovu), viděl naši verzi, protože z toho, jak s náma mluvil, bylo znát, že o ní něco ví. To pro mě bylo hodně silný.

Bude nová aplikace Na lovu. Máte v životě volné chvíle, kdy byste si rád potrénoval mozek?

Já si mozek pilně trénuju během Na lovu. Hraju to zároveň se soutěžícími i s lovci. Těch volných chvil mi moc nezbývá, ale na tu aplikaci jsem hrozně zvědavý a těším se, až si ji vyzkouším a zahraju.

NA LOVU: HVĚZDNÝ SPECIÁL

Zatímco ve všední dny mohou diváci spolu se soutěžícími hádat odpovědi v klasické verzi Na lovu, v neděli po 18. hodině jsou pro ně připraveny Hvězdné speciály s delší stopáží, ve kterých se do vědomostního souboje s lovci pouštějí známé osobnosti, aby vyhrály peníze pro charitu. Aby díly, ve kterých lovci celebrity ve finálové štvanci porazí, nekončily úplně smutně, získá v rámci projektu Nova pomáhá každý hráč pro svou charitu za účast 30 tisíc korun.

Televize Nova dosud natočila 92 benefičních dílů Na lovu: Hvězdný speciál, ve kterých putovalo na charitu už 18 140 000 Kč.

„Ani na podzim nebudou chybět oblíbené tematické speciály. Připravujeme například halloweenský speciál, speciál k Českému slávíkoví, speciál k SuperStar a samozřejmě také už tradiční silvestrovský speciál,“ prozrazuje **Veronika Mikysková**.

V podzimní sezoně se do souboje s lovci pustí například **Jitka Zelenková, Eva Burešová, Iva Pazderková, Tomáš Jeřábek, Eva Leinweberová, Josef Polášek, Saša Rašilov, Lenka Krobotová, Kristýna Frejová, Martin Čermák, Ondřej Ruml, Štěpánka Ligas, František Prachař** nebo **Matěj Čech**, mladý hudebník vystupující pod jménem Mat213, který je zároveň synem režiséra Na lovu Michaela Čecha.

ANKETA S LOVCI

Dne 16. srpna oslaví Na lovu pět let od odvysílání první epizody. Co byste pořadu popřál/a k tomuto výročí?

Žolík: Aby se držel v kondici. Je to jeden z nejsilnějších formátů na trhu a ten úspěch rozhodně nebyl garantovaný. Jak si tu kondici udržet? Aby pořad nikdy nepřišel o neutuchající lásku a péči svých tvůrců. A tím nemyslím jen režiséra, producentky a famózního Ondřeje, ale všechny, kdo se na něm podílejí. V ateliérech, kde točíme, totiž Na lovu všichni milujeme. A právě díky tomu je tak silný. Takže hodně lásky!

Doktor Vševed: Hodně diváků a spoustu dalších let na obrazovkách. Protože mě to pořád moc baví.

Belladonna: Aby Na lovu dál bavilo diváky alespoň tak jako doposud – minimálně dalších pět let! A ať můžeme dál dělat a popularizovat kvízy, aby se česká kvízová komunita stále rozrůstala.

Kalkulátor: Minimálně ještě jednou tolik let. Ať lidi stále baví a zároveň vzdělává.

Kvízová dáma: Jak jinak než minimálně dalších pět let plných zábavy, zajímavých otázek, bystrých soutěží a velkého množství spokojených diváků.

Pan Lišák: Pět let uteklo neuvěřitelně rychle – Na lovu už prakticky chodí do školy. Pořadu bych popřál, aby si i v dalších letech zachoval to, co ho dělá výjimečným: chytré soutěže, skvělou atmosféru s vynikajícím moderátorem Ondrou Sokolem a spokojené diváky, kteří si u něj každý podvečer ověřují, že toho vědí mnohem víc, než si myslí. A samozřejmě ještě spoustu dalších úspěšných sezon.

Bandita: Aby nikdy neztratil diváky, vtip, lidi, kteří se na něm podílejí, ani pohodovou atmosféru. Ta panuje na natáčení jak mezi námi lovci, tak mezi soutěžícími, a myslím, že se pak přirozeně přenáší i do obývacích pokojů po celé zemi. Prostě aby pořad nikdy neztratil to, co z něj dělá jeden z nejlepších pořadů českých televizí.

Existuje oblast vědomostí, ve které si myslíte, že jste se díky Na lovu za tu dobu zdokonalil/a?

Žolík: Myslím, že historie, anglické reálie a trochu seriály. Manželky Jindřicha VIII. jsem před rokem rozhodně tak dokonale neznal. Nevím, o čem vypovídá, že jsem se zdokonalil právě v tomhle. A taky v díle sester Brontëových.

Doktor Vševed: Určitě by se nějaká našla. A nemyslím jen znalosti nováckých pořadů a seriálů. © Myslím, že mám dnes mnohem lepší přehled třeba v moderní hudbě, ale podobných oblastí by se našlo víc.

Belladonna: Když jsem začínala, zopakovala jsem si všechny vlajky a hlavní města světa, abych neudělala nějakou vyloženě hloupou chybu, za kterou bych se styděla. A musím říct, že mi to v hlavě drží docela dobře. Taky jsem se mnohem lépe zorientovala ve sportu, i když je to pořád moje nejslabší disciplína. A konečně jsem si zapamatovala slovo monoskop (takové ty barevné pruhy na nefunkční televizi), které se mi pořád s něčím pletlo.

Kalkulátor: Začal jsem se trochu orientovat v oblasti sociálních sítí. Byl jsem naprostý analfabet, ale jde to ztuha. Více poslouchám moderní hudbu, trochu sleduji bulvár, ale že bych se v tom nějak výrazně zlepšil... Je to spíš tak – jedním uchem tam, druhým ven.

Kvízová dáma: Myslím, že jsem se alespoň trochu zdokonalila téměř ve všech oborech. Jako příklad bych uvedla moderní hudbu. Dřív jsem poslouchala většinou jen tu starší, teď se přece jen víc vyznám i v té novější.

Pan Lišák: Flora a fauna jsou asi oblasti, ve kterých jsem udělal největší pokrok. A podobné je to s anatomii. Občas si říkám, že kdybych se jednou rozhodl opustit svět kvízů, možná bych měl slušně nakročeno alespoň k práci v zoologické zahradě nebo do prvního ročníku medicíny. ©

Bandita: Jde asi vlastně o všechno, v čem jsem si dřív nebyl tolik jistý. Ať už je to biologie, zeměpis, nebo gastronomie. I díky tomu, že působím v Na lovu, jsem si mnoho těchto deficitů uvědomil a pravidelně se je snažím doplňovat. Dnes už mi přijde, že v otázkách na kytky skoro nedělám chyby.

Kdybyste mohl/a soutěžit před vstupem do studia dát jedinou radu, která by jim mohla pomoci uspět, jaká by byla?

Žolík: Nespekulujte, nemyslete na to, jak budete vypadat, a s chutí si zahrajte. Přesně to totiž děláme i my. Hlavně si hru maximálně užijte!

Doktor Vševěd: Přijďte si to užít a zbytečně se nestresujte.

Kalkulátor: Nenechte si vlézt do hlavy, že jste neodpověděli na otázku, kterou jste měli vědět. Hod'te to za hlavu a jed'te dál.

Belladonna: Nepřemýšlejte nad tím, že se to vysílá v televizi a že vaše soutěžení někdo uvidí. Zbytečně se tím svazujete nervozitou. Prostě si jdete zahrát, a když to nevyjde, bude to jen zábavná vzpomínka. Nic hrozného se neděje.

Kvízová dáma: Ať si to hlavně užijí a nenechají se rozhodit chybami, které jim v tu chvíli připadají hloupé. Pro svoji rodinu a kamarády budou beztak za hrdiny už jen proto, že do pořadu šli.

Pan Lišák: Řekl bych jim, ať si celý den ve studiu hlavně pořádně užijí. Samozřejmě je skvělé vyhrát, ale Na lovu je především zábava. Navíc mám pocit, že právě ve chvíli, kdy se člověk uvolní, mu to myslí nejlépe.

Bandita: Dejte si se svými spoluhráči před natáčením nějaký malý teambuilding a dokonale se sehrajte. S dobře fungujícím týmem se totiž i ten nejnebušenější lovec může snažit sebevíc, ale nebude mít šanci.

Kdybyste si měl/a na jeden díl vyměnit roli s Ondřejem Sokolem, jak byste ho jako lovce uvedl/a?

Žolík: Umělec, filozof, stratég a basketbalový expert, který dokázal proměnit komplikované dětství na okraji společnosti – v Šumperku – v piedestal umělecké scény. Ani mu to dlouho netrvalo. A to neukazuje ani tak to, jaký je on, ale jací jsme my!

Doktor Vševěd: Nepodceňujte ho. Je, jak by řekli mladí, „megachytřej“. Má opravdu vynikající znalosti a myslím, že by se mezi lovci rozhodně neztratil.

Belladonna: Pokud bych měla Ondru uvést a představit... pravděpodobně bych se u toho pětkrát zakoktala. Ondra je fakt nepřekonatelný. Kdyby byl lovec, měl by přezdívku Superman.

Kalkulátor: Přichází pan Rýpal, vtipálek, který nenechá na nikom nit suchou a rád se směje čemukoliv. Pokud chcete, aby ho smích přešel, dejte mu otázku ze zeměpisu.

Kvízová dáma: Už jen pomýšlení na výměnu mé osoby s nejlepším a nejvtipnějším moderátorem Česka na mě působí jako tak velké sci-fi, že si to ani netroufám představit. ☺

Pan Lišák: Na úvod bych Ondrovi složil poklonu za to, jak skvělým moderátorem je. A pak bych se asi rovnou omluvil divákům, protože po prvních pár otázkách by zjistili, jak těžké je udržet jeho tempo. To, s jakou lehkostí a přesností zvládá číst otázky v cashbuilderu nebo ve finálové štvani, vypadá jednoduše jen do chvíle, než si to člověk zkusí sám.

Bandita: Přichází nejúžasnější, nejchytřejší, nejvtipnější a mnoho dalších „nej“ moderátor v celé střední Evropě! (Promiň, Libore.)

Na lovu bude mít svou vlastní aplikaci. Míváte volné chvíle, kdy byste si rád/a potrénoval/a mozek?

Žolík: Ta aplikace je skvělá a přiznám se, že právě aplikace jsou pro mě nejlepší tréninkovou platformou.

Doktor Vševed: Tak mozek je potřeba potrénovat vždy, abych nezakrnl. A s aplikací to jde i tehdy, kdy mám jen chvilku volna. Aplikaci Na lovu určitě doporučuji.

Belladonna: Volných chvil moc nemám, ale zrovna na kvízy v telefonu si občas ráda udělám čas. Je to skvělý trénink pro mozek. Někdo luští křížovky nebo sudoku, já si ráno dám pětiminutovku v kvízové aplikaci a hned mám představu o tom, jak na tom moje hlava ten den je.

Kalkulátor: Aplikace Na lovu je super, ve volných chvílích rád potrénuji.

Kvízová dáma: Na nějaké pravidelné hraní asi čas mít nebudu, ale na aplikaci jsem velmi zvědavá a rozhodně si chvilku najdu, abych si ji vyzkoušela. Určitě to bude skvělá zábava i trénink.

Pan Lišák: Aplikaci jsem měl možnost testovat a můžu prozradit, že se opravdu povedla. Trochu se bojím, že některým fanouškům začne ukrajovat víc volného času, než původně plánovali. ☺ Já sám se snažím mozek zaměstnávat pravidelně, ať už pomocí kvízových her, různých aplikací, nebo na hospodských kvízech. Tam, zvláště s kolegy Víkí a Liborem Š., trénujeme tak poctivě, že by nás občas člověk podezíral z profesionální přípravy. ☺

Bandita: Určitě mívám. A vlastně když tu volnou chvíli mám, první věc, kterou dělám, jsou právě nejrůznější kvízy. Proto se na aplikaci těším a nejvíc na to, až budu poráčet sám sebe.

Na podzim se vrátí i Hvězdné speciály. Na koho obzvlášť rád/a vzpomínáte?

Žolík: Všichni projevili odvahu riskovat svou pověst. A mnozí ji ztratili s úsměvem na rtech. Patří jim za to obdiv a uznání!

Doktor Vševed: Moc sympatická mi byla Lada Bělašková. Prostě to, čemu se u nich na Ostravsku říká fajna baba.

Belladonna: Já musím samozřejmě vyzdvihnout hlavně halloweenský díl ve stylu filmu a muzikálu Beetlejuice. Natáčení mě fakt moc bavilo. Nejenže se sešla moc milá a sehraná parta herců z Hudebního divadla Karlín, ale navíc byl celý díl včetně mého kostýmu ve strašidelném stylu. Vypadalo to fakt skvěle, je na co se dívat.

Kalkulátor: Určitě Matěj Čech, který celé první kolo otázky doslova proboxoval, ale hrál skvěle a společně s týmem potomků slavných zaslouženě vyhrál. Všichni, na které jsem narazil, byli moc fajn a jsem rád, že jsem se s nimi mohl potkat.

Kvízová dáma: Moc ráda vzpomínám na natáčení s Jitkou Zelenkovou a jejím týmem mladých mužů. To jsem si opravdu užila. Bylo to velmi milé, zábavné, a dokonce jsem si s paní Jitkou i zanotovala píseň z mého oblíbeného filmu.

Pan Lišák: Diváci se opět mohou těšit na opravdu pestré sestavy osobností. Já rád vzpomínám na díl s Bohumilem Pečinkou, Jindřichem Šídlm, Annou Kulovanou a Denisou Nesvačilovou. Byla to kombinace, u které jsem měl chvílemi pocit, že nesoutěžíme v Na lovu, ale že jsme omylem natočili křížence politické debaty, zábavné show a společenského magazínu. A překvapivě to fungovalo skvěle.

Bandita: Rád vzpomínám na mladou sílu v podobě Franty Prachaře, Aničky Čtvrtníčkové, Matěje Čecha a Adama Rohonyho. Mám radost, když se u nás objeví mladší celebrity, které ukážou, že se svým rozhledem mohou směle rovnat těm nejzkušenějším. A navíc mám jejich písničku NEPO ve svém playlistu.

JÁMA LVOVÁ

„DRUHÁ ŘADA JÁMY LVOVÉ NENÍ JEN O PENĚZÍCH. JE O ODVAZE PŘIJÍT S NÁPADEM, NECHAT SI HO ROZEBRAT DO POSLEDNÍHO DETAILU A ZJISTIT, ŽE TA NEJCENNĚJŠÍ INVESTICE MŮŽE BÝT ZKUŠENOST, RADA NEBO KONTAKT, KTERÝ ZMĚNÍ BUDOUCNOST CELÉ FIRMY. LETOS NAVÍC PŘINÁŠÍME JEŠTĚ PESTŘEJŠÍ PROJEKTY, NOVÉ OSOBNOSTI MEZI LVI I PŘÍBĚHY, KTERÉ DOKAZUJÍ, ŽE PODNIKÁNÍ JE PŘEDEVŠÍM O LIDECH.“

— říká kreativní producentka Jámy Lvové **Katarína Vargová**.

Pět úspěšných podnikatelů. Pět lvů lačnicích po výjimečných nápadech. A miliony korun připravené proměnit odvážné vize ve skutečný byznys. Do arény Jámy Lvové znovu vstupují zakladatelé, inovátoři i snílci s jediným cílem, přesvědčit zkušené podnikatele, aby vsadili vlastní peníze právě na jejich projekt.

Ve druhé řadě se do křesel investorů vracejí hotelový král **Jaroslav Svoboda**, produktový vizionář **Václav Staněk** a realitní magnát **Libor Váka**. Jejich řady letos rozšiřují dvě nové výrazné osobnosti českého byznysu. **Radka Viktorie Dohnalová**, zakladatelka společnosti ATAI-RU a expertka na leadership se zkušenostmi z Harvardu, McKinsey i OSN, a **Dominik Píchal**, zakladatel společnosti Grizly, který z malého e-shopu vybudoval miliardovou firmu. Společně tvoří pestrhou sestavu investorů s odlišnými zkušenostmi i pohledem na podnikání a jsou připraveni podpořit další generaci českých podnikatelů.

Princip pořadu zůstává stejný. Podnikatelé představí svůj nápad, produkt nebo již fungující firmu a požádají o investici výměnou za podíl ve společnosti. Následují otázky, analýza obchodního modelu, vyjednávání i konkrétní nabídky. V sázce jsou skutečné peníze a skutečné podnikatelské příležitosti.

Lvi ale nepřinášejí jen kapitál. Sami dobře vědí, jak náročná je cesta od prvního nápadu k úspěšnému podnikání, protože si jí sami prošli. Právě proto soutěžícím předávají zkušenosti, které sbírali dlouhé roky, a pomáhají jim dívat se na jejich projekty očima lidí, kteří už úspěšné firmy vybudovali. Pro mnoho účastníků je navíc

stejně cenná jako samotná investice i publicita, kterou díky pořadu získají, nebo strategické rady a kontakty, jež mohou jejich podnikání posunout dál bez ohledu na výsledek jejich prezentace v Jámě Lvové.

Druhá řada přináší také několik novinek. Poprvé se objeví duely, ve kterých proti sobě nastoupí dva podnikatelé ze stejného oboru. Před lvy však může předstoupit pouze jeden a získat šanci bojovat o investici. Diváci se mohou těšit například na souboj dvou sportovních aplikací nebo dvou výrobců energetických nápojů.

Vrací se také úspěšný koncept outdoorových prezentací, kdy

investoři vidí produkty přímo v akci. Letos je čeká například test protipožární deky na hasičské stanici nebo záchranná akce při prezentaci služby zaměřené na zážitkovou první pomoc.

Nová série nabídne mimořádně pestrou škálu projektů od začínajících startupů až po zavedené firmy s obraty v řádu desítek milionů korun. O investici zabouží technologické inovace

se světovým potenciálem, mezi nimi certifikovaný systém pro dlouhodobé monitorování EKG z domova nebo chytré zařízení navržené pro péči o kvásek. Chybět nebudou ani inspirativní ekologické projekty, například hydroponická farma vytvořená ambiciózními středoškolskými studenty či revoluční sportovní oblečení z grafenu.

Ani letos nebudou chybět známé tváře v jedné z prezen-

tací se objeví **Lu** z Love Islandu. Jedno však zůstává neměnné: v Jámě Lvové nerozhoduje jen dobrý nápad, ale především odvaha, připravenost, schopnost učit se a přesvědčit zkušené podnikatele, že právě tento projekt si zaslouží jejich důvěru i investici. A někdy může být největší výhodou nejen získaný kapitál, ale i rada, která ve správný okamžik změni směr celého podnikání.

Sledovanost:

- Nejvyšší share dosáhla Jáma Lvová v cílové skupině Ž 25-34 – 29,94%.
- Nejsledovanější byla první epizoda se sharem 23,47% v 15-54.

„JSTE PŘESNĚ TAK VELCÍ, JAK VELCÍ SI DOVOLÍTE MYSLET, ŽE JSTE. CHCI, ABY TAHLE SHOW UKÁZALA, ŽE ČESKÝ BYZNYS JE PLNÝ PODNIKATELŮ, KTERÍ SE NEBOJÍ MYSLET VE VELKÉM.“

ROZHOVOR

RADKA VIKTORIE DOHNALOVÁ

Proč jste se rozhodla vstoupit jako investorka do Jámy Lvové?

Podnikání je motorem ekonomiky a věřím, že Jáma Lvová má obrovský potenciál vzdělávat a kultivovat podnikatelské prostředí. Mojí misí v pořadu je přinést do českého prostředí odvahu myslet ve velkém a dodat podnikatelům sebevědomí.

V Česku máme skvělé nápady i neuvěřitelně pracovitě lidi, ale jen zřídka se o podnikání bavíme jako o příležitosti vybudovat velkou firmu, která může mít skutečný dopad. Chci ukázat, že leadership a technologie jsou nástroje, díky nimž může mít lokální nápad mezinárodní úspěch.

Jaké projekty vás zaujmou?

Mám ráda kreativitu a překvapení. Nechci se příliš vymezovat, protože každý podnikatel má v sobě něco jedinečného a mě baví to objevovat.

Při rozhodování se ale vždy dívám na potenciál těchto tři

věcí – člověk, produkt a byznys. Je to pro mě ucelený trojúhelník. Bez kterékoliv z těchto částí stabilní byznysovou hodnotu nevybudujete. Musí fungovat společně. Zároveň se věnuji technologiím, takže když v projektu vidím smysluplné využití AI, můj zájem ještě vzroste.

Jaký největší podnikatelský neúspěch máte za sebou? A jak se obecně stavíte k neúspěchům?

Nemám ráda slovo neúspěch. Dívám se na to tak, že buď se nám v byznysu daří, a pak je důležité pochopit proč, abychom úspěch dokázali zopakovat, nebo se nám něco nedaří a hledáme poučení. Je to přirozená součást podnikatelské cesty.

Baví mě tvořit budoucnost pro sebe i pro ostatní. Když chceme vytvořit něco, co tu ještě není, musíme se neustále učit. A právě zdánlivé neúspěchy nám v tom pomáhají.

O svých zkušenostech hodně mluvím s lidmi kolem sebe,

třeba i se svými dětmi. Nejdůležitější je neopakovat stejnou chybu dvakrát. Chyb děláme spoustu, ale jsou nezbytnou součástí, když zkoušíme něco nového. Ničeho nelituji, protože všechno nás posouvá dál. Přiznávám ale, že jsem udělala i pár hloupostí, které mě o mně samotné hodně naučily.

Poznáte na první pohled podnikatele, který vás bude zajímat?

Snažím se vědomě nespolehat na první dojem ani na rychlé soudy, protože v investování je to obrovská past. Už se mi při natáčení stalo, že mě produkt na první pohled příliš neoslovil, ale podnikatel mě svým vyprávěním, tahem na branku a odhodláním úplně strhl.

Hledám lidskou integritu, energii a odvážné nápady. Postavit se před investory i kamery vyžaduje obrovskou odvahu. Tu chci u lidí ocenit a podpořit, a to i tehdy, když investici nezískají. Smyslem pořadu podle mě rozhodně není někoho „sundat“,

ale ukázat mu cestu, motivovat ho a dodat mu sílu pokračovat dál. A taky chci v pořadu dodat podnikatelům odvalu myslet ve velkém. Protože každý jsme přesně tak velký, jak velký si dovolíme myslet, že jsme.

Málokdo ví, že investujete skutečně své vlastní peníze. Myslíte si, že kdybyste měli rozpočet od produkce, bylo by rozhodování jednodušší?

Myslím, že by to bylo úplně špatně. Firmy často říkají: chovejte se, jako by to byl váš byznys. Jenže když není, tak není. A nedá se to obejít.

Je velmi důležité, že investujeme vlastní peníze. Díky tomu zůstáváme objektivní. Neděláme charitu jen proto, že je někdo šikovný. Charitativní projekty podporuji také, ale na úplně jiných místech. Tady na to prostor není.

Máte čtyři děti. Jak zvládáte balancovat pracovní vytížení s péčí o rodinu?

Tuhle otázku dostávám velmi často. Zajímavé je, že mého manžela se na ni nikdy nikdo neptá. To mi přijde úsměvné.

Ale abych odpověděla, žádný univerzální recept neexistuje. Nechci předstírat, že je to jednoduché. Jsem moc ráda, že máme tolik dětí, protože jsme si to s manželem velmi přáli. A zároveň přiznávám, že jsou chvíle, kdy mám pocit, že to vůbec nezvládám.

Co vám nejvíce pomáhá to zvládnout?

Za mě je to především o nastavení mysli. První dvě děti jsem měla během studia na Harvardu v USA a tam mě všichni podporovali v tom, že mít velkou rodinu i naplňující práci je možné.

Důležitá je také práce s vlastními strachy a pochybnostmi. Často máme pocit, že musíme zvládnout úplně všechno, být dobré mámy, manažerky i manželky. Já se snažím jasně si definovat, co je opravdu důležité, jak v osobním, tak v pracovním

životě. Ke zbytku přistupuji jako k věcem, které nemusím dělat sama. Pro mě je tedy zvládnání mnohem víc o tom vědět, co nedělat.

Stejně jako v podnikání je i doma důležité postavit dobrý tým a rozdělit si úkoly. Mám skvělého manžela, báječné prarodiče a netajím se tím, že máme i další pomoc. Nemohla bych dělat to, co dělám, kdybych zároveň musela nakupovat, uklízet a připravovat svačiny.

Doma nesoutěžíme o dokonalost. U nás se prostě žije. Občas je tam nepořádek a je to v pořádku. Děti vedu k samostatnosti a snažím se nebýt na sebe přehnaně přísná. Někdy nejde udělat věci dokonale, a někdy ani dobře. A i to je v pořádku.

Jak v tak náročném režimu zvládnete vyhradit několik týdnů na natáčení Jámy Lvové?

Věřím, že život je otázkou priorit a soustředění na věci, které mají největší dopad. Proto je důležité vědět, co od života chceme. Když máme jasno v tom, co budujeme v byznysu i v osobním životě nebo jaké je naše poslání, mnohem snáz také víme, čemu říct ne.

Příležitost být součástí Jámy Lvové je v souladu s mým posláním posouvat český byznys. Vyhradit si několik týdnů na natáčení bylo náročné, ale byla to pro mě prioritou, takže jsem tomu přizpůsobila všechno ostatní. Pomohlo i to, že za mnou několikrát přijely děti, které si natáčení moc užily.

„PODNIKÁNÍ NENÍ O TOM, ŽE ZA ROK VYSTŘELÍTE JAKO RAKETA. ZA ÚSPĚCHEM STOJÍ MNOHO PRÁCE A ÚSILÍ, VĚTŠINA LIDÍ ALE VIDÍ UŽ JEN TŘEŠNIČKU NA DORTU.“

ROZHOVOR

DOMINIK PÍCHAL

Viděl jste první řadu Jámy Lvové?

Určitě. Jsem velký fanoušek i amerického pořadu Shark Tank, který je předlohou naší Jámy Lvové. Vždycky mě to bavilo sledovat.

Jámu Lvovou na rozdíl od jejího amerického předobrazu čeká teprve druhá sezóna. Vnímáte příležitosti, kam by se pořad mohl ještě posouvat?

Mám pocit, že v americké verzi bývají nápady často o něco dál. U nás zatím přicházejí podnikatelé spíše v úplných začátcích. Ale to je z mnoha důvodů pochopitelné.

Přicházíte sem primárně hledat projekty, kde vidíte synergie s vaší firmou?

Určitě by mě potěšilo najít něco, co má synergii s naší firmou. Máme milion zákazníků, takže některým produktům dokážeme dát velkou přidanou hodnotu právě díky naší platformě. Umím pomoci s distribucí i expanzí. To je jeden z mých investičních pohledů. Na druhou stranu ale hledám i něco

úplně jiného, abych si rozšířil obzory a poznal nové byznysy.

Stojíte za velkou a úspěšnou firmou. Proč jste se rozhodl vydat i tímto směrem a vstoupit do Jámy Lvové?

Grizly už je v mnoha ohledech dobře fungující stroj. Myslím si, že je důležité si obzory neustále rozšiřovat. Nikdy nevíte, kde se něco nového naučíte a co se vám později bude hodit i ve vašem hlavním byznysu. To je přístup, který razím.

Jaký jste lev? Co od vás mohou diváci čekat?

Jsem přesně takový lev, jaký jsem i v podnikání. Na spoustu věcí se dívám optikou příležitosti. Pro mě třeba nepovedená prezentace nemusí být překážkou k investici. Ostatně věřím, že ještě před pár lety by se mi něco podobného mohlo stát také. Pokud jsou klíčové ukazatele v pořádku, dokážu mít pochopení.

Jste stejně empatický jako šéf?

Už jsem mnohokrát slyšel rady, že mám být přísnější, že

podnikatel má být drsňák. Ale já takový nejsem. Jsem spíš people manažer a zatím mi to funguje. Snažím se lidi podporovat a být empatický. Samozřejmě všechno má své hranice. I já jsem se musel naučit, že někdy je potřeba říct ne nebo se s někým rozloučit.

Jaké projekty vás v Jámě Lvové zaujmou?

Mám rád vychytávky a inovace. Často si kupuji různé věci jen proto, abych si je vyzkoušel a zjistil, jestli dávají smysl. Těším se na něco technologického, inovativního, na zajímavou vychytávku z jiného oboru. Hodně mě baví i cestování a plánování cest, takže i projekty z této oblasti by mě určitě oslovily.

Jakou největší blbost jste si koupil?

Asi elektrickou motorku. Byla pro mě nakonec hodně nepraktická.

Investujete více do produktu, nebo do podnikatele?

Je to spojená nádoba. Produkt, podnikatel i distribuce. V Jámě

Ilové často potkáváme sympatické lidi se zajímavým produktem, kteří ale úplně zapomněli na distribuci. Dříve se říkalo, že skvělý produkt se prodá sám, ale dnes už to neplatí. Konkurence je obrovská a reklama drahá. Musíte mít také know-how, jak produkt prodávat. Na to se nesmí zapomínat.

Jaké vlastnosti by měl mít dobrý podnikatel?

Musí svému projektu věřit a být pro něj zapálený. Musí mít odvahu a zároveň dlouhodobou vizi. A právě tu dlouhodobost je někdy těžké rozpoznat. Podnikání není o tom, že za rok vystřelíte jako raketa. To je velmi nepravděpodobné. Za úspěchem stojí mnoho práce a úsilí, jenže většina lidí vidí už jen výslednou třešničku na

dortu. Důležité je, jestli na tom podnikatel dokáže pracovat dlouhodobě a konzistentně.

Jak se cítíte před kamerou?

Zpočátku jsem byl nervózní. Překvapilo mě ale, jak rychle jsem přestal kamery vnímat. Soustředím se na podnikatele a zajímá mě, s čím přichází. Sám jsem byl překvapený, jak snadno jsem se dokázal od kamer oprostit. Na prezentace podnikatelů se vždycky těším. Baví mě bavit se o byznysu. Možná jsem nakonec víc nervózní ze z odpovědi než z natáčení přímo na place.

Počítáte s tím, že vás lidé budou poznávat na ulici?

Počítám s tím, ale není to pro mě důležité. Dokonce ani

nemám sociální síť. Pro mě je mnohem důležitější budovat značku Grizly než vlastní osobní brand.

Umíte odpočívat?

Umím. Mám velkou podporu rodiny a své ženy, a snažím se jí to vracet. Naprosto souzním s tím, že za každým úspěšným mužem stojí úspěšná žena. Máme dvě děti a snažím se s nimi trávit co nejvíc času. Žijeme úplně obyčejně, nemám žádné exkluzivní koníčky, žádný golf, tenis nebo létání letadlem. Nejraději jsme spolu a cestujeme. Ale musel jsem se to naučit. Dlouho jsem se učil dovolit si vypnout a zpomalit.

„SEDMDESÁT PROCENT VĚCÍ, NA KTERÉ JSEM SÁHL, JSEM POKAZIL. ZAPLAŤPÁNBŮH, ŽE VYŠLO TĚCH TŘICET.“

ROZHOVOR

LIBOR VÁKA

Poznávají vás po první sezóně Jámy Ilové lidé na ulici?

Občas se stane, že mě někdo pozná a spojí si mě s Jámou Ilovou. Na druhou stranu bydlím kousek od Karlových Varů, v malé vesnici, kde se všichni znají. A když jsem v Praze, kde dlouhodobě veřejně vystupuji, tak s tím vlastně počítám. Už před Jámou Ilovou jsem měl poměrně silnou komunitu na sociálních sítích a několik let jsem vystupoval na velkých konferencích. Nebylo to tedy pro mě úplně nové. Každopádně je moc příjemné, když za mnou někdo přijde a řekne, že se mu líbily moje názory nebo vystupování v pořadu.

Cítíte se před kamerami jako ryba ve vodě?

Můj první natáčecí den v Jámě Ilové byl úplně upřímně hlavně o zvykání. Vůbec jsem netušil, jak vyspělá a profesionální produkce to je. Troufnu si říct, že je na světové úrovni. Když pak sedíte na place, rozsvítí se červená světla, míří na vás několik kamer a vy máte něco říct, člověka to samozřejmě rozhodí. V hlavě vám běží, že se na to

budou dívat statisíce lidí. Zároveň si ale myslím, že to máme mnohonásobně jednodušší než podnikatelé, kteří do Jámy Ilové přicházejí. Před nimi bych opravdu smekl. Klobouk dolů.

Stává se vám, že dostáváte nabídky na investice i mimo pořad?

Ano, stávalo se mi to už před Jámou Ilovou, ale po odvysílání pořadu je to výrazně intenzivnější. Poctivě se na všechny nabídky dívám. Musím ale říct, že úroveň oslovení investorů v České republice je často poměrně slabá. A právě proto si myslím, že Jámu Ilovou potřebujeme. Potřebujeme podnikatele vzdělávat v tom, jak komunikovat s investory. Často dostanu stránku textu a po jejím přečtení pořad nevím, co ode mě vlastně ten člověk chce. Ideálně bych to měl pochopit ze dvou nebo tří vět.

Jak by taková nabídka investorovi měla vypadat?

Říká se tomu pitch. Toto označení přišlo z USA, kde měli bankéři ve vysokých mrakodrapch, často jen krátkou cestu

výtahem na to, aby představili svůj projekt. Musíte tedy během velmi krátké chvíle sdělit to nejdůležitější. Úspěšný pitch musí být stručný, výstižný, rychlý a zároveň umět zaujmout. Chápu, že je to vlastně malé mistrovství světa.

Během rozhovorů jsem si všimla, že sport je pro vás i pro řadu vašich kolegů investorů důležitou součástí života. Čím to podle vás je?

To je podle mě jasný fenomén. Sportovci bývají často úspěšní i v podnikání. Spojuje je disciplína a vytrvalost. Můžete mít průměrný produkt, ale pokud se mu věnujete dostatečně dlouho, může přinést úspěch. A naopak můžete mít skvělý produkt, ale pokud u něj nevydržíte, velmi rychle zapadne. Stejně je to i ve sportu. Chcete-li být úspěšní, musíte být dlouhodobě disciplinovaní a vytrvalí. Proto si myslím, že lidé, kteří uspějí ve sportu, mají velkou šanci uspět i v podnikání.

Jak pracujete s neúspěchem?

Neúspěch je naprosto nedílnou součástí podnikání. Myslím,

že člověk musí být do určité míry splachovací. Udělal jsem spoustu chyb. Na jedné konferenci jsem dokonce řekl, že sedmdesát procent věcí, na které jsem sáhl, jsem pokazil. Zaplatpánbůh, že vyšlo těch třicet procent. Kdybych se měl zhroutit ze všech věcí, které se mi nepovedly, tak tady dnes nasedím. Důležité je uvědomit si, že když chybu udělám, nesmím ji opakovat. Protože pokud ji zopakuji znovu, pak už nejsem podnikatel, ale spíš pitomec. A na to si dávám velký pozor.

Proč jste se rozhodl pokračovat i v druhé sezóně pořadu?

Jsem v životní etapě, kdy už nemusím každý den chodit do práce, nepočítám každou korunu a zároveň v sobě cítím potřebu, podělit se o mé zkušenosti a peníze, které můžu zainvestovat do nadějných podnikatelů. Když přišlo oslovení na druhou řadu, neváhal jsem.

Co vám účast v pořadu přináší?

Je to vlastně balíček věcí. Jednoznačně mi to přináší příležitost zainvestovat do oboru, který nedělám a neumím, pochopitelně taky starosti. V ruku v ruce s televizí jde také moje vizibilita a tím pádem zodpovědnost vůči okolnímu podnikatelskému, ale vlastně i nepodnikatelskému světu.

Co jste se díky minulé sezóně naučil?

Že né každý podnikatel vidí podnikání jako já, že né každý

podnikatel chce podnikat jako já. Pochopil jsem, že to není hlavně o produktu či službě, ale především o podnikatelích, kteří za tím stojí.

Myslíte si, že díky předchozí zkušenosti dokážete podnikatele lépe odhadnout?

Určitě ano, v prvním řadě jsem viděl přes 40 podnikatelů, ve druhé řadě jsem viděl přes 40 podnikatelů. Zkrátka a dobře sbírám zkušenosti. Jak známo, zkušenosti dělají člověka moudřejším.

Jako úspěšný podnikatel nesete odpovědnost za svá rozhodnutí. Myslíte si, že se dá zodpovědnosti naučit, nebo musí být přirozenou součástí charakteru?

Do jisté míry ano. Když podnikáte, nemáte odpovědnost jen sám za sebe, ale především za své zaměstnance a kolegy.

Často se objevují názory, že už se nevyplatí investovat do nemovitostí. Je to podle vás stále výdělečný byznys?

Od roku 2013 investuji do nemovitostí. Od roku 2013 slýchám, že už se nevyplatí investovat do nemovitostí. Když si to někdo myslím, respektuju to. Já si myslím pravý opak. Oproti západní Evropě má Česko vyloženě levné reality, proto sem najíždí obrovské evropské a světové fondy, kteří kupují a investují do nemovitostí. Oni neinvestují po jednotkách, ani po desítkách, kupují vyšší stovky a vlastně i tisíce nemovitostí najednou.

Pak se nemůžeme divit, že se zvyšují ceny nájmu i nemovitostí.

Nicméně primární důvod leží někde jinde. Dle českého statického úřadu za poslední 3 roky bylo vydáno historicky nejnižší množství stavebních povolení. Chápete to správně, nestaví se a nevznikají nové bytové jednotky. Tím pádem platí ekonomické pravidlo, čeho je málo, po tom je velká poptávka a po čem je velká poptávka, to je drahé. Nevím, zda napsat bohudík či bohužel, ale nemovitosti v horizontu 10 či dokonce 20 let zaznamenají další obrovský nárůst.

Inspirují vás v něčem kolegové z investorského panelu?

No jasně, i to je jeden z důvodů, proč jsem tady. Tak třeba Jaroslav, obdivuju, že byznys hraje jako šachovou partii, čili s rozvahou, rozmyslem a strategií. Nebo Vašek, chodící kalkulačka, špičkové odborník v e-commerce, líbí se mi jeho makromanagement. Od Radky jsem se toho hodně naučil, sledoval jsem její trpělivost a přívětivost i v negativních věcech. A konečně Dominik, obrovský nadhled, lidskost ve firmě a vizionář.

„VE DRUHÉ SEZÓNĚ JSME ROZHODNĚ PŘÍMOČAŘEJŠÍ.“

ROZHOVOR

VÁCLAV STANĚK

Premýšlel jste někdy nad tím, že byste přestal podnikat?

Nikdy. A právě to hledám i u podnikatelů v Jámě lvové. Když člověk ani na okamžik nezpochybňuje, proč podniká, je to pro mě dobré znamení. Takový člověk totiž po každém neúspěchu znovu vstane a jde dál. A přesně tuhle vytrvalost by podle mě měl mít každý podnikatel. U mě nikdy nenašel okamžik, kdy bych litoval svého rozhodnutí podnikat.

Proč jste se rozhodl pokračovat i v druhé sezóně pořadu?

První sezónu jsem si opravdu užil a věřil jsem, že ve druhé budou ještě zajímavější projekty. A musím říct, že jsem se nezmýlil.

Přináší vám natáčení Jámy lvové ještě něco kromě zajímavých investičních příležitostí?

Rozhodně. Poznal jsem nové přátele mezi investory a celé natáčení vnímám jako další ze zkušeností, která mě posouvá. Samozřejmě je tu i mediální po-

zornost, která našemu podnikání prospívá. A v neposlední řadě je to naděje, že narazím na investici, která bude opravdu úspěšná a v budoucnu zaplatí čas, který natáčení věnujeme.

Jak prakticky probíhá natáčení? Máte možnost se s podnikateli bavit i mimo kamery?

Vůbec ne. Podnikatele vidíme poprvé až na place. A ani po skončení natáčení není prostor si s nimi popovídat. Kontakty dostáváme od produkce až následně, a to pouze na ty podnikatele, kterým jsme nabídli investici. Veškerá další komunikace už pak probíhá mimo natáčecí dny.

Jaký projekt nebo produkt by vás v nové sezóně potěšil?

Obecně hledám projekty, které mají synergie s tím, čemu se věnujeme. Naším oborem je stále ševcovina, takže mě vždy potěší inovace v tomto odvětví nebo nová obuvnická značka. Zároveň mě zaujmou kvalitní technologické aplikace, pokud dávají obchodní smysl. A pak samozřejmě hledám něco,

u čeho si řeknu: „Wow. Tohle ještě nikoho nenapadlo.“

Myslíte si, že po první sezóně dokážete podnikatele lépe odhadnout?

Myslím, že jsme byli v první sezóně všichni opatrnější. Nechtěli jsme být příliš přímočaří. Letos je to jiné. Pokud rychle poznáme, že projekt nedává smysl nebo má zásadní nedostatky, jdeme rovnou k věci. Snažíme se podnikatelům dát co nejrychleji konkrétní zpětnou vazbu a zbytečně neztrácet čas. Ve druhé sezóně jsme rozhodně přímočařejší.

Dokážete podnikatele dobře odhadnout už při prvním dojmu?

Ne vždy se trefím, ale na první dojem hodně dám. Vytvořím si určitou domněnku, kterou si pak během prezentace ověřuji. Naštěstí máme zhruba hodinu času poznat, jestli byl první dojem správný.

Díváte se podnikatelům na boty?

Ano, vždycky. V minulé sezóně přišla podle mě přibližně

čtvrtina podnikatelů v botách Vasky, což mě samozřejmě moc potěšilo. A myslím, že letos je to podobné.

Myslíte, že si je berou schválně?

Občas nad tím přemýšlím, hlavně když jsou úplně nové. *(smích)* Na druhou stranu chodí i lidé, kteří mají naše boty už pěkně obnošené. Potěší mě každý, kdo nám dává důvěru. Přiznám se, že jim za to v hlavě připisuji malé plus. Rozhodně mě to ale nijak neovlivňuje při investičním rozhodování.

Co podle vás boty o člověku prozradí?

Není to jen o botách, ale o celkovém vzhledu. Pohybují se v módním průmyslu, takže si

těchto věcí přirozeně všímám. Outfit často napoví, jaký má člověk styl, jaké má standardy nebo jak se prezentuje. Nikdy z toho ale nedělám obchodní závěry. Je to jen jeden z dílků skládačky, který mi pomáhá udělat si obrázek o člověku.

Říká se, že člověka nemůžete soudit, dokud jste nechodil v jeho botách. V čích botách byste se rád prošel?

Lákalo by mě na chvíli vidět svět očima člověka, který má obrovský přehled o tom, co se děje ve světě. Ať už by to byl některý z nejúspěšnějších světových podnikatelů, osobnost módního průmyslu nebo třeba významný politik. Chtěl bych lépe pochopit souvislosti dnešního světa, protože orientovat se v nich je čím dál těžší.

Kdybych si ale mohl vybrat jen jednoho člověka, byl by to Tomáš Baťa. Je pro mě obrovským vzorem.

Tomáš Baťa dokázal vybudovat globální značku. Jak jste na tom s expanzí vy?

Zahraniční prodeje zatím tvoří jen menší část našeho byznysu, ale v příštích dvou letech je to pro nás jedna z hlavních priorit. Velkou radost mi udělalo, že náš partner otevřel první prodejnu Vasky v Japonsku. To je pro nás významný milník.

Poznávají vás po první sezóně lidé na ulici?

Nejsem moc často na místech, kde je hodně lidí, ale občas se mi to stávalo už před Járou Lvoňou. Teď je to o něco častější. Zajímavé je, že nejvíc mě lidé poznávají na benzínkách. *(smích)* Takže si tam občas příjemně popovídám s obsluhou.

Stává se vám, že dostáváte žádosti o investice i mimo pořad?

Ano, ale také se mi to dělo už před Járou Lvoňou. Po odvysílání první sezóny se to ale výrazně zintenzivnilo. Lidé mě oslovovali s podnikatelskými projekty i s různými charitativními žádostmi.

Jak se k tomu stavíte?

Každou nabídku si rád přečtu a rychle vyhodnotím, jestli mě zajímá. Co ale není v mých silách, je věnovat každému projektu několik hodin, scházet se s podnikateli a podrobně jim vysvětlovat, kde mají slabá místa.

„JE LEPŠÍ NĚCO ZKUSIT NEŽ CELÝ ŽIVOT PŘEMÝŠLET, CO MOHLO BÝT.“

ROZHOVOR

JAROSLAV SVOBODA

Poznávají vás po první sezóně lidé na ulici?

Občas mě někdo osloví, třeba obchodní partner, a řekne mi, že ho pořad pobavil. To je milé. Ale na ulici? Ani nevím, moc to nesleduji. Možná se zítra začnu ptát v metru. *(smích)*

Jezdíte v Praze městskou hromadnou dopravou? To mě překvapilo.

Bez našich kaváren a restaurací nevydržím ani den, takže potřebuji jezdit mezi hotely. A při dnešní dopravní situaci v Praze je metro prostě nejrychlejší. Navíc je dobré vědět, jak tato služba funguje, protože ji využívá většina našich hostů. Lítačku ale zatím koupenou nemám.

Stává se vám, že dostáváte žádosti o investice i mimo pořad? Zažil jste v této souvislosti něco zajímavého?

Ano, čas od času mi někdo napíše. Zrovna včera jsem dostal

nabídku k sňatku. To je přece také investice.

Otázkou je, jestli jde o výhodnou investici. Jaká byla vaše reakce?

Mezi naše firemní hodnoty patří věrnost a loajalita. A těch se držím nejen v práci, ale i v osobním životě.

Proč jste se rozhodl pokračovat i v druhé sezóně pořadu?

Protože Jáma Lvoňá může lidi inspirovat k podnikání. Je lepší něco zkusit než celý život přemýšlet, co mohlo být. Zároveň chci ukázat, že i v Česku se dá poctivou prací z nuly vybudovat velká a úspěšná firma.

Co vám účast v Jámě Lvoňé přináší?

Dobrý pocit. Když můžu předat své zkušenosti a zároveň pomoci dobré věci.

Co jste se díky minulé sezóně naučil?

Každá zkušenost člověka někam posune. Tahle nebyla výjimkou.

To máte pravdu. Jakým směrem posunula právě vás?

Srovnal jsem si řadu myšlenek a utvrdil se v tom, že při investování rozhodují především lidé. Dobrý nápad je důležitý, ale charakter a schopnost dotáhnout věci do konce jsou ještě důležitější.

Chápu to správně, že kdyby na vás prezentace v Jámě Lvoňé udělala dojem, ale podnikatel by vám lidsky neseseděl, nabídku by od vás nedostal?

Přesně tak. Investuji do lidí. I kdyby byl nápad sebelepší, rozhodující je jeho provedení. A to mají vždy na starosti lidé. Charakter se změnit nedá.

Myslíte si, že už dokážete podnikatele lépe odhadnout?

Po letech v podnikání už většinou poznáte, komu má smysl věřit a do koho má smysl investovat.

Takže vás podnikatelé v Jámě Ilové v tomto směru ničím nepřekvapili?

Vždycky vás něco nebo někdo překvapí. Někdo udělá skvělý první dojem a pak už nemá co nabídnout. Jiný začne nejistě a nakonec vás přesvědčí. Proto je důležité poslouchat až do konce.

Jaký projekt nebo produkt by vás v druhé sezóně Jámy Ilové potěšil?

Hotelnictví, gastronomie a služby. To je svět, ve kterém se pohybují celý život.

Neměl jste někdy chuť vyzkoušet si úplně jiný obor? Pokud ano, jaký?

Vím, že když se má něco dělat pořádně, vyžaduje to nejen odbornost, ale i stoprocentní nasazení. Asi i proto jsme dnes tam, kde jsme. Děláme hotely a restaurace, a snažíme se to dělat co nejlépe. To ale nevylučuje investici do něčeho jiného. Jen tomu musím rozumět.

Předpokládám, že jako úspěšný podnikatel umíte přijímat odpovědnost za svá rozhodnutí. Myslíte si, že je to něco, co se dá naučit, nebo to musí být součástí charakteru?

Spousta věcí se dá naučit. Jen člověk musí chtít.

Inspirují vás v něčem kolegové z investorského panelu?

Určitě. Každý z nich uspěl v jiném oboru. Člověk se učí celý život.

Můžete být konkrétnější?

Asi nemáme prostor analyzovat každého z nich. Ale dobrým příkladem je spolupráce s Vasky, kterou jsme nedávno uzavřeli. Česká firma zaměřená na české zákazníky, která sdílí baťovské hodnoty, to mi dává smysl.

Podnikáte v hotelnictví. Cestujete rád? Jaký typ dovolené je váš nejoblíbenější – luxusní hotel, nebo třeba glamping? Dovedete si představit noc v obytném posedu?

Miluji cestování. Je to vzdělávání dospělých. A protože celý život provozuji luxusní hotely, přiznám se, že spaní pod stanem nebo ve stromech mě příliš neláká. Inspiraci hledám spíš jinde.

ROZHOVOR

KATARÍNA VARGOVÁ

Kreativní producentka Jámy Ilové

Když porovnáte první a druhou řadu Jámy Ilové, v čem se podle vás pořad nejvíce posunul? A na co se mohou diváci v nové sezóně těšit?

Druhá série bude jednoznačně jiná. U nové show je první řada vždy o hledání správného stylu a rytmu, ale teď už přesně víme, co funguje, a můžeme do toho jít naplno.

Diváci se můžou těšit na mnohem dynamičtější, akčnější, vtipnější, ale i emotivnější sérii. Připravili jsme také velkou novinku, takzvané duely. V nich se proti sobě postaví dva konkurenční produkty a jen jeden z nich získá šanci bojovat o investici. Nové pojetí duelů zaujalo i licensora Sony, který ho doporučil i dalším zemím, včetně Spojených států.

Investorský panel prošel částečnou obměnou. Proč k této změně došlo a jak se promítla do atmosféry ve studiu i do samotných jednání s podnikateli?

Máme velkou radost, že se k investorům přidaly dvě výrazné nové osobnosti.

Prezentace podnikatelů někdy vyžadují specifické scénické a technické řešení. Která z letošních prezentací byla z produkčního hlediska nejnáročnější a proč?

Technicky nejnáročnější prezentací byla bezesporu instalace sauny přímo do studia. Nešlo přitom jen o kulisu, sauna musela být plně funkční. Ve druhé sérii se totiž představí podnikatel s inovativními saunovými kamny a naši investoři si je vyzkoušeli doslova na vlastní kůži. Diváci se tak mohou těšit i na několik scén, ve kterých uvidí část našich investorů opravdu netradičně v sauně a bez triček.

A jedna zákulisní perlička? Když jsme řešili, kde funkční saunu vůbec sehnat, ukázalo se, že naši rekvizitáři už mají zkušenosti opravdu se vším a saunu měli k dispozici. První problém byl tedy vyřešený. Pak už jsme řešili hlavně bezpečnost ve studiu a připojení sauny k dostatečně výkonnému zdroji elektřiny. Naštěstí se všechno podařilo a sauna fungovala přesně tak, jak bylo potřeba.

Překvapil vás letos některý podnikatelský nápad nebo prezentace natolik, že na ni dodnes vzpomínáte?

Letos se v Jámě Ilové objevila opravdu mimořádně inspirativní řada podnikatelských nápadů. Určitě stojí za zmínku například **Zembag** – inovativní patentovaný vak na brambory, díky kterému vydrží čerstvé až půl roku. Podobných vynálezů ve střední Evropě nevzniká mnoho, a proto nás těší, že se představují právě v Jámě Ilové.

Velký dojem na nás udělala také prezentace jedné z nejznámějších českých burleskních umělkyní **Zoryi Blue**. Diváky možná překvapí, že vedle

úspěšné performerky je i velmi schopnou podnikatelkou.

Zaujal nás také projekt **Bubbly Bubbly** – chytrý přístroj na přípravu kvásku, díky kterému se domácí chleba povede prakticky pokaždé.

A o zábavu nebude nouze ani u projektu **Yoggys**. Jejich prezentace přesvědčí naše investory vyzkoušet si acrojógu a Radka bude doslova létat!

Co byste vypíchla jako nejzajímavější momenty druhé řady, které by si diváci rozhodně neměli nechat ujít?

Tahle série bude rozhodně bojovnější. Naši investoři ten-

tokrát nenechali nic náhodě a o ty nejlepší podnikatele byli připraveni doslova bojovat. Nejvíc mě bavily prezentace, ve kterých padlo všech pět investičních nabídek a takových letos uvidíte hned několik.

Právě takový zájem investorů je podle mě důkazem, že se letos do Jámy Ilové dostaly opravdu výjimečné firmy se silnými nápady. Celkově mám pocit, že si podnikatelé dali na přípravě záležet víc než v předchozí sezóně, nejen po stránce prezentace, ale především po stránce byznysu. Bylo vidět, že přesně vědí, proč do Jámy přišli a co chtějí investorům nabídnout.

Mnoho podnikatelů vstupuje do Jámy Ilové s cílem získat investici, ale možná ještě důležitější je, že si odnášejí i cenné kontakty, zkušenosti nebo mediální pozornost. Změnila se podle vás očekávání soutěžících od první řady?

Diváky možná překvapí, že většina podnikatelů do Jámy Ilové nepřichází primárně kvůli penězům. Investice je samozřejmě důležitá, ale tím nejcennějším, co mohou získat, jsou zkušenosti, kontakty a know-how našich investorů. Právě jejich rady, mentoring a dlouholetá podnikatelská praxe dokážou firmu posunout mnohem dál než samotný kapitál.

Naši investoři si to dobře uvědomují, a proto se Radka Dohnalová, Dominik Píchal a Václav Staněk rozhodli založit **Lví akcelerátor** pro nejúspěšnější projekty z Jámy Ilové. Jde o intenzivní program zaměřený na mentoring, workshopy a sdílení praktických podnikatelských zkušeností. Úspěšní podnikatelé tak získají podporu, která nekončí podpisem investiční smlouvy, ale pokračuje i dlouho po odchodu ze studia.

Co vás jako kreativní producentku na přípravě Jámy Ilové baví nejvíc?

Na téhle práci mě nejvíc baví to, že se setkávám s neuvěřitelně pestrou škálou lidí a podnikatelských projektů, o kterých bych se jinak možná vůbec nedozvěděla. Každý z nich má svůj příběh, energii a obrovské odhodlání uspět.

Jáma Ilová je podle mě výjimečná tím, že nejde jen o zábavnou televizní show. Přináší společnosti skutečnou hodnotu. Podpora podnikání je pro rozvoj každé země naprosto klíčová a jsem ráda, že právě prostřednictvím TV Nova můžeme k této myšlence přispívat.

Jak důležitou roli hraje při výběru podnikatelů jejich osobní příběh vedle samotného byznysového nápadu?

Myslím si, že osobní příběh se od byznysu nedá oddělit. Za každou firmou stojí člověk a důvod, proč se rozhodl podnikat. Jen málokdy je to čistě racionální obchodní rozhodnutí bez emocí. Většinou za vznikem firmy stojí nějaká osobní zkušenost, životní situace nebo silná motivace něco změnit.

Samozřejmě se proto snažíme do pořadu vybírat projekty, které mají nejen zajímavý byznys, ale i silný lidský příběh. Při výběru firem se řídíme třemi hlavními kritérii jejich byznysovým potenciálem, osobním příběhem zakladatelů a schopností zaujmout investory i diváky svou prezentací. Právě kombinace těchto tří faktorů podle mě dělá z podnikatelského projektu skvělou televizní podívanou.

Který moment druhé řady nejlépe vystihuje, o čem Jáma Ilová ve skutečnosti je?

Můžu prozradit, že se letos do Jámy Ilové vrátí jeden podnikatel podruhé. Pro mě to byl jeden z nejsilnějších momentů celé série. Krásně ukazuje, že podnikání je především o vytrvalosti, odhodlání a schopnosti nevzdat se ani ve chvíli, kdy člověk napoprvé neuslyší vytoužené „ano“.

Myslím, že právě tohle je jedna z nejdůležitějších podnikatelských vlastností nevzdat se po prvním neúspěchu, poučit se z něj a vrátit se ještě silnější. Přiznám se, že mě tenhle příběh opravdu dojal a moc se těším, až ho uvidí i diváci. O kterého podnikatele jde, si ale zatím necháme jako překvapení.

Jáma Ilová // kreativní producent: Katarína Vargová **// výkonný producent za TV Nova:** Daniela Peřinová **// scénář:** Marcel Šůcha **// dramaturg:** Silvia Halušicová **// režie:** Ľubomír Bartovič **// hlavní kameraman:** Ondřej Štelbaský **// střih:** Lucia Garaiová, Juraj Monošík, Jakub Helis **// účinkují:** Václav Staněk, Libor Váka, Jaroslav Svoboda, Radka Viktorie Dohnalová, Dominik Píchal a další

ULICE

V ULICI SE NA POČÁTKU NOVÉ SEZONY ZHASNE. A PAK PŘIJDE VELKÁ, ALE KOMPLIKOVANÁ LÁSKA

Do dvacáté druhé sezony oblíbeného denního seriálu přichází nově mladý lékař Matouš Havelka (**Radúz Mácha**), který zamotá hlavu jedné z nejpoblárnějších postav celého seriálu. Dále pak tajemná Sandra Středilová (**Barbora Mottlová**) – ta zase znepríjemní život Vandě –, dospívající Alex Nykl (**Gabriel Petr Klener**) i noví studenti Ivan Hudský (**Kryštof Koníček**) a Františka Orlová (**Simona Jarolímová**), za jejímž temným půvabem se skrývá nejdno tajemství.

Blanka (**Linda Rybová**) a Evžen (**Martin Finger**) budou hledat rovnováhu mezi vztahem, novými zájmy a rodinnými povinnostmi, Jirka Hložánek (**Ondřej Havel**) s Martinou (**Natálie Holíková**) odstartují novou kariéru a Lumír (**Václav Svoboda**) se bude potýkat s pubertou syna i vlastní nevrlostí. Magda (**Veronika Macková**) se po odchodu ze školy vrhne do podnikání, zatímco náladu ve škole rozvíří příchod obávaného Mojžíra Kaliny (**Pavel Nový**) a rázné němčinářky Marie Křížové (**Monika Zoubková**). Adriana (**Sandra Nováková**), Prokop (**Ondřej Studénka**) a Klárka (**Stella Polášková**) zatím budují novou rodinu, kterou však velmi rychle prověří nečekané komplikace.

Výzvy čekají také na Hruškovy, obyvatelé studentského bytu i mladou generaci, jejíž životy výrazně ovlivní právě Matouš Havelka (**Radúz Mácha**).

Nové vztahy, kariérní zvraty, rodinná tajemství i nečekané návraty rozproudí dění napříč celou Ulicí.

A nová série začne zostra – rozsáhlý a zdánlivě nekonečný blackout totiž zasáhne celou Ulici, prověří sousedské vztahy a odhalí, kdo obstojí v krizové situaci. Pro Soňu (**Lucie Vondráčková**) se navíc stane nečekanou inspirací pro volební kampaň, která může změnit víc, než sama tuší...

JIRKA/LUMÍR

Lexík (nově ztvárněný Gabrielem **Petrem Klenerem**) vstupuje do puberty a je jisté, že Lumír (**Václav Svoboda**) jako starší rodič se při řešení jejích následků pořádně zapotí. Nebude chybět ani Vilma Nyklová (**Jaroslava Obermaierová**), která má z pozice babičky mnohem větší nadhled a pochopení. Lexík i jeho táta budou při hledání cesty k porozumění potřebovat nejen její pomoc, ale i lásku a pochopení Kateřiny (**Martina Randová**).

Jirka (**Ondřej Havel**) zahájil novou etapu svého života. Poté, co odstoupil z funkce starosty, dlouho hledal nové uplatnění. Nakonec, za finanční pomoci svých rodičů, investují s Martinou (**Natálie Holíková**) do vybavení hospody, což Martině umožní zůstat, kde je, a zároveň si plnit své sny o vysoké gastronomii. Založí si i cateringovou firmu a vypadá to, že se podnikání úspěšně rozjíždí. Jirka ale nakonec neodolá výzvě postavit se Soně (**Lucie Vondráčková**) ve volbách. Hlavním důvodem je podezřelé sdružení Za lepší Křečovice, které se vynořilo zdánlivě odnikud. Jirka aktivuje vše, co zbylo z jeho strany, a dá se do boje. Diváci tak mohou očekávat zajímavé zvraty v boji dvou tak rozdílných politiků. Nebudou chybět ani komické momenty v podání Hložánka staršího (**Miroslav Hanuš**), který politickou kariéru svého syna nejen bedlivě sleduje, ale také je toho názoru, že je jeho zásluhou. Dokonce o tom napsal knihu, kterou opět vydává vlastním nákladem. Jak se mu na literárním poli povede? A dokáže Martina udržet společné podnikání a zároveň podporovat Jirku v boji za Křečovice?

LINDA/PAVEL

Nová kapitola se otevírá i pro Království hraček, které před prázdninami s odjezdem Báry (**Tereza Brodská**) zavřelo své brány a celá jeho parta se rozprchla kdoví kam. Nečekaná zakázka přiměje Lindu (**Petra Bučková**) k dočasnému otevření a zrodí se myšlenka, jestli by se Království hraček nedalo přece jen zachránit.

Zaměstnanci se po jednom vracejí, tu na výpomoc se zakázkou, tu na kus řeči a kdoví, později možná i nastálo. Lukáš (**Jiří Maryško**), který se rekvatifikoval na práci v IT, se přidá a nostalgie staré party ho táhne zpět, přestože se v životě už posunul a nyní si ho buduje s Helenou (**Alžběta Malá**). Václav (**Antonín Měkota**), momentálně pracující v Bistru, je rozpolcený mezi loajalitou k Aničce Liškové (**Ljuba Krbová**) a ke Království. Jediný, kdo si své místo zatím nenašel, je Rosta (**Jiří Černý**), ale parta ho jistě padnout nenechá. Pavel (**Petr Stach**) se seznámí s Jirkou Hermanem (**Jan Holík**). Mezi hasičem a policistou přirozeně vznikne chlapské přátelství. Navíc je sbližuje téma vztahu na dálku, který Pavel nechtěl, ale Herman ho prožívá.

Pavel bude mít, kromě starostí s mladší sestrou a Královstvím, náročné časy i s Laurou (**Anna Marie Fučíková**), která začne znovu chodit s Koldou (**Petr Komínek**). Její důvěru si po svém incelském období totiž opětovně získal, s Pavlem to však bude mít trochu složitější. Můžeme jen hádat, jak si povede Království a jak to dopadne, když se rodiče pletou do milostného života téměř dospělých dětí.

MAGDA

Na začátku nového školního roku si Magda (**Veronika Macková**) myslí, že bude pracovat s Petrem (**Jan Dolanský**) ve firmě, užívat si roční placené volno a všechno bude přesně tak, jak si vysnila. Nepotrvá dlouho a firemní i osobní život rozvíří Filipova (**Lukáš Langmajer**) vážná nehoda, při které navíc vznikne velká škoda. Řešení takové věci přinese mnoho starostí, zvláště když se objeví podezření, že věci nejsou úplně takové, jak se původně zdálo. Jeho činy budou mít velmi vážné následky a Magda s Petrem budou mít v podnikání mnohé potíže, v jejichž řešení se ne vždycky shodnou. Semknutý vztah jim snad ale pomůže obtíže překonat a najít nové cesty, jak dál.

Ve škole mezitím rozsévá zkázu Mojmir Kalina (**Pavel Nový**) a zděšení studenti se obracejí na Magdu s žádostí o pomoc. Co se stane, až to Kalina zjistí? Vráť se Magda do školy? A zvládla by propojit práci na dvou věcech současně?

I samotné dění ve škole bude velmi zajímavé. Na scéně se znovu objevuje Marie Křížová (**Monika Zoubková**) a politická angažovanost Soni Čechové vyvolává v profesorském sboru vážné obavy. Co jestli se opravdu stane starostkou? Bude se chtít pomstít? Novým důležitým tématem ve škole bude i zapojení AI do výuky, které bude mít své příznivce i odpůrce, a to jak v řadách pedagogů, tak i studentů. Hledání cesty, jak AI využít smysluplně, jak se naučit s ní zacházet a jak nastavit hranice pro bezpečné používání, nebude vůbec jednoduché.

Do příběhů našich dospělých postav se i nadále budou prolínat příběhy studentů. Ať už je to Valerie (**Jindřiška Koryntová**), nová předsedkyně školního parlamentu nebo Františka (**Simona Jarolímová**), nová studentka mající mnohem víc vrstev než jen tu, která je vidět na první pohled.

ADRIANA

Po vydařených prázdninách čeká Adrianu (**Sandra Nováková**) a Prokopa (**Ondřej Studénka**) důležitý krok: začínají spolu bydlet a učí se fungovat jako rodina. Všechno zpočátku vypadá idylicky, brzy se ale ukáže, že společné soužití přinese i komplikace. Největší z nich je Klárčina (**Stella Polášková**) stále silnější fixace na otce, kterého nikdy osobně nepoznala a kterého si kvůli občasným telefonátům idealizuje. Napětí kolem Klárčiny otce postupně zasahuje i Prokopa, který se přitom ukazuje jako trpělivý partner a skvělý náhradní rodič. Rodinu čekají dramatické, smutné i dojemné chvíle, během nichž budou Adriana, Prokop i Evžen (**Martin Finger**) s Vlastou (**Rudolf Hrušínský ml.**) hledat způsob, jak Klárce pomoci. Přes všechny překážky ale jejich soužití funguje a Prokop si postupně nachází cestu ke všem členům trochu bláznivé, ale milující rodiny.

Do popředí se dostane také Adrianino přátelství s Janou Kokešovou (**Henrieta Hornáčková**), partnerkou jejího nejlepšího kamaráda Eddieho (**Jiří Panzner**) a zároveň matkou Klárčiny nejlepší kamarádky Beaty (**Magdalena Procházková**). Obě rodiny se tak stále více propojují. Jana začne uvažovat o práci školní tajemnice, což Eddieho zrovna netěší. Být spolu doma i v práci může být totiž mnohem větší výzva, než se zdá.

BLANKA

Blanka (**Linda Rybová**) a Evžen (**Martin Finger**) působí jako nejstabilnější pár široko daleko. Jenže zatímco Evžen naplno žije statkem, ovcemi, myslivostí i rolí dědečka, Blanka začíná mít pocit, že se z jejich vztahu vytrácí pozornost i blízkost. Své pochybnosti sdílí s Veronikou (**Hana Holišová**), která naopak prožívá šťastné období – Patrik (**Jiří Hájek**) ji po letech požádal o ruku. Jenže třídní sraz všechno převrátí vzhůru nohama.

Luděk (**Vasil Fridrich**) utrpí vážné zranění a Patrik je přistižen při něčem, co by mohlo ohrozit celou svatbu. Blanka tak stojí před těžkým rozhodnutím. Má kamarádce říct, čeho byla svědkem? Má mlčet a věřit, že o nic nešlo? Zkazit jí svatbu, nebo riskovat, že bude obelhávána?

Luděkův vážný úraz navíc zaměstná celou rodinu. Pomoc nabídne i jeho nová přítelkyně Sandra (**Barbora Mottlová**), které Vanda (**Kristýna Hrušínská**) neřekne jinak než „Kraslice“. A když se tyto dvě potkají pod jednou střechou, je o chaos postaráno. Vanda sice tvrdí, že o Ludka už nestojí, Sandra jí ale leží v žaludku čím dál víc. Podezírání ji z nekalých úmyslů a po svém se snaží zasáhnout – což, jak známe, vede Vandu tradičně k velmi bláznivým a nečekaným situacím.

ŽOFKA/MICHAL

Studentská parta prochází velkými změnami. Anežka (**Karolína Lipowská**) odjela studovat do Německa, Žofka (**Kateřina Ujfaluši**) zvládá hned dvě vysoké školy a do uvolněného bytu se po návratu z Jižní Ameriky nastěhuje nově Adéla (**Karolína Synková**).

Z dříve nenápadné holky je najednou živel, který chce žít naplno a bez pravidel. Tvrdí, že jí život změnilý tajemné rituály v Jižní Americe, a podle toho se také chová. S Milanem (**Jan Hamrál**) se rozešla a je připravená jít plně dál. Brzy se se Žofkou seznámí s mladým lékařem Matoušem Havelkou (**Radúz Mácha**) a Adéla udělá všechno pro to, aby ho získala. Jenže Matouše mnohem víc přitahuje vyrovnanější a dospělejší Žofka. Mezi kamarádkami tak vzniká napětí a zároveň komplikovaný vztah, ve kterém si ani jeden není jistý, co vlastně chce a jestli je to celé správně.

Michal (**Karel Klement**) se po rozchodu se Žofkou posouvá dál, zůstává ale jejím blízkým kamarádem. Sám začne řešit úplně jinou výzvu. Ve hře Zeldenking se objeví neznámý soupeř, který ho bez problémů poráží. Pátrání po tajemném rivalovi ho přivede k novým studentům Františky (**Simona Jarolímová**) a Ivanovi (**Kryštof Koníček**). Parta se rozrůstá, jenže kolem Františky je od začátku něco nejasného. Michal brzy zjistí, že skrývá mnohem větší problém, než se na první pohled zdá, a rozhodně nebude snadné ho vyřešit. Co bude neznámá Františka zač?

HRUŠKOVI

U Hruškových je pořád rušno. Vladimír (**Marek Pospíchal**) dál bojuje se svým zaměstnavatelem, firmou Zapakujto, která má k férovému přístupu daleko. Po kauze Kurýrko stojí před otázkou, jestli kvůli jistotě zůstane zticha, nebo se pokusí věci změnit. Do firmy navíc nastupuje Slávek (**Josef Vrána**), známý už z Druhé šance, který začne projevovat velký zájem o Jiřinu (**Eva Leinweberová**).

Natálie (**Josefína Kryčnerová**) s Erikem (**Adam Seidl**) tvoří harmonický a podporující pár, i když zbytek rodiny má z jejich vztahu obavy. Erik podporuje Naty v pečení a natočí jí video na sociální síť. Místo úspěchu ale přijdou nepříjemné komentáře, které se pečení vůbec netýkají. Kamile (**Natálie Řehořová**) je to líto, a tak si pod falešným profilem „Darina“ začne s Natálií psát a dodávat jí podporu. Jenže nevinná lež se rychle může změnit v problém, který naruší důvěru mezi matkou a dcerou.

Do vztahu Naty a Erika navíc stále víc zasahuje Sebastian (**Jonáš Jakub Antl**), který chce být součástí každé jejich chvíle. A když se do toho přidají ještě Soňa (**Lucie Vondráčková**) s Egonem (**Bořek Slezáček**), je jasné, že rodina Hruškových rozhodně nebude mít o dramatické ani komické situace nouzi.

„UŽ PŘI PRVNÍ NÁVŠTĚVĚ ATELIÉRU, PŘI KAMEROVÝCH ZKOUŠKÁCH, JSEM POCHOPIL, PROČ MÁ ULICE TAK DOBROU POVĚST.“

ROZHOVOR

RADÚZ MÁCHA

MUDr. Matouš Havelka, lékař v ORL ordinaci, 35 let: Má v sobě jistotu, klid, něco, čemu se těžko odolává: člověk má pocit, že „ví, co dělá“. Přestože navenek působí jako muž, který všechno zvládne, sám si tak často nepripadá. Je empatický, praktický a vždy ochotný pomoci. Působí jako extrovert, přátelský člověk – blízkých přátel má ale docela málo.

Čím vás nabídka role v seriálu Ulice zaujala?

Seriálu Ulice předchází skvělá pověst. Hrál nebo hraje v něm spousta mých kolegů a kamarádů a vždycky jsem od nich slyšel jen to nejlepší – o podmínkách, práci i atmosféře na natáčení. A to, že se na obrazovkách drží už víc než dvacet let, je asi jasný důkaz toho, že lidé, kteří za Ulicí stojí, dělají svou práci dobře a s velkým nasazením.

Když člověk vstupuje do nového seriálového projektu, nikdy dopředu neví, jak to bude fungovat, kam se bude vyvíjet nebo jaká bude atmosféra. U Ulice jsem ale od začátku věděl, že jde o projekt, který má za sebou

dvacet úspěšných let, mají ho rádi diváci a dobře se v něm pracuje i lidem, kteří ho tvoří. Takže jsem se vlastně vůbec nerozhodoval, jestli nabídku přijmout.

Kdo je podle vás Matouš Havelka? Na co se u něj diváci mohou těšit?

Matouš je třicátník a doktor na ORL. Když vstupuje do děje, je čerstvě po rozchodu s přítelkyní, se kterou strávil skoro deset let. Myslím, že se ocitl v životní fázi, kdy přišla otázka, jestli založit rodinu a posunout vztah dál, nebo se vydat jinou cestou. A protože se na to tehdy necítil, došlo k rozchodu.

Dalo by se říct, že je najednou zase na startovní čáře, co se vztahů týče. Je mu přes třicet, má za sebou spoustu zkušeností, ale možná trochu zapomněl, jaké to je poznávat nové lidi, vystupovat z komfortní zóny a jen tak si s někým zajít na kafe nebo na pivo, aniž by člověk hned řešil, co z toho bude.

V Ulici se dostane mezi partu mladších lidí, což je pro něj úplně nová zkušenost. Najednou se ocitá mezi lidmi, kteří tolik neřeší budoucnost a žijí spíš tady a teď. Tahle energie ho začne bavit a postupně zjišťuje, že se v téhle společnosti cítí skvěle, a začne objevovat, že život se dá žít i trochu jinak, než si poslední roky představoval.

Matouš se v ději zakouká do výrazně mladší dívky. Jak na větší věkový rozdíl ve vztahu pohlížíte vy?

Matouš je zpočátku hodně nedůvěřivý a trochu se nechá strhnout obecnými předsudky. Hlavně má obavu, aby tomu druhému člověku nějak neublížil. Přestože jde o dospělého ženu, pořád ji vnímá jako

někoho, kdo je v takovém věku, kdy může být člověk ještě dost křehký a zranitelný. Postupně ale zjišťuje, že si spolu rozumí mnohem víc, než čekal.

Já nejsem typ člověka, který by někoho na první dobrou odsuzoval. Myslím si, že dnes už není namístě posuzovat lidi jen podle toho, jaké pohlaví se jim líbí nebo jaký je mezi nimi věkový rozdíl. Občas to podle mě ani neodpovídá realitě, protože někdy může být mladší člověk „starší duší“ a naopak starší člověk může o některých věcech přemýšlet pořád hodně mladistvě. Důležité je, jestli si dva lidé rozumí, mají si co říct a jestli je jim spolu dobře. Přijde mi, že v dnešní době ale spousta těchto předsudků postupně mizí.

Jak se vám v Ulici líbí? Co říkáte na své herecké kolegy?

Už při první návštěvě ateliéru, při kamerových zkouškách, jsem pochopil, proč má Ulice tak dobrou pověst. Od vstupu je tam velmi příjemná atmosféra – pan vrátný vás s úsměvem přivítá, poradí a provede celým zázemím.

Je cítit, že lidi tu práci dělají rádi a bez přetvářky. I když jde o „nekonečný seriál“, všichni do toho dávají maximum a velké nasazení. Mám z toho pocit takové velké rodiny a jsem rád, že můžu být na chvíli její součástí.

S některými hereckými kolegy jsem se už znal z dřívějšíka, jiné teprve poznávám. A pak jsou tu mladší kolegové, od kterých se učím nové věci – mají spoustu energie a čerstvý pohled, což je pro mě vždycky hodně přínosné.

Ulice má vysoké tempo. Jak jste se cítil první den na natáčení a jak se cítíte teď? Je něco, co vás překvapilo?

Mám za sebou zhruba měsíc a půl natáčení a postupně si zvykám na tempo i na nové lidi, které neustále potkávám.

Jako člověk, který není úplně přirozeně extrovertní, se postupně otevírám a cítím se čím dál víc uvolněně. Z divadla jsem zvyklý, že v dlouhodobém angažmá se člověk před lidmi

postupně zcela otevře a dokáže hrát a fungovat naprosto přirozeně a zcela bez zábran.

Co mě v Ulici opravdu překvapilo, je to, jak jsou v těchto situacích všichni nápomocní a jak se starají o komfort nás herců.

A v neposlední řadě mě vždycky překvapí, kolik je tam nových, nesmírně talentovaných mladých kolegů, jak na place fungují, hrají a o věcech přemýšlí. Všem moc fandím a obdivuji jejich autenticitu a zápal.

„MÁM VELKOU RADOST, ŽE PŘÍCHOD MÉ POSTAVY ZÁSADNĚ ROZBOURÍ VODY.“

ROZHOVOR

BARBORA MOTLOVÁ

Sandra Středilová alias Kraslice, 40 let: Sandra je vdaná a náročná paní, která si v životě pořád hledá a nárokuje něco víc, a je přesvědčená, že si zaslouží jen to nejlepší. Manžel má peníze, Sandra žije v dostatku – ale to jí nestačilo. Jiskru hledala v podobě mimomanželského poměru s Ludškem. Staví se jako žena, která potřebuje pomoc, ale je dravější, než se původně zdálo.

Nastoupila jste do rozjetého projektu. Měla jste z natáčení denního seriálu obavy?

Obavy určitě ne. Těšila jsem se na tu přátelskou atmosféru a skvěle zaběhnutý a profesionální tým. I když nastoupit do tak velkého projektu s dlouholetou tradicí a obrovským fanklubem je určité velká zodpovědnost. Důležité je si ale svou práci i kolegy a situace s ní spjaté užívat naplno.

Linka Vandy a Ludka je diváky velmi oblíbená. Můžeme očekávat stejný humorný

nádech, nebo přinese Sandra do děje i trochu napětí?

Samozřejmě! Diváci Ulice dobře vědí, že tento seriál nikdy nespí a vždy je tu o napětí a vzrušení prostřednictvím scenáristek a scenáristů moc dobře postaráno. Mam velkou radost, že příchod mé postavy zásadně rozbourí vody. A humor taktéž chybět nemůže, protože Sandra je naprosto skvělá.

Co vás na vaší postavě nejvíce zaujalo? Jak se vám hraje?

Je to taková milá holka, která se ráda stará a pomáhá. Na

druhou stranu umí i zabojovat, když jí o něco jde. A to mě moc baví. Nejvíc mě ale baví hrát s Vasilem a Kristýnou. Je s nimi na place vždy ohromná legrace.

Když zrovna nejste Sandrou na place, co ráda děláte? Jaké jsou vaše koníčky?

Co mě teď určitě nejvíce naplňuje, je miminko. Užívám si s ním každou chvíli a žasnu, jak se stále učí něco nového. Je to takový smíšek. Jinak moje práce je můj koníček. Ať už hraju, zpívám, nebo moderuju.

Jak zvládáte rychlé natáčecí tempo spolu s běžným životem? Dá se skloubit herecký život s tím maminkovským?

Já mám takovou superschopnost a tou jsou úžasné hlídací babičky. Takže když je potřeba, o malého je úžasně postaráno a já si můžu „vyčistit hlavu“ na natáčení. Kornelius je pohodový a společenský kluk a jak se zdá, vůbec mu nechybím, když pracuji.

„LEITMOTIVEM NOVÉ SEZONY JE LÁSKA. ROMANTICKÁ, ZRALÁ A KOMPLIKOVANÁ. DIVÁCI A DIVAČKY DOSTANOU V ULICI VÍCE ROMANTIKY.“

ROZHOVOR

IVA BERGROVÁ

Kreativní producentka

Do Ulice vstupujete jako nová kreativní producentka. Co všechno máte ve spojení s tímto seriálem za sebou a jak dlouho už se na jeho výrobě podílíte?

Na Ulici jsem od roku 2005, tedy téměř od začátku. Za tu dobu jsem prošla asi všemi scenáristickými a dramaturgickými pozicemi, které tu máme.

Jaký je leitmotiv nové sezony, co diváky čeká?

Určitě láska, a to v mnoha podobách. Romantická, zralá, komplikovaná. Jak už to tak bývá.

V nové sezoně uvidí diváci hned několik nových postav. Jak náročné bylo jejich obsazování a jak to vůbec vypadá, když do Ulice přichází někdo nový?

Představitelé nových postav vybíráme vždy velmi pečlivě. Hodně se radíme o tom, jaká ta která postava je, čím se vyznačuje, jaké jsou její silné stránky, a pak hodně diskutujeme, kdo

by takovou postavu mohl nejlépe ztvárnit. Když do Ulice přijde nový herec, může pro něj být zpočátku trochu obtížné zorientovat se v systému, v jakém točíme. Máme dva štáby, které se překrývají, a tak se často stává, že herec točí svou reakci na něco, co zatím netočil, a to může být mírně matoucí. Na druhou stranu, vždy jsou tu lidé, kteří nováčkům mlírádi pomůžou.

Jednou z hlavních linek letošní řady bude i láska, a to láska s velkým věkovým rozdílem. Můžeme se těšit na více romantiky?

Láska s větším věkovým rozdílem nás hodně zajímá z mnoha důvodů. Není snadné se vyrovnat nejen s odlišnou životní zkušeností, s tím, že každý z partnerů se nachází v jiném bodě svého života, a v neposlední řadě taky s tím, že téměř každý z okolí takového páru má na jejich vztah názor a ví, co by oni dva měli nebo neměli dělat. To jsou komplikované a někdy i bolestné situace. A ano, diváci

a diváčky dostanou v Ulici více romantiky.

A je něco, čeho bude letos méně?

Rádi bychom v této sezoně umenšili dramata a vyhrčené situace, v tomto směru chceme zvolnit a zaměřit se na hezčí a příjemnější stránky života.

Jak moc váš tým sleduje divácké reakce a jak s nimi následně pracujete?

Divácké reakce sledujeme velmi pečlivě a vždy se z nich snažíme poučit. Je to pro nás velice cenný zdroj informací.

Ulice je nejdéle vysílaný seriál v Česku a jeho denní produkce je velmi náročná. Jak moc dopředu jste oproti tomu, co se vysílá na obrazovce, a jak dokážete rozlišovat to, co běží, a to, se připravuje? Neležíte pořád jen v tabulkách a scénářích?

Popravdě ležíme (smích). Ale my v nich ležíme rádi a baví nás to.

A přestože je v Ulici mnoho postav a má obsáhlou historii, je to podobné, jako když někoho dlouho znáte. Taky o něm víte spoustu věcí. Dopředu jsme hodně. V současnosti je v natáčení podzim, píšeme únor a rozmyšleno máme nejméně do konce června příštího roku.

V loňském roce jste sledovali příběhy diváků, kterým seriál

změnil život, věnovali jste se vybraným tématům, jako jsou množírny nebo drink spiking. Máte podobné plány i letos?

Každý rok se snažíme zpracovat nějaká aktuální společenská témata, mluvit s našimi diváky o jejich problémech, a pokud je to jen trochu možné, ukázat, že většina z nich se dá nějakým způsobem řešit.

A také to, že tu jsou lidé i organizace, které mohou pomoci. Nakonec Ulice se snaží reflektovat život takový, jaký je, a k tomu patří i věci jako drink spiking nebo i zmíněné množírny. Pokud tím někomu pomůžeme, i kdyby jen tím, že bude vědět, že v tom není sám, ceníme si toho.

Kriminálka Anděl se na obrazovkách poprvé objevila už v roce 2008 a za tu dobu si vybudovala pevné místo mezi českými televizními kriminálkami. Diváci si ji oblíbili nejen díky napínavým případům zasazeným do pražského prostředí, ale také kvůli sehranému týmu vyšetřovatelů. Seriál přitom nezůstává stát na místě. Reaguje na to, jak se mění společnost i samotná kriminalita. Své příběhy vypráví současně a napínavě, s čím dál větším důrazem na detail.

Osmá řada proto prošla výraznou vizuální proměnou. Vyprávění je dynamičtější a obraz modernější. Drobné efekty navíc pomáhají upozornit na důležité stopy a detaily. Divák se tak dostává ještě blíže k samotnému vyšetřování. Kriminálka Anděl působí svěžeji, zároveň si ale zachovává to, co na ní mají diváci rádi.

Šestnáct nových případů se věnuje tématům, která jsou dnes velmi aktuální. Objeví se internetové podvody, zneužívání systému sociální péče, sázkařská mafie napojená na orga-

nizovaný zločin, vražda elitního policisty i dětská kriminalita. Jde o témata, která lidé znají ze zpráv a která se jich mohou bezprostředně dotýkat. Seriál zároveň zůstává věrný tomu, co je pro něj typické – pečlivě vystavěným případům, u nichž si divák nemůže být až do poslední chvíle jistý, jak dopadnou.

V osmé řadě dostávají větší prostor také osobní linky hlavních postav, které se postupně rozvíjejí napříč jednotlivými epizodami. Diváci se tak nevracejí jen kvůli novým případům, ale také kvůli svým oblíbeným de-

tektivům. Příběhy se dotýkají rodičovské lásky, zrady, chamtivosti i zoufalství. Ani epizodní postavy proto nejsou jen figurkami v detektivní zápletce, ale lidmi s vlastními motivacemi, slabostmi a tajemstvími.

Za seriálem stojí stabilní tvůrčí tým, který spolupracuje už řadu let. Zkušenost a vzájemná sehnatost se promítají do scénářů, zpracování jednotlivých případů i přesvědčivého zobrazení policejní práce. Osmá řada vznikla díky lidem, kteří Kriminálku Anděl důvěrně znají a mají k ní silný vztah.

Kriminálka Anděl dlouhodobě patří k nejsledovanějším pořadům televize Nova. V podzimní sezóně 2025 dosáhla v cílové skupině 4+ průměrné sledovanosti 1 032 000 diváků. Nejvíce diváků sledovalo epizodu Poslední hit vysílanou 6. 10. 2025, která měla share 26,75 % a sledovalo ji 1 039 000 diváků starších 4 let (**zdroj dat:** ATO, live+TS0-3+ BS, k datu 8. 7. 2026).

„KRIMINÁLKA ANDĚL JE NYNÍ V NEJLEPŠÍ FORMĚ,
V JAKÉ KDY BYLA.“

ROZHOVOR

TOMÁŠ GROMBÍŘ

Kreativní producent

V čem je podle vás osmá řada Kriminálky Anděl největším posunem oproti předchozím sériím?

Vizuálně je Kriminálka Anděl bohatší a dynamičtější než kdy dřív, chtěli jsme vyprávění za-traktivnit a přidat mu na plasti-citě. Zároveň jsme rozšířili okruh policejních poradců, abychom přinesli ještě více zkušeností ze současné praxe. Diváci tak uvidí vyšetřovací postupy, které v českém seriálu dosud nebyly. A témata osmé řady jsou hod-ně aktuální.

Co bylo hlavním impulsem k tomu seriál omladit?

S tímto seriálem vstupujeme už do osmé řady, což je v českých poměrech výjimečná kontinuita a my chceme, aby každá další řada byla lepší než ta předcho-zí. Sledujeme, kam se posouvá světová produkce, a usilujeme o to, abychom v tomhle srovná-ní obstáli.

Jak jste hledali rovnováhu mezi tím, aby seriál působil

moderněji, ale zároveň zůstal věrný tomu, co na něm mají diváci rádi?

Diváci dostanou Kriminálku Anděl, jak ji znají. Svůj oblíbený tým, pečlivě vystavěné přípa-dy, překvapivé zvraty. Nejde o žádný zásadní otřes, ale o vylepšení. Bohatší obrazová skladba, drobné efekty, které pomáhají vyzvednout důležité detaily, třeba stopu na místě činu, poznatek na pitevně, nenápadný předmět v pozadí. Podstata zůstává stejná, jen ji teď ukazujeme lépe.

Jak těžké je po tolika epizodách přicházet s novými případy?

Po více než sto deseti epizo-dách by se mohlo zdát, že už jsme všechno vyzkoušeli, ale opak je pravdou. Kriminalita se proměňuje, a s ní i naše příběh-y. Digitální stopy, kybernetické podvody, nové formy organizo-vaného zločinu – to jsou téma-ta, která před pár lety v seriálu prostě nebyla.

Podle čeho témata příběhů vybíráte?

Čteme zprávy, sledujeme dění kolem sebe. Nemusí jít vždy o kriminální kauzy, ale o výraz-ná společenská témata, která lidi zajímají nebo je znepoko-jují. Velkou výhodou Kriminálky Anděl je, že umíme reagovat celkem rychle, od nápadu k od-vysílání může uběhnout méně než rok. Takže divák sleduje příběhy, které odrážejí svět kolem něj, ne záležitosti staré několik let.

Kriminálka Anděl stojí na stabilním týmu vyšetřovatelů. Co podle vás dělá právě tuto partu pro diváky tak přitažlivou?

Každý z nich je jiný a každý vná-ší jinou energii – jak herecky, tak v postavě, kterou reprezentuje. Společně tvoří partu, na kterou je radost koukat. A čím déle jsou spolu, tím víc jim věříte, že jsou opravdoví kriminalisté. Není to hraná chemie, je to tým, kte-rý se zná a funguje společně. To se nedá nafingovat.

David Švehlík, Helena Dvořáková a režisér a producent DNA Production Peter Bebjak

Změnil se nějak za ta léta způsob, jakým v seriálu zobrazujete policejní práci?

Celý tým – herci, scenáristé, režie, štáb – přesně vědí, co mají dělat, a tak se mohou víc soustředit na detaily. Rutinu už umíme, teď můžeme být přesnější. A to se projevuje i v tom, jak zobrazujeme poli-cejní práci – precizněji, věro-hodněji, s větším důrazem na to, jak vyšetřování skutečně probíhá.

Kriminálka Anděl patří dlouhodobě k nejsledovanějším

pořadům televize Nova. Je to pro vás při přípravě nové řady spíš motivace, nebo závazek?

Tento seriál má obrovskou fanouškovskou základnu a pro mě osobně je to velký závazek a zároveň výzva i motivace. Každou řadou chcete překva-pit, posunout se, přijít s ně-čím novým. Nechceme naše fanoušky zklamat.

Osmá řada chce oslovit stávající fanoušky, ale i nové diváky. Čím by podle vás

mohla zaujmout ty, kteří se k seriálu připojí až teď?

Kriminálka Anděl má epizodní strukturu, každý díl je uzavře-ný případ, takže nový divák může naskočit do kterékoli epizody a okamžitě se zorien-tuje. A co uvidí? Moderní krimi-nálku, autentické vyšetřování, silné lidské příběhy a partu detektivů, které si hned oblíbí. Osmá řada je vlastně ideální vstupní bod. Je to Kriminálka Anděl v nejlepší formě, v jaké kdy byla.

„FILMOVÁ AKCE MUSÍ DOBŘE VYPADAT NA KAMERU, BÝT BEZPEČNÁ A ZÁROVEŇ PŮSOBIT VĚROHODNĚ.“

ROZHOVOR

LUDĚK JELEN

Šéf kaskadérů Kriminálky Anděl

Co je vaší úlohou na Kriminálce Anděl?

Mým úkolem je připravit herce na konkrétní akční situace a vymyslet složitější kaskadérské scény tak, aby byly bezpečné.

Jak vlastně vypadá práce šéfa kaskadérů?

Začíná to čtením scénáře. Pak následuje spousta jednání s režiséry a domlouvání toho, jak budou jednotlivé scény vypadat a co všechno bude potřeba připravit.

Když se v Kriminálce Anděl objevují honičky, zásahy, souboje nebo jiné fyzické kontakty, jak takové scény připravujete?

Jde vlastně o choreografii. Všechno se musí dopředu připravit a vyzkoušet. Herci jsou šikovní, takže je většinou ani u rvaček a zásahů nezastupujeme. Zvládají to sami a pro

výsledný obraz je vždycky lepší, když je v záběru přímo herec.

Jak se určuje hranice mezi tím, co ještě může zvládnout herec sám, a kdy už je potřeba profesionální kaskadér?

Většinou to děláme tak, že si scénu nejdřív natočíme nanečisto. Podíváme se, jak vypadá, co v ní hrozí a podle toho se rozhodneme, jestli ji zvládne herec, nebo jestli do některé části souboje či jiné akce nastoupí kaskadérský dubl.

V čem se liší práce kaskadéra na akčním filmu a na kriminálce, která by měla působit realističtěji?

Myslím, že základ je stejný. Člověk se musí na každou akci dobře připravit. U akčních filmů bývají scény často složitější samy o sobě, kombinují se tam třeba různé typy akce, výšky, auta a podobně. U kriminálky je to samozřejmě realističtější

a většinou i o něco jednodušší, ale příprava je důležitá vždycky.

Jaké typy kaskadérských scén nás v osmé sérii Kriminálky Anděl čekají?

Jsou tam zásahy, nějaké rvačky, zatýkání a také docela dost výškových věcí. Hodně se tam tentokrát pracuje právě s výškami a hloubkami.

Říkal jste, že spoustu kaskadérských věcí dělají herci sami. Můžete prozradit, kdo z nich je na to nejšikovnější?

Ono nejde úplně říct, kdo je nejšikovnější. Snažíme se choreografii vždycky udělat tak, aby vyhovovala konkrétním hercům. Nevymýšlíme pro ně něco, co by jim nesesedlo. Je to spíš o tom, jak moc do toho herci chtějí jít a jak se tomu dokážeme společně přizpůsobit.

Když se jako diváci díváme na televizi, některé scény

vypadají velmi dramaticky, i když se třeba jen dva lidé perou. Jak se taková dramatičnost vytváří?

Samozřejmě záleží na tom, jak se scéna natočí. Někdy se kombinuje herec s dublem, ale hodně velkou roli hraje kamera a celkový obrazový přístup. Když uděláte široký záběr, ve kterém se dva lidé perou naplno, nemusí to vypadat dobře. Dramatičnost vzniká i tím, kam se postaví kamera a jak se celá akce sestřihá.

Existuje nějaký jednoduchý trik, který na kameře vypadá

hodně efektně? A naopak něco složitějšího, co ve výsledku působí jednoduše?

Je to opravdu hlavně o kameře a o tom, jak se ke scéně přistoupí. Nedá se úplně jednoduše říct jeden konkrétní trik. A když je něco složitější, většinou se snažíme, aby to na obraz působilo dramaticky. Nechceme, aby to vypadalo jednoduše, pokud má mít scéna napětí.

Jaké předpoklady by měl splňovat budoucí kaskadér?

Ideální je mít za sebou sportovní kariéru. Záleží samozřejmě na

tom, na co by se člověk chtěl specializovat, ale hodí se třeba gymnastika nebo jiné sporty, které pracují s tělem, koordinací a pohybem.

V čem je kaskadérina jiná než sport?

Sportovec má určité návyky, které získával třeba patnáct nebo dvacet let. A my ho pak některé z nich musíme naopak odnaučit. Filmová akce není totéž co sportovní výkon. Musí vypadat dobře na kameru, být bezpečná a zároveň působit věrohodně.

„UNIFORMY MAJÍ SVÁ PRAVIDLA A MIMO NATÁČENÍ V NICH KOMPARZISTÉ NESMÍ ODEJÍT.“

ROZHOVOR

KLÁRA
VOSTÁLKOVÁ

Hlavní kostymérka

Co přesně obnáší práce kostymérky na Kriminálce Anděl?

Staráme se o kostýmy po technické stránce. Hlídáme, aby byly čisté, případně naopak správně zašpiněné nebo opatřené patinou, pokud to vyžaduje konkrétní scéna. Velmi důležitá je také filmová návaznost – musíme přesně vědět, který kostým má která postava v dané scéně na sobě, a hlídat i detaily přímo na place. Například jestli má herec rozepnutý kabát, kde přesně je rozepnutý, jestli má na sobě čepici, bundu nebo jiný doplněk. Všechno musí navazovat záběr od záběru.

Dalo by se říct, že co se týká oblečení, jste na place takový „policajt“?

Vlastně ano. U kriminálky musíme navíc řešit uniformy a všechny detaily, které k nim patří. Je potřeba, aby herci měli

správně nasazené a umístěné jednotlivé součásti uniformy, aby odpovídaly hodnotě a působily věrohodně. V tom úzce spolupracujeme i s rekvizitáři, protože některé věci se prolínají. My ale zodpovídáme především za oblečení jako takové.

Děláte na kostýmech i speciální úpravy?

Ano, často pracujeme s patinou. Pokud máme například postavu bezdomovce, musíme oblečení upravit tak, aby působilo uvěřitelně opotřebované. Nestačí ho jen zašpinit – řešíme, kde přesně bude špína na rukávech, na kapsách nebo na dalších místech, a patinu postupně vrstvíme, aby fungovala přirozeně. Někdy je to ale přesně naopak. Kostýmy musí být absolutně čisté, až sterilní, a i na to musíme dávat pozor. Herci v oblečení tráví dlouhé hodiny, takže je potřeba hlídat, aby kostým i po delším natáčení vypadal tak, jak má.

Kriminálka přináší i střílná zranění, pobodání nebo jiné dramatické situace. Jak se takové věci řeší z hlediska kostýmu?

Vždy záleží na konkrétní scéně a domluvě s dalšími složkami štábu, například s poradcem, maskérkou nebo oddělením speciálních efektů. Pokud jde o střílné zranění, někdy se využívá SFX efekt, který vytvoří samotný výstřel. V takovém případě už máme připravenou ránu. Jindy divák samotný výstřel nevidí a postavu najdeme už zraněnou. Pak se kostým speciálně prostřihává, upravuje a patinuje tak, aby výsledek odpovídal tomu, co se postavě stalo. Podobně se postupuje u bodných ran – látka se musí nastříhat a upravit podle toho, jak by ji nůž reálně poškodil. U náročnějších zranění, například amputací nebo podobných situací, jde vždy o spolupráci s maskérským oddělením a dalšími profesemi.

Na place je spousta štendrů, kostýmů a jmenovek. Jak se v tom dá zorientovat?

Každá postava má svůj šatník, který vymýšlí kostýmní výtvarnice. V případě Kriminálky Anděl je to Paulína Bočková Šimíková. Ta vytváří celkový vizuál jednotlivých postav, často i s určitou barevností, aby se od sebe na obrazovce odlišovaly a všichni nepůsobili stejně. Šatník se pak přizpůsobuje i ročnímu období. U kriminalistů je ale potřeba myslet i na praktické věci – například na to, že nosí zbraň, kterou musí oblečení správně zakrývat. I civilní oblečení má tedy svoje zákonitosti.

Je něco, co je pro kostymérskou práci na kriminálce specifické?

Největším specifikem jsou uniformy. Jinak jde často o běžné oblečení, které by lidé normál-

ně nosili. U kriminalistů se ale řeší například delší kabáty nebo saka, aby se pod nimi dala schovat zbraň. To jsou detaily, které si divák možná ani neuvědomí, ale pro věrohodnost jsou důležité.

Kde se pro natáčení berou policejní uniformy? Ty se asi nedají jen tak koupit v obchodě...

Uniformy máme přes policii a jejich použití podléhá povolení. Není možné si je někde koupit „z druhé ruky“ a volně je používat při natáčení. Platí pro ně přísná pravidla. Musíme hlídat například i to, aby komparzisté, kteří hrají policisty, v uniformě neopouštěli prostor natáčení. Nemohou si v ní jen tak dojít třeba do obchodu. Pro běžného člověka by totiž v tu chvíli mohli působit jako skuteční policisté, a kdyby se něco stalo, mohlo by to vyvolat problém. Proto mimo natáčení uniformy nesmí nosit.

„NA JEDNU SÉRII SPOTŘEBUJEME VĚTŠINOU TAK OSM AŽ DESET LITRŮ UMĚLÉ KRVE...”

ROZHOVOR

MICHAELA KICKOVÁ

Umělecká maskérka

Můžete nám vysvětlit, co všechno profese umělecké maskérky na Kriminálce Anděl zahrnuje?

Je toho hodně. Od běžné úpravy herců přes stříhání a holení až po speciální efekty, jako jsou mrtvolý, různá zranění a všechno, co je zrovna potřeba.

Když vytváříte různá zranění, kde berete inspiraci? Musíte mít třeba anatomické vzdělání, nebo se inspirujete u skutečných zranění?

Když řešíme nějaké zranění, většinou ho konzultujeme buď s lékaři, nebo s kriminalisty. Vycházíme z reálných fotek a materiálů, ale vždycky je to kompromis mezi realitou a televizní fikcí. Musí to působit věrohodně, ale zároveň tak, aby to divák unesl. Realita totiž někdy opravdu není hezká.

Kolik času vám zabere příprava na natáčení? Co je třeba nejrychlejší zranění

a u čeho si naopak musíte vyhrát?

Nejrychlejší jsou většinou modřiny, oděry a podobné drobnosti. Ty se dají udělat poměrně rychle, buď přímo na place, nebo předem v maskérně. Záleží na tom, kdy herec přichází a jak je nastavený plán. U složitějších věcí se ale příprava řeší i několik dní dopředu, podle typu zranění.

Říkala jste, že je to vždycky kompromis mezi realitou a fikcí, aby se divák příliš nelekl. Ale nestane se, že se lekne herec nebo někdo ze štábu, když to vidí?

Tím, že už děláme osmou sérii, je štáb docela otrlý. Ale někdy ano, někdy to někoho překvapí. Občas nám i konzultant řekne, že to vypadá líp než ve skutečnosti. Ale všichni víme, že je to maska, takže je to v pořádku.

Co nejzajímavějšího jste tady měla možnost dělat?

Asi největší výzva byla práce s useknutými končetinami. To

bylo opravdu hodně náročné a bylo nad čím přemýšlet. Ale za všechny ty série, které jsme dělali, je pro mě vlastně každé zranění nová výzva.

Prozradíte nám, jaké triky při líčení používáte? Slyšela jsem třeba, že nejlepší krev je med s barvivem...

Pracujeme hlavně s profesionálními materiály. A ano, kdyby si někdo doma smíchal med s barvivem, něco by tím možná vytvořil, ale my používáme věci, které jsou k tomu určené.

Kolik litrů filmové krve během jedné série spotřebujete?

Záleží na tom, jak moc jsou scénáře na tyto efekty náročné. Většinou ale platí, že příliš mnoho krve není pro oko diváka dobré. V průměru spotřebujeme na jednu sérii tak osm až deset litrů. Když je tam nějaký masakr, může to být samozřejmě víc.

CITACE

JIŘÍ DVOŘÁK
(major Dan Frýba)

„Kdysi jsem koketoval s tím, že bych se stal kriminalistou, takže mě tohle prostředí baví. Nakonec jsem ale zůstal u herectví. Kriminálka Anděl mi tak dává možnost si některé věci z policejní práce alespoň vyzkoušet – třeba správně zacházet se zbraní. Nejtěžší je ale nakonec stejně udržet si v hlavě texty, když se scény z různých dílů točí na přeskáčku.“

HELENA DVOŘÁKOVÁ
(kapitánka Jana Chládková)

„U Kriminálky Anděl jsem od samého začátku, tedy už od první řady v roce 2008. Když se za tím ohlédnu, pořád si uvědomuji, jak velká příležitost to pro mě tehdy byla. Najednou jsem stála vedle herců, které jsem do té doby znala hlavně jako divák, a ocitla se v seriálu, který měl od začátku velký divácký zásah. Dodnes je pro mě potěšením být součástí takhle výrazného televizního projektu.“

DAVID ŠVEHLÍK
(kapitán Tomáš Benkovský)

„Policejní práce je podle mě úplně odlišná od toho, co děláme my. Na práci kriminalisty bych neměl povahu. My se sice při natáčení pohybujeme ve světě kriminálních případů, ale pořád je to herectví. Mnohé z příběhů Kriminálky Anděl jsou ale inspirované skutečnými případy, a to jim dává úplně jinou váhu.“

MICHAL NOVOTNÝ
(nadporučík Ruda Uhlíř)

„V kriminálce nesmíte ztrácet logiku případu. O něco víc než v jiných žánrech záleží na tom, aby byl text řečený tak, jak je napsaný, včetně správného slovosledu. Každá informace může být pro vyšetřování důležitá, a když se spletete nebo něco řeknete jinak, může se stát, že to najednou přestane dávat smysl.“

TEREZA DOČKALOVÁ
(soudní lékařka Tereza Benkovská)

„V mém textu bohužel není moc prostor pro improvizaci, protože hraju soudní lékařku. Jsou v něm pevně stanovené lékařské výrazy, takže ho musím umět opravdu přesně. Jak se říká, jako když bičem mrská. Moje postava musí působit vzdělaně, jistě a důvěryhodně, proto nemůžu některé věci říct jen přibližně nebo po svém. A na prostředí pitevny jsem si nakonec zvykla docela rychle. Pořád jsme v ateliéru a člověk ví, že je to jen jako...“

PRVNÍCH ŠEST EPIZOD

EPI 1 DŮM HRŮZY

Dva bratři zmizeli a jejich otec byl za jejich vraždu odsouzen. Po čtyřech letech jsou nalezena jejich těla, když se při hře v opuštěné zahradě dívka propadne do podzemí. Pro kriminalisty jde zpočátku jen o rutinní doplnění spisu. Postupně se ale začínají množit pochybnosti a objevují se nové nesrovnalosti. Co se tehdy doopravdy stalo? Může být odsouzený otec nevinný? Nebo je jen dokonalý lhář a manipulátor?

EPI 2 LIDOJED

Reportérka objeví na darknetu muže, který se přiznal, že před dvěma lety snědl mladou sestřičku z motolské nemocnice. Muž zprvu působí jako blázen, ale zná překvapivé množství detailů. A chystá se udeřit znovu. Kriminalisté musí být rychlejší. Vyšetřování je vede do hlubokých lesů za Prahou i do nemocničního podzemí.

EPI 3 SOCIÁLNÍ PŘÍPAD

V zanedbaném bytě mladé matky Adély Haškové najde sousedka tělo pracovnice OSPOD. Kdo zavraždil úřednici, která rozhodovala o osudu dítěte? Matka, které hrozilo odebrání dcery? Otec, kterému bránila v péči? Oba mají motiv, oba lžou. A pětiletá Nikola zmizela – je klíčem k pravdě, nebo další obětí?

EPI 4**VELKÁ HRA**

Dvaadvacetiletý Radek Melen vyhrál 600 tisíc v pokerovém turnaji v pražském kasinu, kde dříve pracoval. O dvě hodiny později je mrtvý. Peníze scházejí. Melen měl plány, sen a jízdenku do nového života. Kdo a proč ho připravil o budoucnost?

EPI 5**BESTIE**

V centru Prahy je zastřelena prodavačka. Krátce poté na ulici umírá policista – Tomášův blízký přítel, který se právě měl stát otcem. Dvě vraždy spojuje chladnokrevný střelec na útěku po nevydařeném pokusu o vyloupení zlatnictví. Pro celý tým se případ stává osobní záležitostí.

EPI 6**POSLEDNÍ OFFSIDE**

Kontroverzní rozhodčí je zavražděn krátce před důležitým zápasem. Potýkal se s finančními problémy, přesto v jeho kapse kriminalisté najdou sto tisíc korun a mobil s šifrovaným kontaktem. Rozhodčí měl mnoho nepřátel, ale kdo vraždil? Odpovědi vedou na hřiště, kde se hraje o víc než jen o postup do vyšší soutěže.

Kriminálka Anděl // **režie:** Peter Bebjak, Martin Bystriansky, Ondrej Hraška, Matúš Ryšan // **scénář:** Jiří Suchý z Tábora, Andrea Fuglíková, Dušan Brunclík, Petra Klabouchová, Jan Singer, Stanislav Adámek, Martin Goffa, Aleš Preis, Tomáš Grombíř // **kamera:** Martin Rau, Martin Jurči // **architekt:** Jaroslav Mačál // **producenti DNA Production:** Rasto Šesták, Peter Bebjak // **výkonná producentka TV Nova:** Lucie Brabcová // **kreativní producent TV Nova:** Tomáš Grombíř // **zvuk:** Juraj Baláž // **kaskadér:** Luděk Jelen // **hrají:** D. Švehlík, J. Dvořák, H. Dvořáková, M. Novotný, M. Dancingerová, M. Taclík

PŘÍPADY MIMOŘÁDNÉ MARTY

PŘÍPADY MIMOŘÁDNÉ MARTY

3

Mimořádná Marta je zpět a tentokrát opravdu půjde do tuhého. Po osudovém polibku s kapitánem Kreinerem by se mohlo zdát, že konečně našla pevnou půdu pod nohama, opak je ale pravdou. Marta od policie odešla, svému starému týmu ale stále chybí. To by ale nebyla Marta, aby její návrat nebyl triumfální. Společné vyšetřování policisty tentokrát zavede za mříže věznice, do prostředí sídlištního drogového gangu, do ášramu i na lékařskou fakultu, kde se odehrává bizarní případ takzvaného „upíra“. Kreiner má pořád přítelkyni Evu, vzájemná chemie s Martou však nevyrchala a komplikuje jim životy víc než kdy dřív. Nečekanou oporu Marta najde v nováčkovi týmu, Vojtovi Hamplovi. Do života se jí navíc znovu vrací její otec Štefan, nenapravitelný podvodník. Společně se zapletou do obrovského průšvihů, v němž půjde o život.

„TŘETÍ ŘADA JE ZATÍM NAŠE
NEJNADUPANĚJŠÍ A NEJV TIPNĚJŠÍ.“

IVA K. JESTŘÁBOVÁ

Kreativní producentka TV Nova

Úspěch prvních dvou řad potvrdil, že si diváci superinteligentní, vtipnou a trochu trhlou Martu v podání skvělé Tání Dykové zamilovali, a a my jsme se k ní rádi vrátili i podruhé. Výhodou dalších řad je, že můžeme přesněji ladit a rozvíjet to, co na seriálu funguje, a dovolím si říct, že třetí řada je zatím naše nejnadupanější a nejvtipnější.

Poprvé jsme tentokrát točili v létě, takže Marta předvede úplně novou kolekci outfitů a vyšetřování ji zavede i na nečekaná místa – třeba

na zámek Dobříš na česko-vietnamskou svatbu. Navíc přinášíme i žánrové epizody a případy z minulosti: v jednom díle to skutečně vypadá, že obětí zločinu je upírka, jinde se vracíme ke třicet let starým vraždám.

Tvůrčí tým v čele s oběma režiséry se od první série neměnil, což jen dokazuje, že seriál přináší potěšení nejen divákům, ale i jeho tvůrcům. Věřím, že dobrá energie z natáčení se přenese i na diváky a že s Martou stráví zábavný a napínavý podzim.

— **Iva K. Jestřábová**, kreativní producentka TV Nova

„MARTA NENECHÁ NA KREINEROVI
NIT SUCHOU!“

TATIANA DYKOVÁ

Marta

„Ve třetí řadě se můžete těšit na nové mužské postavy, které zamávají s osudem Marty, a to hlavně v jejím osobním životě,“ říká představitelka hlavní role **Tatiana Dyková** a pokračuje: „Třetí řada se točila na konci léta, takže Marta vytáhla ze skříně letní modely, což bude pro diváky velmi zábavná podívaná. A navíc měl velký prostor její otec v podání Bolka Polívky a to je vždycky značka ideál.“ A co se týče jejího vztahu s majorem Kreinerem, přibližuje jej následovně: „Není nic zábavnějšího než sledovat zápas kocoura s myší a ani tentokrát tomu nebude jinak. Marta nenechá na Kreinerovi nit suchou a pomsta bude sladká! Stejně tak i od něj.“

ANOTACE PRVNÍCH ČTYŘ EPIZOD

SOUKROMÉ OČKO

Marta po odchodu od policie přerušila veškerý kontakt s kolegy a vrátila se ke své původní práci uklízečky. Jedna z jejích klientek se však začne obávat o život. Jsou to jen přehnané obavy neurotické ženy, nebo je situace mnohem vážnější? Marta jako soukromé očko se rozhodne přijít celé věci na kloub. Mezitím kapitán Kreiner a jeho tým získávají novou týmovou posilu, strážmistra Vojtu Hampla.

18 KARÁTŮ

Marta skončila za mřížemi obviněná z vraždy vlastní klientky. S pomocí spoluvězenkyň, Kreinera a bývalých kolegů, odhodlaných nenechat ji v průšvihy, se pustí do rozplétání složitého případu a boje za vlastní nevinu. Celou situaci komplikuje odcizený luxusní šperk – a přítomnost Martiny nebezpečné staré známé.

PRINCEZNA

Marta se vrací k policii a hned se ocitá u případu smrti sedmnáctileté Johany, dívky s dvojí tváří. Zatímco pro svého přísného, zbožného otce byla vzornou dcerou, na rapové scéně působila jako sebevědomá vycházející hvězda. Stojí za její vraždou touha po slávě, penězích, nebo temné tajemství? Návrat do práce pro Martu navíc znamená návrat ke Kreinerovi, ke kterému má pořád nedořešené city.

BENFORDŮV ZÁKON

Na okraji silnice je nalezeno tělo Ivana Dohnala, známého jako bezohledného firemního konzultanta, který mnoha lidem zničil život. Případ se začne Martě a Kreinerovi nebezpečně míchat do osobních vztahů. Zatímco Marta bojuje s chaosem kolem Vojty a nemocné Amálky, Kreiner pod tlakem vyšetřování i vlastního vyčerpání řeší svůj vztah s Evou.

Případy mimořádné Marty // **režie:** Marek Najbrt, Tomáš Pavlíček // **scénář:** Zdeněk Jecelín, Aneta Sláma Honzková, Helena Koblischová // **producentka Evolution Films:** Sylvie Michajlova // **kreativní producent TV Nova:** Iva Kašpárková Jestřábová // **kamera:** Jan Šuster // **střih:** Michal Hýka, Petr Mrkous // **architekt:** David Voborský // **kostýmní výtvarnice:** Zuzana Mazáčová // **výkonný producent TV Nova:** Eva Hodinová // **výkonný producent Evolution Films:** Šárka Oujezdská // **hrají:** Tatiana Dyková, Roman Zach, Aneta Krausová, Bolek Polívka, Jiří Svoboda, Táňa Malíková, Jana Plodková

ORDINACE

V RŮŽOVÉ ZAHRADĚ 2

DÁREK SI DIVÁCI VŽDY ZASLOUŽÍ

Seriál Ordinace v růžové zahradě 2 před dvěma roky oslavil se svými fanoušky 20 let úspěšné existence ve velkém stylu. Návraty oblíbených hrdinů z minulosti, nová seriálová znělka, herecké autogramiády, vánoční party – na své si přišel každý.

Sice se právě teď žádné významné ordinační výročí nekoná, přesto se ale TV Nova rozhodla dát každé úterý večer divákům další dárek. Díly Ordinace v růžové zahradě 2, které byly zatím k vidění pouze na Oneplay.

„Neustále vysoký zájem diváků o Ordinaci nás moc těší. Více než sto tisíc sledujících na jejím instagramovém účtu, neutuchající diskuze tam i na Facebooku, pokaždé plně obsazené dny otevřených dveří v ateliérech, spekulace diváků nad budoucími osudy oblíbených hrdinů. Takto vytrvalá přízeň si zaslouží odměnu, a proto se Nova rozhodla uvést na obrazovky epizody Ordinace v růžové zahradě 2, jež na televizních obrazovkách k vidění ještě nebyly. A my, tvůrci, jsme vybrali ty, které jsou přirozeně divácky co nejatraktivnější. Ty, kterými se na Nově v září začne, mají nabitý děj, velké emoce, jsou napínavé i vtipné. Po letech se v nich do Ordinace vrací Lukáš Hejlík a přivádí s sebou novou manželku v podání Patricie Solařikové. Máme tu tři mladé mediky, z nichž jeden se nečekaně za-

plete s Míšou Badinkovou. A to, jak v nich hraje Anička Slováčková, je výjimečné,” představuje díly Ordinace v růžové zahradě 2, které diváci uvidí na TV Nova, její kreativní producentka **Simona Matásková**. A k tomu dodává: „Co se týká premiérových dílů na Oneplay, na jejich režimu se nic nemění. I nadále tam diváci každé pondělí uvidí nový díl s aktuální datací 2026. Epizody, jež budou vysílány na TV Nova v úterý večer, byly na Voyo, nyní Oneplay, uvedeny v roce 2022.”

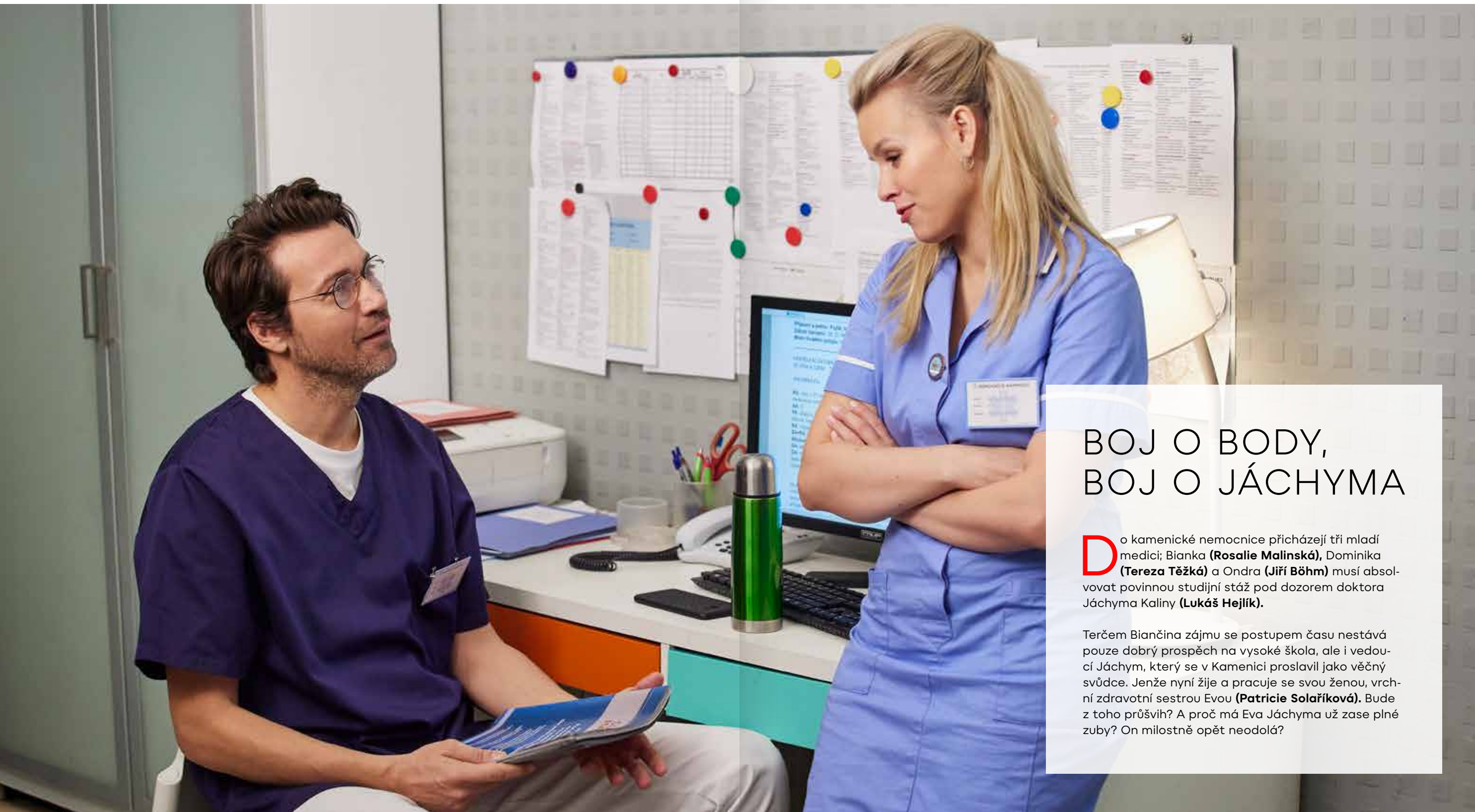
Opět se tak na TV Nova budou ordinovat velké emoce, láska a intriky, rozchody a shledání, životní úspěchy a pády, humor a napětí. Příběhy z Kamenice nejen jako obvykle nenásilně vyzdvihují potřebu lidské sounáležitosti a zdravé mezilidské vztahy, ale nově ve větší míře reflektují aktuální společenská témata. Diváci se každé úterý večer mohou těšit na staré známé (**Zlata Adamovská, Dana Morávková, Jan Čenský, Marika Šoposká, Patrik Děrgel, Radim Fiala** a další) i zcela nové hrdiny v těchto dějových linkách.

Oblíbeným příběhům z kamenické nemocnice bude na Nově patřit úterní večer – Ordinace začne vždy po skončení seriálu Boží plán.

PROČ JÍ NIKDO NEVĚŘÍ?

Těmito díly Ordinace v růžové zahradě 2 kromě jiného vzdává Nova poctu Anně Julii Slováčkové a jejímu hereckému talentu.

Nejdramatičtější a dějově nejvíce nosná dějová linka začne na večíрку, který se z nevázané zábavy zvrhne v osobní neštěstí. Zdravotní sestra Radka (**Anna Julie Slováčková**), toho času novomanželka lékaře Vojty (**Ivan Lupták**), je znásilněna. Jenže kdo jí uvěří, když v (byť dávné) minulosti proslula sexuální a vztahovou lehkovážností? Navíc byla ten večer ve značně podroušeném vztahu a s predátorem flirtovala, což ostatní na oslavě viděli. I když Radku sužují neustálé otázky a silné pochybnosti, odhodlá se trestný čin oznámit na policii. Jak vysoká však bude cena, kterou Radka zaplatí, aby se domohla spravedlnosti, její jméno bylo očištěno a ona mohla zpracovat své trauma?

BOJ O BODY, BOJ O JÁCHYMA

Do kamenické nemocnice přicházejí tři mladí medicí; Bianka (**Rosalie Malinská**), Dominika (**Tereza Těžká**) a Ondra (**Jiří Böhm**) musí absolvovat povinnou studijní stáž pod dozorem doktora Jáchyma Kaliny (**Lukáš Hejlík**).

Terčem Biančina zájmu se postupem času nestává pouze dobrý prospěch na vysoké škole, ale i vedoucí Jáchym, který se v Kamenici proslavil jako věčný svůdce. Jenže nyní žije a pracuje se svou ženou, vrchní zdravotní sestrou Evou (**Patricie Solaříková**). Bude z toho průšvih? A proč má Eva Jáchyma už zase plné zuby? On milostně opět neodolá?

LÁSKA, CO SE NEHODÍ

Po zmizení Čestmíra Mázla (**Petr Rychlý**) v Mexiku zůstává Alena Mázlová (**Michaela Badinková**) sama. Vychovává tři děti – Míkyho, Magdičku a Bena a jedinou skutečnou oporou jí je v těžké životní situaci matka, psychologka Jarmila (**Jana Paulová**). Ale i její pomoc má své limity. Porozumění a postupně i náklonnosti se jí nečekaně dostává od studenta medicíny Ondřeje (**Jiří Böhme**). Nový, věkově nevyrovnaný, milostný vztah od počátku poznamenává spousta nedorozumění a otázek, které si klade jak sama Alena, tak její okolí. Jak se stalo, že se zamilovala do o tolik let mladšího muže? Má po tak dramatických životních událostech okamžitě právo na novou lásku? A nebere ji Ondřej pouze jako flirt?

ZPRAVODAJSTVÍ TV NOVA JEDNIČKOU NA OBRAZOVKÁCH I NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

Televizní noviny zůstávají jedničkou na českém televizním trhu. Letos dosáhly na konci dubna rekordního podílu na sledovanosti **39,14 %** v cílové skupině 15–54 a jejich letošní celkový zásah činí **7 milionu diváků** v cílové skupině 4+.

Zdroj: ATO; živě+TS0–3+BS; zásah = 3 minuty v kuse 1–7/2026; rekord=30. 4. 2026

Silné výsledky zaznamenává také digitální zpravodajství. TN.cz dosáhl v týdnu od 29. 6. do 5. 7. 2026 nejvyšší návštěvnosti letošního roku. Web navštívilo **1,92 milionu** reálných uživatelů a videoobsah překonal hranici **5 milionů** videozhlédnutí.

(Zdroj: NetMonitor – SPIR – Gemius; období 29. 6. – 5. 7. 2026)

Roste také zájem o TN Live, které v roce 2026 zaznamenalo rekordní týdenní sledovanost **1,8 milionu videozhlédnutí** napříč platformami Oneplay, TN.cz a HbbTV (LIVE + VOD).

(Zdroj: ATO; živě+TS0–3+BS; share ke dni 30. 4. 2026, reach (zásah) ke dni 1. 2. 2026 s podmínkou 3 min. souvislého sledování)

Posiluje také diskusní pořad Za 5 minut 12, který letos dosáhl 20. 6. rekordního podílu na sledovanosti **16 %** v cílové skupině 15–54.

(Zdroj: Zdroj: ATO; živě+TS0–3+BS)

Zpravodajství TV Nova má silnou pozici také na sociálních sítích. Jeho profily sleduje **1,1 milionu** lidí. Zpravodajský profil na TikToku má více než 400 tisíc sledujících a je nejsledovanějším českým zpravodajským profilem. V roce 2026 videa zpravodajství TV Nova napříč sociálními sítěmi zaznamenala více než **484 milionů zhlédnutí**.

(Zdroj: veřejně dostupné údaje jednotlivých profilů, stav k 28. 7. 2026)

Na podzim nabídne zpravodajství TV Nova rozsáhlé volební vysílání ke komunálním volbám. Diváci se mohou těšit na **13 speciálních duelů** v pořadu Napřímo, pět velkých předvolebních debat z Prahy, Brna, Ostravy, Plzně a Českých Budějovic i speciální volební vysílání v den voleb s výsledky, reportážemi a analýzami.

Podzimní nabídku rozšíří také nová zpravodajsko-lifestylová diskusní show Taký názor, kterou budou moderovat **Rebecca Diatilová** a **David Chmátal**.

ROZHOVOR

REBECCA
DIATILOVÁ
A DAVID
CHMÁTAL**Na co se mohou diváci těšit?**

Rebecca: Na pořad, který vás unese ze světa běžných televizních diskuzí. Chceme mluvit lidsky o věcech, které se dotýkají nás všech a jít rovnou k jádru věci, ale s lehkostí a nadhledem.

David: Ve zkratce: 3 hosté, 3 témata, 2 moderátoři. Divákům nabídneme debatu o dění kolem nás, a to ne výhradně s odborníky, ale i s osobnostmi z jiných světů, které by se v jednom studiu běžně nepotkaly.

V čem bude váš pořad netradiční?

Rebecca: V tom, jak stavíme celou debatu. Dneska má totiž každý z nás nějaký názor na to, co se kolem děje, a přesně o tom náš pořad je. Naším cílem je bořit bubliny a díky tomu nacházet nové pohledy na věc a nové souvislosti.

David: Přesně tak. Zajímá nás názor odborníka, ale stejně tak umělce, sportovce, influencera... A částečně chceme do programu zapojit i naše diváky. Netradiční pro nás dva to je i v tom, že poprvé moderujeme jako moderátorská dvojice.

Jak často diváci váš pořad uvidí?

Rebecca: Budeme s vámi každou neděli večer na TN Live. Berte nás jako ideální tečku za uplynulým týdnem, u které si v klidu utřídíte myšlenky, získáte novou perspektivu a dost možná se i pobavíte.

David: A to všechno v živém vysílání. Události kolem nás letí rychle dopředu, takže každých sedm dní vybereme to nejzajímavější. Bude to bavit nás a věříme, že i vás.

FILMY NA TV NOVA

nova

TV Nova uvede na podzim řadu divácky atraktivních titulů. Z domácí tvorby se v programu objeví například **Moře na dvoře**, příběh houslaře Josefa (Ondřej Vetchý), jehož poklidný život naruší nečekaná láska a zpráva, která mu převrátí dosavadní plány. Komedie **Jak se nám to mohlo stát!?** s Bolkem Polívkou a Miroslavem Donutem spojí aristokratickou rodinu Cimburk-Kolovratníků s mnohem skromnějšími Novákovými, jejichž děti se chtějí vzít. Výsledky testů DNA však přípravy na svatbu pořádně zkompli-

kují. Ve filmu **Něco za něco** stojí manželský pár před otázkou, zda je muž ochoten darovat své ženě ledvinu. Rodinný příběh **Cukrkandl** s Terezou Ramba v hlavní roli sleduje mladou zubařku, která chce na začátku 20. století dokázat, že ošetření zubů nemusí bolet. **Na horách** pak zavede městskou Lucii do horského prostředí, kde po otci zdědí chatu a místo rychlého vyřízení dědictví ji čeká soužití se záchranářem Matějem a jeho psem.

FILMY A SERIÁLY NA TEMATICKÝCH KANÁLECH NOVA

**nova
CINEMA**

Podzim na Nova Cinema nabídne velké filmové události, kultovní ságy i výrazné premiéry. Diváci se rozhodně mají na co těšit. Čeká je přehlídka tvorby Christophera Nolana, která spojí filmy **Počátek**, **Interstellar** a televizní premiéru oscarového dramatu **Oppenheimer**. Premiérově se představí také fantaskní komedie **Beetlejuice**. Milovníci velkolepé sci-fi se mohou těšit na oba díly **Duny**, fanoušci fantasy pak na kompletní trilogii **Pán prstenů: Společenstvo Prstenu**, **Dvě věže** a **Návrat krále**. Silné zastoupení budou mít také premiérové horory **Pearl**, **Vymítač ďábla: Znamení víry**, **Pět nocí u Freddyho**, **M3GAN**, **Halloween končí**, **Infinity Pool**, **Nene**, **Renfield** a **Medvěd na koku**.

**nova
ACTION**

Nova Action na podzim propojí vesmírná dobrodružství s nestárnoucími mayovkami. Rozsáhlá kolekce **Star Trek** nabídne filmy **Star Trek**, **Star Trek 2: Khánův hněv**, **Star Trek 3: Hledání Spocka**, **Star Trek 4: Návrat domů**, **Star Trek 5: Nejzazší hranice** a **Star Trek 6: Neobjevená země**. Na ně navážou **Star Trek: Generace**, **Star Trek: První kontakt**, **Star Trek: Vzpoua** a **Star Trek: Nemesis** i moderní trilogie **Star Trek**, **Star Trek: Do temnoty** a **Star Trek: Do neznáma**. Dobrodružnou klasiku zastoupí snímky **Old Shatterhand**, **Vinnetou** a **Old Shatterhand v Údolí smrti**, **Mezi supy**, **Petrolejový princ**, **Old Surehand**, **Old Firehand**, **Žut**, **Divokým Kurdistanem**, **V říši stříbrného lva**, **Poklad Aztéků** a **Pyramida boha Slunce**.

**nova
KRIMI**

Nova Krimi bude i na podzim stavět na oblíbených detektivních a kriminálních stálicích. Diváci se mohou těšit na **Dobrodružství Sherlocka Holmese**, **Návrat Sherlocka Holmese**, **Dr. House**, **To je vražda, napsala**, **Zákon a pořádek: Útvar pro zvláštní oběti** a **Kriminálku Miami**. V polovině podzimu nahradí každý všední den večer **Odložené případy** seriál **Closer**. Kriminální drama s Kyrou Sedgwick v roli vyšetřovatelky Brendy Leigh Johnsonové se na obrazovkách Novy objeví poprvé.

**nova
FUN**

Nova Fun zůstane domovem oblíbených sitcomů a známých komediálních hrdinů. Diváci se mohou vracet k seriálům **Krok za krokem**, **Ženatý se závazky**, **Dva a půl chlapa**, **Přátelé** a **Teorie velkého třesku**. Ty jim opět poskytnou spoustu rodinného humoru, ostrou nadsázku a výrazné postavy.

**nova
LADY**

Nova Lady opět přinese seriálové příběhy plné emocí, vztahů, lásky a rodinných tajemství. V programu zůstanou například turecké drama **Zrazená láska**, australské **McLeodovy dcery**, kultovní **Beverly Hills** a slovenská dobová saga **Slub**.

Michal Prokeš

Head of Product PR
michal.prokes@nova.cz
+420 604 689 633

nova

nova
CINEMA

nova
FUN

nova
LADY

nova
ACTION

nova
KRIMI

nova
SPORT

TN

nova
INTERNATIONAL

oneplay

nova.cz